

॥ शक्ति स्तोत्राणि ॥

अनुक्रमाणिका

शक्ति स्तोत्राणि

1. देवी के विभिन्न स्वरूपों का ध्यान	02
2. सप्तश्लोकी दुर्गा	04
3. देव्यपराधक्षमापन स्तोत्रम्	05
4. सिद्ध कुजिका स्तोत्रम्	06
5. भवान्यष्टकम्	07
6. महिषासुरमर्दिनि स्तोत्रम्	08
7. दुर्गा स्तोत्रम् (शिव कृत)	11
8. नव दुर्गा स्तोत्रम्	12
9. भगवती स्तोत्रम्	13
10. देवी क्षमा प्रार्थना स्तोत्रम्	14
11. दश महाविद्या स्तोत्रम्	15
12. चण्डी ध्वज स्तोत्रम्	16
13. मंगल चण्डिका स्तोत्रम्	18
14. देवी कवचम् / चण्डी कवचम्	19

काली स्तोत्राणि

15. भद्रकाली स्तुति:	22
16. श्री कालिकाष्टकम्	23
17. काली कवचम्	24
18. त्रैलोक्य मोहन काली कवचम्	25
19. वैरिनाशनं श्री काली कवचम्	28

लक्ष्मी स्तोत्राणि

20. श्री सूक्तम् स्तोत्रम्	30
21. कनकधारा स्तोत्रम्	32
22. महालक्ष्म्यष्टकम् स्तोत्रम् (इन्द्र कृत)	34
23. महालक्ष्मी स्तोत्रम् (अगस्त कृत)	35
24. महालक्ष्मी स्तुति (अगस्त कृत)	37
25. कल्याण वृष्टि स्तोत्रम्	38
26. लक्ष्मी स्तोत्रम्	40
27. श्री लक्ष्मी स्तोत्रम् (विष्णु पुराण)	41
28. अष्ट लक्ष्मी स्तोत्रम्	43
29. धन लक्ष्मी स्तोत्रम्	45
30. क्षिप्र फलप्रद धनलक्ष्मी स्तोत्रम्	46
31. सिद्धि लक्ष्मी स्तोत्रम्	47

32. अर्गला स्तोत्रम्	49
----------------------	----

33. महालक्ष्मी कवचम्	51
34. लक्ष्मी कवचम् (तन्त्रोक्त)	52

सरस्वती स्तोत्राणि

35. श्री सरस्वती स्तोत्रम्	53
36. श्री सिद्ध सरस्वती स्तोत्रम्	43
37. नील सरस्वती स्तोत्रम्	45
38. कीलकम् स्तोत्रम्	46
39. सरस्वती अष्टोत्तरशत नाम स्तोत्रम्	47
40. सरस्वती स्तोत्रम् (संस्कृत)	48
41. विश्व विजय सरस्वती कवचम्	60
42. विद्या कवचम्	62

अन्नपूर्णा स्तोत्राणि

43. अन्नपूर्णा स्तोत्रम्	63
--------------------------	----

विन्ध्येश्वरी स्तोत्राणि

44. विन्ध्येश्वरी स्तोत्रम्	64
45. विन्ध्यवासिनी स्तोत्रम्	65

गंगा स्तोत्राणि

46. गंगा स्तोत्रम्	66
--------------------	----

यमुना स्तोत्राणि

47. यमुनाष्टकम् (शंकराचार्य)	67
48. यमुनाष्टकम् (बल्लभाचार्य)	68

नर्मदा स्तोत्राणि

49. नर्मदा स्तुति:	69
50. नर्मदाष्टकम्	70

तुलसी स्तोत्राणि

51. तुलसी स्तोत्रम्	71
52. तुलसी कवचम्	72
53. दुर्गा अष्टोत्तरशत नाम स्तोत्रम्	73
54. दुर्गा अष्टोत्तरशत नामावली	74
55. वंश वृद्धिकरं दुर्गा कवचम्	75
56. अम्बे जी की आरती	76
57. दुर्गा जी की आरती	77

॥ देवी के विभिन्न स्वरूपों का ध्यान ॥

- भगवती दुर्गा**

विद्युद्वादाम समप्रभां मृगपति स्कन्ध स्थितां भीषणां,
कन्याभिः करवाल खेट विलसद् धस्ताभिरा सेविताम् ।
हस्तैश्चक्र गदासि खेट विशिखांश चापं गुणं तर्जनीं,
विभ्राणा मनलात्मिकां शशिधरां दुर्गां त्रिनेत्रां भजे ॥
- भगवती ललिता**

सिन्दूरारुणविग्रहां त्रिनयनां माणिक्यमौलिस्फुरत्,
तारानायकशेखरां स्मितमुखीमापीनवक्षोरुहाम् ।
पाणिभ्यामलिपूर्णरत्नचषकं रक्तोत्पलं बिभ्रतीं,
सौम्यां रत्नघटस्थरक्तचरणां ध्यायेत् परामम्बिकाम् ॥
- भगवती गायत्री**

रक्तश्वेतहिरण्यनीलधवलैर्युक्तां त्रिनेत्रोज्ज्वलां,
रक्तां रक्तनवस्त्रजं मणिगणैर्युक्तां कुमारीमिमाम् ।
गायत्रीं कमलासनां करतलव्यानद्धकुण्डाम्बुजां,
पद्माक्षीं च वरस्त्रजं च दधतीं हंसाधिरूढां भजे ॥
- भगवती अन्नपूर्णा**

सिन्दूराभां त्रिनेत्राममृतशशिकलां खेचरीं रक्तवस्त्रां,
पीनोत्तुंगस्तनाद्यामभिनवविलसद्योवनारम्भरम्याम् ।
नानालंकारयुक्तां सरसिजनयनामिन्दुसंक्रान्तमूर्तिं, देवीं
पाशाङ्कुशाद्यामभयवरकरामन्नपूर्णां नमामि ॥
- भगवती सर्वमंगला**

हेमाभां करुणाभिपूर्णनयनां माणिक्यभूषोज्ज्वलां,
द्वात्रिंशदलषोडशाष्टदलयुक्पद्मस्थितां सुस्मिताम् ।
भक्तानां धनदां वरं च दधतीं वामेन हस्तेन तद्,
दक्षेणाभयमातुलुंगसुफलं श्रीमंगलां भावये ॥
- भगवती विजया**

शंखं चक्रं च पाशं सृणिमपि सुमहाखेटखड्गौ सुचापं,
बाणं कल्लारपुष्पं तदनु करगतं मातुलुंग दधानाम् ।
उद्यद्वालार्कवर्णां त्रिभुवनविजयां पंचवक्त्रां त्रिनेत्रां,
देवीं पीताम्बराद्यां कुचभरनमितां संततं भावयामि ॥

- **भगवती प्रत्यंगिरा** श्यामाभां च त्रिनेत्रां तां सिंहवक्त्रां चतुर्भुजाम्,
ऊर्ध्वकेशीं च सिंहस्थां चन्द्रांकितशिरोरुहाम् ।
कपालशूलडमरुनागपाशधरां शुभाम्,
प्रत्यंगिरा भजे नित्यं सर्वशत्रुविनाशिनीम् ॥
- **भगवती सौभाग्यलक्ष्मी** भूयाद्भयो द्विपद्माभयवरदकरा तप्तकार्तस्वराभा,
शुभ्राभ्राभेभयुग्मद्वयकरधृतकुम्भाद्भिरासिच्यमाना ।
रक्तौघाबद्धमौलिर्विमलतरदुकूलार्तवालेपनाद्या,
पद्माक्षी पद्मनाभोरसि कृतवसतिः पद्मगा श्रीः श्रियै नः ॥
- **भगवती अपराजिता** नीलोत्पलनिभां देवीं निद्रामुद्रितलोचनाम् ।
नीलकुंचितकेशाग्र्यां निम्ननाभीवलित्रयाम् ॥
 - वराभयकराम्भोजां प्रणतार्तिविनाशिनीम् ।
पीताम्बरवरोपेतां भूषणस्रग्विभूषिताम् ॥
 - वरशक्त्याकृतिं सौम्यां परसैन्यप्रभंजिनीम् ।
शंखचक्रगदाभीतिरम्यहस्तां त्रिलोचनाम् ॥
 - सर्वकामप्रदां देवीं ध्यायेत् तामपराजिताम् ॥

॥ सप्तश्लोकी दुर्गा ॥

• शिव उवाच

देवि त्वं भक्तसुलभे सर्वकार्यविधायिनी ।
कलौ हि कार्यसिद्ध्यर्थमुपायं ब्रूहि यत्नतः ॥

• देव्युवाच

शृणु देव प्रवक्ष्यामि कलौ सर्वेष्टसाधनम् ।
मया तवैव स्नेहेनाप्यम्बास्तुतिः प्रकाश्यते ॥

• विनयोग

ॐ अस्य श्रीदुर्गासप्तश्लोकीस्तोत्रमहामन्त्रस्य नारायण ऋषिः । अनुष्टुभादीनि
छन्दांसि । श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वत्यो देवताः । श्रीदूर्गाप्रीत्यर्थं
सप्तश्लोकी दुर्गापाठे विनियोगः ॥

- ज्ञानिनामपि चेतांसि देवी भगवती हि सा ।
बलादाकृष्य मोहाय महामाया प्रयच्छति ॥ १॥
- दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजन्तोः,
स्वस्थैः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि ।
दारिद्र्यदुःखभयहारिणि का त्वदन्या,
सर्वोपकारकरणाय सदाऽऽर्द्रचित्ता ॥ २॥
- सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके ।
शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ३॥
- शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे ।
सर्वस्यार्तिहरे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ४॥
- सर्वस्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्तिसमन्विते ।
भयेभ्यस्त्राहि नो देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तु ते ॥ ५॥
- रोगानशेषानपहंसि तुष्टा रुष्टा तु कामान् सकलानभीष्टान् ।
त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां त्वामाश्रिता ह्याश्रयतां प्रयान्ति ॥ ६॥
- सर्वाबाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्याखिलेश्वरि ।
एवमेव त्वया कार्यमस्मद्वैरि विनाशनम् ॥ ७॥

॥ इति सप्तश्लोकी दुर्गा सम्पूर्णा ॥

॥ देव्यपराधक्षमापन स्तोत्रम् ॥

- न मन्त्रं नो यन्त्रं तदपि च न जाने स्तुतिमहो,
न चाह्वानं ध्यानं तदपि च न जाने स्तुतिकथाः।
न जाने मुद्रास्ते तदपि च न जाने विलपनं,
परं जाने मातस्त्वदनुसरणं क्लेशहरणम् ॥१॥
- श्वपाको जल्पाको भवति मधुपाकोपमगिरा,
निरातङ्को रङ्को विहरति चिरं कोटिकनकैः।
तवापर्णे कर्णे विशति मनुवर्णे फलमिदं,
जनः को जानीते जननि जपनीयं जपविधौ ॥६॥
- विधेरज्ञानेन द्रविणविरहेणालसतया,
विधेयाशक्यत्वात्तव चरणयोर्या च्युतिरभूत्।
तदेतत्क्षन्तव्यं जननि सकलोद्धारिणि शिवे,
कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥२॥
- चिताभस्मालेपो गरलमशनं दिक्पटधरो,
जटाधारी कण्ठे भुजगपतिहारी पशुपतिः।
कपाली भूतेशो भजति जगदीशैकपदवीं,
भवानि त्वत्पाणिग्रहणपरिपाटीफलमिदम् ॥७॥
- पृथिव्यां पुत्रास्ते जननि बहवः सन्ति सरलाः,
परं तेषां मध्ये विरलतरलोऽहं तव सुतः।
मदीयोऽयं त्यागः समुचितमिदं नो तव शिवे,
कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥३॥
- न मोक्षस्याकाङ्क्षा भवविभववाञ्छापि च न मे,
न विज्ञानापेक्षा शशिमुखि सुखेच्छापि न पुनः।
अतस्त्वां संयाचे जननि जननं यातु मम वै,
मृडानी रुद्राणी शिव शिव भवानीति जपतः ॥८॥
- जगन्मातर्मातस्त्व चरणसेवा न रचिता,
न वा दत्तं देवि द्रविणमपि भूयस्त्व मया।
तथापि त्वं स्नेहं मयि निरुपमं यत्प्रकुरुषे,
कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥४॥
- नाराधितासि विधिना विविधोपचारैः,
किं रुक्षचिन्तनपरैर्न कृतं वचोभिः।
श्यामे त्वमेव यदि किञ्चन मय्यनाथे,
धत्से कृपामुचितमम्ब परं तवैव ॥९॥
- परित्यक्ता देवा विविधविधसेवाकुलतया,
मया पच्चाशीतेरधिकमपनीते तु वयसि।
इदानीं चेन्मातस्त्व यदि कृपा नापि भविता,
निरालम्बो लम्बोदरजननि कं यामि शरणम् ॥५॥
- आपत्सु मग्नः स्मरणं त्वदीयं,
करोमि दुर्गे करुणार्णवेशि।
नैतच्छठत्वं मम भावयेथाः,
क्षुधातृषार्ता जननीं स्मरन्ति ॥१०॥
- जगदम्ब विचित्रमत्र किं परिपूर्णा करुणास्ति चेन्मयि।
अपराधपरम्परावृतं न हि माता समुपेक्षते सुतम् ॥११॥
- मत् समः पातकी नास्ति पापघ्नी त्वत् समा न हि।
एवं ज्ञात्वा महादेवि यथायोग्यं तथा कुरु ॥ ॥१२॥

॥ इति श्रीमच्छङ्कराचार्य कृतं देव्यपराध क्षमापन स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ सिद्ध कुञ्जिका स्तोत्रम् ॥

शिव उवाच

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि, कुञ्जिका स्तोत्र मुत्तमम् ।
येन मन्त्र प्रभावेण, चण्डी जापः शुभो भवेत् ॥१॥ कुञ्जिका पाठ मात्रेण, दुर्गा पाठ फलं लभेत् ।
अति गुह्यतरं देवि देवानामपि दुर्लभम् ॥३॥

न कवचं नार्गला-स्तोत्रं, कीलकं न रहस्यकम् ।
न सूक्तं नापि ध्यानं च, न न्यासो न च वार्चनम् ॥२॥ मारणं मोहनं वश्यं स्तम्भनोच्चाट नादिकम् ।
पाठ मात्रेण संसिद्धयेत् कुञ्जिका स्तोत्रमुत्तमम् ॥४॥

• मन्त्र

ॐ ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ।

- ॐ ग्लौं हुं क्लीं जूं सः ज्वालय ज्वालय ज्वल ज्वल प्रज्वल प्रज्वल ।
- ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ज्वल हं सं लं क्षं फट् स्वाहा ॥

नमस्ते रूद्र रूपिण्यै, नमस्ते मधु-मर्दिनि ।
नमः कैटभ हारिण्यै, नमस्ते महिषार्दिनि ॥१॥

धां धीं धूं धूर्जटेः पत्नीः, वां वीं वूं वागधीश्वरी ।
क्रां क्रीं क्रूं कालिका देवि, शां शीं शूं में शुभं कुरु ॥५॥

नमस्ते शुम्भ हन्त्र्यै च, निशुम्भा सुर घातिनि ।
जाग्रतं हि महादेवि जपं सिद्धिं कुरुष्व मे ॥२॥

हुं हुं हुंकार रूपिण्यै, जं जं जं जम्भ नादिनी ।
भ्रां भ्रीं भ्रूं भैरवी भद्रे, भवान्यै ते नमो नमः ॥६॥

ऐंकारी सृष्टि रूपायै, ह्रींकारी प्रतिपालिका ।
क्लींकारी काम रूपिण्यै, बीजरूपे नमोऽस्तु ते ॥३॥

अं कं चं टं तं पं यं शं वीं दुं ऐं वीं हं क्षं ।
धिजाग्रं धिजाग्रं त्रोटय त्रोटय दीप्तं कुरु कुरु स्वाहा ॥७॥

चामुण्डा चण्डघाती च, यैकारी वरदायिनी ।
विच्चे चाभयदा नित्यं, नमस्ते मन्त्र रूपिणि ॥४॥

पां पीं पूं पार्वती पूर्णा, खां खीं खूं खेचरी तथा ।
सां सीं सूं सप्तशती देव्या मंत्र सिद्धिं कुरुष्व मे ॥८॥

फल श्रुति

इदं तु कुञ्जिका स्तोत्रं मन्त्र-जागर्ति हेतवे ।
अभक्ते नैव दातव्यं, गोपितं रक्ष पार्वति ॥१॥

यस्तु कुञ्जिकया देवि, हीनां सप्तशती पठेत् ।
न तस्य जायते सिद्धि रण्ये रोदनं यथा ॥२॥

॥ इति श्रीरुद्रयामले गौरीतन्त्रे शिवपार्वती संवादे कुञ्जिका स्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री भवान्यष्टकम् ॥

न तातो न माता न बन्धुर्न दाता,
न पुत्रो न पुत्री न भृत्यो न भर्ता ।
न जाया न विद्या न वृत्तिर्ममैव,
गतिस्त्वं गतिस्त्वं त्वमेका भवानी ॥ १ ॥

कुकर्मी कुसङ्गी कुबुद्धीः कुदासः,
कुलाचारहीनः कदाचारलीनः ।
कुदृष्टीः कुवाक्यप्रबन्धः सदाहं,
गतिस्त्वं गतिस्त्वं त्वमेका भवानी ॥ ५ ॥

भवाब्धावपारे महादुःखभीरू,
पपात प्रकामी प्रलोभी प्रमत्तः ।
कुसंसारपाशप्रबद्धः सदाहं,
गतिस्त्वं गतिस्त्वं त्वमेका भवानी ॥ २ ॥

प्रजेशं रमेशं महेशं सुरेशं,
दिनेशं निशीथेश्वरं वा कदाचित् ।
न जानामि चान्यत् सदाहं शरण्ये,
गतिस्त्वं गतिस्त्वं त्वमेका भवानी ॥ ६ ॥

न जानामि दानं न च ध्यानयोगं,
न जानामि तन्त्रं न च स्तोत्रमन्त्रम् ।
न जानामि पुजां न च न्यासयोगम्,
गतिस्त्वं गतिस्त्वं त्वमेका भवानी ॥ ३ ॥

विवादे विषादे प्रमादे प्रवासे,
जले चानले पर्वते शत्रुमध्ये ।
अरण्ये शरण्ये सदा मां प्रपाहि,
गतिस्त्वं गतिस्त्वं त्वमेका भवानी ॥ ७ ॥

न जानामि पुण्यं न जानामि तिर्थं,
न जानामि मुक्तिं लयं वा कदाचित् ।
न जानामि भक्तिं व्रतं वापि मातः,
गतिस्त्वं गतिस्त्वं त्वमेका भवानी ॥ ४ ॥

अनाथो दरिद्रो जरारोगयुक्तो,
महाक्षीणदीनः सदा जाङ्घवक्रः ।
विपत्तौ प्रविष्टः प्रनष्टः सदाहं,
गतिस्त्वं गतिस्त्वं त्वमेका भवानी ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीमच्छङ्कराचार्य विरचिता भवान्यष्टकम् सम्पूर्णम् ॥

॥ महिषासुरमर्दिनि स्तोत्रम् ॥

- अयि गिरिनंदिनि नंदितमेदिनि विश्वविनोदिनि नन्दिनुते,
गिरिवर विंध्य शिरोधिनिवासिनि विष्णुविलासिनि जिष्णुनुते ।
भगवति हे शितिकण्ठ-कुटुंबिनि भूरि-कुटुंबिनि भूरि कृते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥

॥१॥
- सुरवरवर्षिणि दुर्धरधर्षिणि दुर्मुखम-र्षिणि हर्षरते,
त्रिभुवनपोषिणि शंकरतोषिणि किल्बिषमोषिणि घोषरते ।
दनुज-निरोषिणि दितिसुत-रोषिणि दुर्मद-शोषिणि सिन्धुसुते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥

॥२॥
- अयि जगदंब मदंब कदंब वनप्रिय वासिनि हासरते,
शिखरि शिरोमणि तुङ्ग हिमालय श्रृंग निजालय मध्यगते ।
मधु-मधुरे मधु-कैटभ-भञ्जिनि कैटभ भञ्जिनि रासरते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥

॥३॥
- अयि शतखण्ड विखण्डित रुण्ड वितुण्डित शुण्ड गजाधिपते,
रिपु गज गण्ड विदारण चण्ड पराक्रम शुण्ड मृगाधिपते ।
निज भुज दण्ड निपातित खण्ड विपातित मुण्ड भटाधिपते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥

॥४॥
- अयि रण दुर्मद शत्रु वधोदित दुर्धर निर्जर शक्तिभृते,
चतुर विचार धुरीण महाशिव दूतकृत प्रमथाधिपते ।
दुरित दुरीह दुराशय दुर्मति दानवदूत कृतांतमते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥

॥५॥
- अयि शरणागत वैरि वधूवर वीर वराभय दायकरे,
त्रिभुवन मस्तक शूल विरोधि शिरोधि कृतामल शूलकरे ।
दुमिदुमि तामर दुंदुभिनाद महो मुखरीकृत तिग्मकरे,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥

॥६॥
- अयि निज हुंकृति - मात्र निराकृत - धूम्र विलोचन - धूम्र शते,
समर विशोषित शोणित बीज समुद्रव शोणित बीज लते ।
शिव शिव शुंभ निशुंभ महाहव तर्पित भूत पिशाचरते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥

॥७॥

- धनुरनु-संग रणक्षण-संग परिस्फुर-दंग नटत्कटके,
कनक-पिशंग पृषत्क-निषंग रसद्धट-श्रृंग हतावटुके ।
कृत-चतुरङ्ग बलक्षिति-रङ्ग घटद्वहुरङ्ग रटद्वटुके,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ॥८॥
- सुरललना ततथेयि तथेयि तथाभि नयोत्तर नृत्यरते,
हास विलास हुलास मयि प्रणतार्तजनेऽ मित प्रेमभरे ।
धिमिकिट धिक्कट धिकट धिमि ध्वनि घोर मृदंग निनादरते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ॥९॥
- जय जय जप्य जयेजय शब्द परस्तुति तत्पर विश्वनुते,
झण झण झिञ्जिमि झिंकृत नूपुर सिंजित मोहित भूतपते ।
नटित नटार्ध नटीनट नायक नाटित नाट्य सुगानरते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ॥१०॥
- अयि सुमनः सुमनः सुमनः सुमनः सुमनोहर कान्तियुते,
श्रित रजनी रजनी रजनी रजनी रजनीकर वक्त्रवृते ।
सुनयन विभ्रमर भ्रमर भ्रमर भ्रमर भ्रमराधिपते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ॥११॥
- सहित महाहव मल्लम तल्लिक मल्लित रल्लक मल्लरते,
विरचित वल्लिक पल्लिक मल्लिक झिल्लिक भिल्लिक वर्ग वृते ।
सितकृत-फुल्ल समुल्ल-सितारुण तल्लज पल्लव सल्ललिते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ॥१२॥
- अविरल गण्ड गलन्मद मेदुर मत्त-मतङ्गज राजपते,
त्रिभुवन भूषण भूत-कलानिधि रूप-पयोनिधि राजसुते ।
अयि सुद तीजन लालसमानस मोहन-मन्मथ राजसुते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ॥१३॥
- कमल-दलामल कोमल-कांति कलाकलितामल भाललते,
सकल-विलास कलानिलयक्रम केलि-चलत्कल हंस कुले ।
अलिकुल-सङ्कुल कुवलय-मण्डल मौलिमिलद्ध कुलालि कुले,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ॥१४॥

- कर-मुरली-रव वीजित कूजित लज्जित कोकिल मञ्जुमते,
मिलित-पुलिन्द मनोहर-गुञ्जित रंजितशैल निकुञ्जगते ।
निजगुण भूत-महाशबरीगण सद्गुण-संभृत केलितले,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १५॥
- कटितट-पीत दुकूल-विचित्र मयूखतिरस्कृत चंद्र रुचे,
प्रणत-सुरासुर मौलिमणिस्फुर दंशुल सन्नख चंद्र रुचे ।
जित-कनकाचल मौलिपदोर्जित निर्भर-कुंजर कुंभकुचे,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १६॥
- विजित सहस्रकरैक सहस्रकरैक सहस्रकरैकनुते,
कृत-सुरतारक सङ्गरतारक सङ्गरतारक सूनसुते ।
सुरथ-समाधि समानसमाधि समाधिसमाधि सुजातरते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १७॥
- पदकमलं करुणानिलये वरिवस्यति योऽनुदिनं सु शिवे,
अयि कमले कमलानिलये कमलानिलयः स कथं न भवेत् ।
तव पदमेव परंपदमित्यनुशीलयतो मम किं न शिवे,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १८॥
- कनकलसत्कल सिन्धु जलैरनु सिञ्चिनुते गुण रङ्गभुवं,
भजति स किं न शचीकुच-कुंभ तटी-परिरंभ सुखानुभवम् ।
तव चरणं शरणं करवाणि नतामरवाणि निवासि शिवं,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १९॥
- तव विमलेन्दुकुलं वदनेन्दुमलं सकलं ननु कूलयते,
किमु पुरुहूत पुरीन्दुमुखी सुमुखीभिरसौ विमुखीक्रियते ।
मम तु मतं शिवनामधने भवती कृपया किमुन क्रियते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ २०॥
- अयि मयि दीनदयालुतया कृपयैव त्वया भवितव्यमुमे,
अयि जगतो जननी कृपयासि यथासि तथाऽनुमितासिरते ।
यदुचितमत्र भवत्युररि कुरुतादुरुतापमपाकुरुते,
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ २१॥

॥ इति महिषासुरमर्दिनी स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री दुर्गा स्तोत्रम् (शिव कृतम्) ॥

रक्ष रक्ष महादेवि दुर्गे दुर्गतिनाशिनि ।
मां भक्तमनुरक्तं च शत्रुग्रस्तं कृपामयि ॥१॥

विष्णुमाये महाभागे नारायणि सनातनि ।
ब्रह्मस्वरूपे परमे नित्यानन्दस्वरूपिणी ॥२॥

त्वं च ब्रह्मादिदेवानामम्बिके जगदम्बिके ।
त्वं साकारे च गुणतो निराकारे च निर्गुणात् ॥३॥

मायया पुरुषस्त्वं च मायया प्रकृतिः स्वयम् ।
तयोः परं ब्रह्म परं त्वं बिभर्षि सनातनि ॥४॥

वेदानां जननी त्वं च सावित्री च परात्परा ।
वैकुण्ठे च महालक्ष्मीः सर्वसम्पत्स्वरूपिणी ॥५॥

मर्त्यलक्ष्मीश्च क्षीरोदे कामिनी शेषशायिनः ।
स्वर्गेषु स्वर्गलक्ष्मीस्त्वं राजलक्ष्मीश्च भूतले ॥६॥

नागादिलक्ष्मीः पाताले गृहेषु गृहदेवता ।
सर्वसस्यस्वरूपा त्वं सर्वैश्वर्यविधायिनी ॥७॥

रागाधिष्ठातृदेवी त्वं ब्रह्मणश्च सरस्वती ।
प्राणानामधिदेवी त्वं कृष्णस्य परमात्मनः ॥८॥

गोलोके च स्वयं राधा श्रीकृष्णस्यैव वक्षसि ।
गोलोकाधिष्ठाता देवी वृन्दावनवने वने ॥९॥

श्रीरासमण्डले रम्या वृन्दावनविनोदिनी ।
शतशृङ्गाधिदेवी त्वं नाम्ना चित्रावलीति च ॥१०॥

दक्षकन्या कुत्र कल्पे कुत्रकल्पे च शैलजा ।
देवमाता दितिस्त्वं च सर्वाधारा वसुन्धरा ॥११॥

त्वमेव गङ्गा तुलसी त्वं च स्वाहा स्वधा सती ।
त्वदंशांशांशकलया सर्वदेवादियोषितः ॥१२॥

स्त्रीरूपं चापि पुरुषं देवि त्वं च नपुंसकम् ।
वृक्षाणां वृक्षरूपा त्वं सृष्टौ चाङ्कुररूपिणी ॥१३॥

वह्नौ च दाहिका शक्तिर्जले शैत्यस्वरूपिणी ।
सूर्ये तेजस्वरूपा च प्रभारूपा च सन्ततम् ॥१४॥

गन्धरूपा च भूमौ च आकाशे शब्दरूपिणी ।
शोभास्वरूपा चन्द्रे च पद्मसङ्घे च निश्चितम् ॥१५॥

सृष्टौ सृष्टिस्वरूपा च पालने परिपालिका ।
महामारी च संहारे जले च जलरूपिणी ॥१६॥

क्षुत् त्वं दया त्वं निद्रा त्वं तृष्णा त्वं बुद्धिरूपिणी ।
तुष्टिस्त्वं चपि पुष्टिस्त्वं श्रद्धा त्वं च क्षमा स्वयम् ॥१७॥

शान्तिस्त्वं च स्वयं भ्रान्तिः कान्तिस्त्वं कीर्तिरेव च ।
लज्जा त्वं च तथा माया भुक्तिमुक्तिस्वरूपिणी ॥१८॥

सर्वशक्तिस्वरूपा त्वं सर्वसंपत्प्रदायिनी ।
वेदेऽनिर्वचनीया त्वं त्वां न जानाति कश्चन ॥१९॥

सहस्रवक्त्रस्त्वां स्तोतुं न शक्तः सुरेश्वरि ।
वेदाः न शक्ताः को विद्वान् न च शक्ता सरस्वती ॥२०॥

स्वयं विधाता शक्तो न न च विष्णुः सनातनः ।
किं स्तौमि पञ्चवक्त्रेण रणत्रस्तो महेश्वरि ।

कृपां कुरु महामाये मम शत्रुक्षयं कुरु ॥२१॥

॥ इति श्री दुर्गा स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ श्री नवदुर्गा स्तोत्रम् ॥

- देवी शैलपुत्री वन्दे वाञ्छितलाभाय चन्द्रार्धकृतशेखराम् ।
वृषारूढां शूलधरां शैलपुत्री यशस्विनीम् ॥
- देवी ब्रह्मचारिणी दधाना करपद्माभ्यामक्षमालाकमण्डलू ।
देवी प्रसीदतु मयि ब्रह्मचारिण्यनुत्तमा ॥
- देवी चन्द्रघण्टेति पिण्डजप्रवरारूढा चण्डकोपास्त्रकैर्युता ।
प्रसादं तनुते मह्यं चन्द्रघण्टेति विश्रुता ॥
- देवी कूष्माण्डा सुरासम्पूर्णकलशं रुधिराप्लुतमेव च ।
दधाना हस्तपद्माभ्यां कूष्माण्डा शुभदास्तु मे ॥
- देवी स्कन्दमाता सिंहासनगता नित्यं पद्माश्रितकरद्वया ।
शुभदास्तु सदा देवी स्कन्दमाता यशस्विनी ॥
- देवी कात्यायनी चन्द्रहासोज्ज्वलकरा शार्दूलवरवाहना ।
कात्यायनी शुभं दद्यादेवी दानवघातिनी ॥
- देवी कालरात्रि एकवेणी जपाकर्णपूरा नग्ना खरास्थिता ।
लम्बोष्ठी कर्णिकाकर्णी तैलाभ्यक्तशरीरिणी ॥
■ वामपादोल्लसल्लोहलताकण्टकभूषणा ।
वर्धनमूर्ध्वजा कृष्णा कालरात्रिर्भयङ्करी ॥
- देवी महागौरी श्वेते वृषे समारूढा श्वेताम्बरधरा शुचिः ।
महागौरी शुभं दद्यान्महादेवप्रमोददा ॥
- देवी सिद्धिदात्रि सिद्धगन्धर्वयक्षाद्यैरसुरैरमरैरपि ।
सेव्यमाना सदा भूयात् सिद्धिदा सिद्धिदायिनी ॥

॥ इति श्री नवदुर्गा स्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ भगवती स्तोत्रम् ॥

श्री भगवती स्तोत्रम् शक्ति रूपेण देवी भगवती दुर्गा की स्तुति में कहा गया स्तोत्र है। इसके अनेक उवाच हैं, जो कि निम्नलिखित हैं। यह एक धार्मिक पाठ है जिसकी रचना व्यास मुनि ने की थी। ऐसा माना जाता है कि जो पवित्र भाव से नियमपूर्वक इस व्यासकृत स्तोत्र का पाठ करता है अथवा शुद्ध भाव से घर पर ही पाठ करता है, उसके ऊपर भगवती सदा ही प्रसन्न रहती हैं।

जय भगवति देवि नमो वरदे,
जय पापविनाशिनि बहुफलदे ।
जय शुम्भनिशुम्भकपालधरे,
प्रणमामि तु देवि नरार्तिहरे ॥१॥

जय षण्मुखसायुधईशनुते,
जय सागरगामिनि शम्भुनुते।
जय दुःखदरिद्रविनाशकरे,
जय पुत्रकलत्रविवृद्धिकरे ॥४॥

जय चन्द्रदिवाकरनेत्रधरे,
जय पावकभूषितवक्त्रवरे ।
जय भैरवदेहनिलीनपरे,
जय अन्धकदैत्यविशोषकरे ॥२॥

जय देवि समस्तशरीरधरे,
जय नाकविदर्शिनि दुःखहरे ।
जय व्याधिविनाशिनि मोक्ष करे,
जय वाञ्छितदायिनि सिद्धिवरे ॥५॥

जय महिषविमर्दिनि शूलकरे,
जय लोकसमस्तकपापहरे ।
जय देवि पितामहविष्णुनते,
जय भास्करशक्रशिरोऽवनते ॥३॥

एतद्व्यासकृतं स्तोत्रं यः पठेन्नियतः शुचिः ।
गृहे वा शुद्धभावेन प्रीता भगवती सदा ॥६॥

॥ इति व्यास कृतं श्री भगवती स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ क्षमा-प्रार्थना ॥

- अपराध सहस्राणि, क्रियन्तेऽहर्निषं मया ।
दासोऽयमिति मां मत्वा, क्षमस्व परमेश्वरि ॥ ॥१॥
- आवाहनं न जानामि, न जानामि विसर्जनम् ।
पूजां चैव न जानामि, क्षम्यतां परमेश्वरि ॥ ॥२॥
- मन्त्र-हीनं क्रिया-हीनं, भक्ति-हीनं सुरेश्वरि ।
यत्पूजितं मया देवि परिपूर्णं तदस्तु मे ॥ ॥३॥
- अपराध शतं कृत्वा, जगदम्बेति चोच्चरेत् ।
या गतिं समवाप्नोति, न तां ब्रह्मादयः सुराः ॥ ॥४॥
- सापराधोऽस्मि शरणं, प्राप्यस्त्वां जगदम्बिके ।
इदानीमनुकम्प्योऽहं, यथेच्छसि तथा कुरु ॥ ॥५॥
- अज्ञानाद्वि स्मृतेभ्रान्त्या, यन्न्यूनमधिकं कृतम् ।
तत्सर्वं क्षम्यतां देवि प्रसीद परमेश्वरि ॥ ॥६॥
- कामेश्वरि जगन्मातः, सच्चिदानन्द-विग्रहे ।
गृहाणार्चामिमां प्रीत्या, प्रसीद परमेश्वरि ॥ ॥७॥
- गुह्याति-गुह्य-गोप्त्री त्वं, गुहाणास्मत् कृतं जपम् ।
सिद्धिर्भवतुमे देवि त्वत् प्रसादात् सुरेश्वरि ॥ ॥८॥

॥ इति दुर्गार्पणमस्तु ॥

॥ श्री दश महाविद्या स्तोत्र ॥

ॐ नमस्ते चण्डिके चण्डि चण्डमुण्डविनाशिनि । नमस्ते कालिके कालमहाभयविनाशिनि ॥१॥	त्रिपुरां सुन्दरीं बालामबलागणभूषिताम् । शिवदूतीं शिवाराध्यां शिवध्येयां सनातनीम् ॥१॥
शिवे रक्ष जगद्धात्री प्रसीद हरवल्लभे । प्रणमामि जगद्धात्रीं जगत्पालनकारिणीम् ॥२॥	सुन्दरीं तारिणीं सर्वशिवागणविभूषिताम् । नारायणीं विष्णुपूज्यां ब्रह्मविष्णुहरप्रियाम् ॥२॥
जगत् क्षोभकरीं विद्यां जगत्सृष्टिविधायिनीम् । करालां विकटां घोरां मुण्डमालाविभूषिताम् ॥३॥	सर्वसिद्धिप्रदां नित्यामनित्यां गुणवर्जिताम् । सगुणां निर्गुणां ध्येयामर्चितां सर्वसिद्धिदाम् ॥३॥
हरार्चितां हराराध्यां नमामि हरवल्लभाम् । गौरीं गुरुप्रियां गौरवर्णालङ्कारभूषिताम् ॥ ४॥	विद्यां सिद्धिप्रदां विद्यां महाविद्यां महेश्वरीम् । महेशभक्तां माहेशीं महाकालप्रपूजिताम् ॥४॥
हरिप्रियां महामायां नमामि ब्रह्मपूजिताम् । सिद्धां सिद्धेश्वरीं सिद्धविद्याधरङ्गणैर्युताम् ॥५॥	प्रणमामि जगद्धात्रीं शुम्भासुरविमर्दिनीम् । रक्तप्रियां रक्तवर्णां रक्तबीजविमर्दिनीम् ॥५॥
मन्त्रसिद्धिप्रदां योनिसिद्धिदां लिङ्गशोभिताम् । प्रणमामि महामायां दुर्गां दुर्गतिनाशिनीम् ॥६॥	भैरवीं भुवनां देवीं लोलजिह्वां सुरेश्वरीम् । चतुर्भुजां दशभुजामष्टादशभुजां शुभाम् ॥६॥
उग्रामुग्रमयीमुग्रतारामुग्रगणैर्युताम् । नीलां नीलघनश्यामां नमामि नीलसुन्दरीम् ॥७॥	त्रिपुरेशीं विश्वनाथप्रियां विश्वेश्वरीं शिवाम् । अट्टहासामट्टहासप्रियां धूम्रविनाशिनीम् ॥७॥
श्यामाङ्गीं श्यामघटितां श्यामवर्णविभूषिताम् । प्रणमामि जगद्धात्रीं गौरीं सर्वार्थसाधिनीम् ॥८॥	कमलां छिन्नभालाञ्च मातङ्गीं सुरसुन्दरीम् । षोडशीं विजयां भीमां धूमाञ्च वगलामुखीम् ॥८॥
विश्वेश्वरीं महाघोरां विकटां घोरनादिनीम् । आद्यामाद्यगुरोराद्यामाद्यनाथप्रपूजिताम् ॥९॥	सर्वसिद्धिप्रदां सर्वविद्यामन्त्रविशोधिनीम् । प्रणमामि जगत्तारां साराञ्च मन्त्रसिद्धये ॥९॥
श्रीं दुर्गां धनदामन्नपूर्णां पद्मां सुरेश्वरीम् । प्रणमामि जगद्धात्रीं चन्द्रशेखरवल्लभाम् ॥१०॥	इत्येवञ्च वरारोहे स्तोत्रं सिद्धिकरं परम् । पठित्वा मोक्षमाप्नोति सत्यं वै गिरिनन्दिनि ॥१०॥

॥ इति श्री दश महाविद्या स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री चण्डी ध्वज स्तोत्रम् ॥

देवी के अनेक रूपों में एक रूप चण्डी का भी है। देवी काली के समान ही देवी चण्डी भी प्रायः उग्र रूप में पूजी जाती हैं, अपने भयावह रूप में मां दुर्गा चण्डी अथवा चण्डिका नाम से जानी जाती हैं। नवरात्रों में देवी के इस रूप की भी पूजा होती है देवी ने यह रूप बुराई के संहार हेतु ही लिया था। देवी के श्रीचण्डी ध्वज स्तोत्रम् का पाठ सभी संकटों से मुक्ति प्रदान करने वाला होता है तथा शत्रुओं पर विजय प्रदान कराता है।

विनियोग

अस्य श्री चण्डीध्वज स्तोत्र महामन्त्रस्य । मार्कण्डेय ऋशिः । अनुष्टुप् छन्दः ।
श्री महालक्ष्मीर्देवता । श्रां बीजम् । श्रीं शक्तिः । श्रूं कीलकम् । मम वाञ्छितार्थ फल
सिद्ध्यर्थं विनियोगः ।

अङ्गन्यसः

श्रां श्रीं श्रूं श्रैं श्रीं श्रः इति कर हृदयादिन्यासौ ।

ॐ श्रीं नमो जगत्प्रतिष्ठायै देव्यै भूत्यै नमो नमः। परमानन्दरूपायै नित्यायै सततं नमः ॥१॥	नमो महेश्वरी देवि परब्रह्मस्वरूपिणि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥८॥
नमस्तेऽस्तु महादेवि परब्रह्मस्वरूपिणि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥२॥	नमस्तेऽस्तु च कौमारी परब्रह्मस्वरूपिणि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥९॥
रक्षमां शरण्ये देवि धन-धान्य-प्रदायिनि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥३॥	नमस्ते वैष्णवी देवि परब्रह्मस्वरूपिणि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥१०॥
नमस्तेऽस्तु महाकाली परब्रह्मस्वरूपिणि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥४॥	नमस्तेऽस्तु च वाराही परब्रह्मस्वरूपिणि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥११॥
नमस्तेऽस्तु महालक्ष्मी परब्रह्मस्वरूपिणि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥५॥	नारसिंही नमस्तेऽस्तु परब्रह्मस्वरूपिणि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥ १२ ॥
महासरस्वती देवी परब्रह्मस्वरूपिणि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥६॥	नमो नमस्ते इन्द्राणी परब्रह्मस्वरूपिणि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥ १३ ॥
नमो ब्राह्मी नमस्तेऽस्तु परब्रह्मस्वरूपिणि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥७॥	नमो नमस्ते चामुण्डे परब्रह्मस्वरूपिणि । राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥ १४ ॥

नमो नमस्ते नन्दायै परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥१५॥

श्रीसुन्दरी नमस्तेऽस्तु परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥१४॥

रक्तदन्ते नमस्तेऽस्तु परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥१६॥

नमो भगवती देवि परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥१५॥

नमस्तेऽस्तु महादुर्गे परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥१७॥

दिव्ययोगिनी नमस्ते परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥१६॥

शाकम्भरी नमस्तेऽस्तु परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥१८॥

नमस्तेऽस्तु महादेवि परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥१७॥

शिवदूति नमस्तेऽस्तु परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥१९॥

नमो नमस्ते सावित्री परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥१८॥

नमस्ते भ्रामरी देवि परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥२०॥

जयलक्ष्मी नमस्तेऽस्तु परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥१९॥

नमो नवग्रहरूपे परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥२१॥

मोक्षलक्ष्मी नमस्तेऽस्तु परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥२०॥

नवकूट महादेवि परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥२२॥

चण्डीध्वजमिदं स्तोत्रं सर्वकामफलप्रदम् ।

राजते सर्वजन्तूनां वशीकरण साधनम् ॥३२॥

स्वर्णपूर्णं नमस्तेऽस्तु परब्रह्मस्वरूपिणि ।

राज्यं देहि धनं देहि साम्राज्यं देहि मे सदा ॥२३॥

॥ श्री चण्डी ध्वज स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ मंगलचंडिका स्तोत्रम् ॥

चण्डी' शब्द का अर्थ 'दक्ष या चतुर' और 'मंगल' शब्द का अर्थ है 'कल्याण'; अतः जो कल्याण करने में दक्ष हो उसे 'मंगल चण्डिका' कहते हैं।

भगवान शिव सृष्टिकार्य के लिए अर्धनारीश्वर बन गए जिनका दायां भाग पुरुष और बायां भाग प्रकृति या मूल प्रकृति कहा जाता है। इन्हीं मूल प्रकृति का अंश मां मंगल चण्डिका हैं।

शादि-विवाह में मंगल ग्रह की समस्या, धन की समस्या, व्यापार की समस्या, पारिवारिक समस्या, विद्या प्राप्ति आदि में निम्न स्रोत का नित्य ५ पाठ करने से सभी विपदा नष्ट हो जाती हैं।

● **मूल मंत्र** ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं सर्वपूज्ये देवि मंगलचण्डिके हुं हुं फट् स्वाहा ।

स्तोत्रम्

ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं सर्वपूज्ये देवि मङ्गलचण्डिके । शंकर उवाच
 ऐं क्रूं फट् स्वाहेत्येवं चाप्येकविन्शाक्षरो मनुः ॥१॥ रक्ष रक्ष जगन्मातर्देवि मङ्गलचण्डिके ।
 पूज्यः कल्पतरुश्चैव भक्तानां सर्वकामदः । हारिके विपदां राशेर्हर्षमङ्गलकारिके ॥१०॥
 दशलक्षजपेनैव मन्त्रसिद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥२॥ हर्षमङ्गलदक्षे च हर्षमङ्गलचण्डिके ।
 मन्त्रसिद्धिर्भवेद् यस्य स विष्णुः सर्वकामदः । शुभे मङ्गलदक्षे च शुभमङ्गलचण्डिके ॥११॥
 ध्यानं च श्रूयतां ब्रह्मन् वेदोक्तं सर्व सम्मतम् ॥३॥ मङ्गले मङ्गलाहं च सर्व मङ्गलमङ्गले ।
 देवीं षोडशवर्षीयां शश्वत्सुस्थिरयौवनाम् । सतां मन्नालदे देवि सर्वेषां मन्नालालये ॥१२॥
 सर्वरूपगुणाढ्यां च कोमलाङ्गीं मनोहराम् ॥४॥ पूज्या मङ्गलवारे च मङ्गलाभीष्टदैवते ।
 श्वेतचम्पकवर्णाभां चन्द्रकोटिसमप्रभाम् । पूज्ये मङ्गलभूपस्य मनुवंशस्य संततम् ॥१३॥
 वह्निशुद्धांशुकाधानां रत्नभूषणभूषिताम् ॥५॥ मङ्गलाधिष्ठातृदेवि मङ्गलानां च मङ्गले ।
 बिभ्रतीं कवरीभारं मल्लिकामाल्यभूषिताम् । संसार मङ्गलाधारे मोक्षमङ्गलदायिनि ॥१४॥
 बिम्बोष्टिं सुदतीं शुद्धां शरत्पद्मनिभाननाम् ॥६॥ सारे च मङ्गलाधारे पारे च सर्वकर्मणाम् ।
 ईषद्धास्यप्रसन्नास्यां सुनीलोल्लसललोचनाम् । प्रतिमङ्गलवारे च पूज्ये च मङ्गलप्रदे ॥१५॥
 जगद्धात्रीं च दात्रीं च सर्वेभ्यः सर्वसंपदाम् ॥७॥ स्तोत्रेणानेन शम्भुश्च स्तुत्वा मङ्गलचण्डिकाम् ।
 संसारसागरे घोरे पोतरुपां वरां भजे ॥८॥ प्रतिमङ्गलवारे च पूजां कृत्वा गतः शिवः ॥१६॥
 देव्याश्च ध्यानमित्येवं स्तवनं श्रूयतां मुने । देव्याश्च मङ्गलस्तोत्रं यः श्रुणोति समाहितः ।
 प्रयतः संकटग्रस्तो येन तुष्टाव शंकरः ॥९॥ तन्मङ्गलं भवेच्छश्वन्न भवेत् तदमङ्गलम् ॥१७॥

॥ इति श्री ब्रह्मवैवर्ते मङ्गलचण्डिका स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ देवी कवचम् / चण्डी कवचम् ॥

- विनियोग ॐ अस्य श्री देव्याः कवचस्य । ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप छन्दः । खर्क्रे चामुण्डाख्या महा-लक्ष्मीः देवता । ह्रीं ह्रसौं ह्रस्क्लीं ह्रीं ह्रसौं अंग-न्यस्ता देव्यः शक्तयः । ऐं ह्रस्त्रीं ह्रक्लीं श्रीं ह्र्युं क्ष्म्रौं स्फ्रें बीजानि । श्रीमहालक्ष्मी-प्रीतये सर्व रक्षार्थे च पाठे विनियोगः।
- ऋष्यादि-न्यास ब्रह्मर्षये नमः शिरसि । अनुष्टुप छन्दसे नमः मुखे । खर्क्रे चामुण्डाख्या महा-लक्ष्मीः देवतायै नमः हृदि । ह्रीं ह्रसौं ह्रस्क्लीं ह्रीं ह्रसौं अंग-न्यस्ता देव्यः शक्तिभ्यो नमः नाभौ । ऐं ह्रस्त्रीं ह्रक्लीं श्रीं ह्र्युं क्ष्म्रौं स्फ्रें बीजेभ्यो नमः लिंगे । श्रीमहालक्ष्मी-प्रीतये सर्व रक्षार्थे च पाठे विनियोगाय नमः सर्वांगे ।

ध्यानम्

ॐ रक्ताम्बरा रक्तवर्णा, रक्त-सर्वांग-भूषणा ।
रक्तायुधा रक्त-नेत्रा, रक्त-केशाऽति-भीषणा ॥१॥

कर्कशावति-कान्तौ तौ, सर्वानन्द-पयोनिधी ।
भक्तान सम्पाययेद देवी, सर्वकामदुघौ स्तनौ ॥४॥

रक्त-तीक्ष्ण-नखा रक्त-रसना रक्त-दन्तिका ।
पतिं नारीवानुरक्ता, देवी भक्तं भजेज्जनम् ॥२॥

खड्गं पात्रं च मुसलं, लांगलं च बिभर्ति सा ।
आख्याता रक्त-चामुण्डा, देवी योगेश्वरीति च ॥५॥

वसुधेव विशाला सा, सुमेरू-युगल-स्तनी ।
दीर्घौ लम्बावति-स्थूलौ, तावतीव मनोहरौ ॥३॥

अनया व्याप्तमखिलं, जगत स्थावर-जंगमम् ।
इमां यः पूजयेद भक्तो, स व्याप्नोति चराचरम् ॥६॥

मार्कण्डेय उवाच

ॐॐॐॐ यद गुह्यं परमं लोके, सर्व-रक्षा-करं नृणाम् ।
यन्न कस्यचिदाख्यातं, तन्मे ब्रूहि पितामह ॥१॥

ब्रह्मोवाच

ॐ अस्ति गुह्य-तमं विप्र सर्व-भूतोपकारकम् ।
देव्यास्तु कवचं पुण्यं, तच्छृणुष्व महामुने ॥२॥

अग्निना दह्य-मानास्तु, शत्रु-मध्य-गता रणे ।
विषमे दुर्गमे वाऽपि, भयार्ताः शरणं गता ॥६॥

प्रथमं शैल-पुत्रीति, द्वितीयं ब्रह्म-चारिणी ।
तृतीयं चण्ड-घण्टेति, कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥३॥

न तेषां जायते किञ्चिदशुभं रण-संकटे ।
आपदं न च पश्यन्ति, शोक-दुःख-भयं नहि ॥७॥

पञ्चमं स्कन्द-मातेति, षष्ठं कात्यायनी तथा ।
सप्तमं काल-रात्रीति, महागौरीति चाष्टमम् ॥४॥

यैस्तु भक्त्या स्मृता नित्यं, तेषां वृद्धिः प्रजायते ।
प्रेत संस्था तु चामुण्डा, वाराही महिषासना ॥८॥

नवमं सिद्धि-दात्रीति, नवदुर्गाः प्रकीर्तिताः ।
उक्तान्येतानि नामानि, ब्रह्मणैव महात्मना ॥५॥

ऐन्द्री गज-समारूढा, वैष्णवी गरूडासना ।
नारसिंही महा-वीर्या, शिव-दूती महाबला ॥९॥

माहेश्वरी वृषारूढा, कौमारी शिखि-वाहना ।
ब्राह्मी हंस-समारूढा, सर्वाभरण-भूषिता ॥१०॥

लक्ष्मीः पद्मासना देवी, पद्म-हस्ता हरिप्रिया ।
श्वेत-रूप-धरा देवी, ईश्वरी वृष वाहना ॥११॥

इत्येता मातरः सर्वाः, सर्व-योग-समन्विता ।
नानाभरण-षोभाढया, नाना-रत्नोप-शोभिताः ॥१२॥

श्रेष्ठैश्च मौक्तिकैः सर्वा, दिव्य-हार-प्रलम्बिभिः ।
इन्द्र-नीलैर्महा-नीलै, पद्म-रागैः सुशोभनेः ॥१३॥

दृष्यन्ते रथमारूढा, देव्यः क्रोध-समाकुलाः ।
शंखं चक्रं गदां शक्तिं, हलं च मूषलायुधम् ॥१४॥

खेटकं तोमरं चैव, परशुं पाशमेव च ।
कुन्तायुधं च खड्गं च, शार्गायुधमनुत्तमम् ॥१५॥

दैत्यानां देह नाशाय, भक्तानामभयाय च ।
धारयन्त्यायुधानीत्थं, देवानां च हिताय वै ॥१६॥

नमस्तेऽस्तु महारौद्रे ! महाघोर पराक्रमे ।
महाबले ! महोत्साहे ! महाभय विनाशिनि ॥१७॥

त्राहि मां देवि दुष्प्रेक्ष्ये ! शत्रूणां भयविर्द्धनि ।
प्राच्यां रक्षतु मामैन्द्री, आग्नेय्यामग्नि देवता ॥१८॥

दक्षिणे चैव वाराही, नैऋत्यां खड्गधारिणी ।
प्रतीच्यां वारूणी रक्षेद्, वायव्यां वायुदेवता ॥१९॥

उदीच्यां दिशि कौबेरी, ऐशान्यां शूल-धारिणी ।
ऊर्ध्वं ब्राह्मी च मां रक्षेदधस्ताद वैष्णवी तथा ॥२०॥

एवं दश दिशो रक्षेच्चामुण्डा शव-वाहना ।
जया मामग्रतः पातु, विजया पातु पृष्ठतः ॥२१॥

अजिता वाम पार्श्वे तु, दक्षिणे चापराजिता ।
शिखां मे द्योतिनी रक्षेदुमा मूर्ध्नि व्यवस्थिता ॥२२॥

मालाधरी ललाटे च, भ्रुवोर्मध्ये यशस्विनी ।
नेत्रायोश्चित्र-नेत्रा च, यमघण्टा तु पार्श्वके ॥२३॥

शंखिनी चक्षुषोर्मध्ये, श्रोत्रयोद्धारि-वासिनी ।
कपोलौ कालिका रक्षेत्, कर्ण-मूले च शंकरी ॥२४॥

नासिकायां सुगन्धा च, उत्तरौष्ठे च चर्चिका ।
अधरे चामृत-कला, जिह्वायां च सरस्वती ॥२५॥

दन्तान रक्षतु कौमारी, कण्ठ-मध्ये तु चण्डिका ।
घण्टिकां चित्र-घण्टा च, महामाया च तालुके ॥२६॥

कामाख्यां चिबुकं रक्षेद्, वाचं मे सर्व-मंगला ।
ग्रीवायां भद्रकाली च, पृष्ठ-वंशे धनुर्द्धरी ॥२७॥

नील-ग्रीवा बहिः-कण्ठे, नलिकां नल-कूबरी ।
स्कन्धयोः खड्गिणी रक्षेद्, बाहू मे वज्र-धारिणी ॥२८॥

हस्तयोर्दण्डिनी रक्षेदिम्बका चांगुलीषु च ।
नखान सुरेश्वरी रक्षेत्, कुक्षौ रक्षेन्नरेश्वरी ॥२९॥

स्तनौ रक्षेन्महादेवी, मनः-शोक-विनाशिनी ।
हृदये ललिता देवी, उदरे शूल-धारिणी ॥३०॥

नाभौ च कामिनी रक्षेद्, गुह्यं गुह्येश्वरी तथा ।
मेढ्रं रक्षतु दुर्गन्धा, पायुं मे गुह्य-वासिनी ॥३१॥

कट्यां भगवती रक्षेदूरु मे घन-वासिनी ।
जंगे महाबला रक्षेज्जानू माधव नायिका ॥३२॥

गुल्फयोर्नारसिंही च, पाद-पृष्ठे च कौशिकी ।
पादांगुलीः श्रीधरी च, तलं पाताल-वासिनी ॥३३॥

नखान दंष्ट्रा कराली च, केशांश्चोर्ध्व-केशिनी ।
रोम-कूपानि कौमारी, त्वचं योगेश्वरी तथा ॥३४॥

रक्तं मांसं वसां मज्जामस्थि मेदश्च पार्वती ।
अन्त्राणि काल-रात्रि च, पितं च मुकुटेश्वरी ॥३५॥

पद्मावती पद्म-कोषे, कक्षे चूडा-मणिस्तथा ।
ज्वाला-मुखी नख-ज्वालामभेद्या सर्व-सन्धिषु ॥३६॥

शुक्रं ब्रह्माणी मे रक्षेच्छायां छत्रेश्वरी तथा ।
अहंकारं मनो बुद्धिं, रक्षेन्मे धर्म-धारिणी ॥३७॥

प्राणापानौ तथा व्यानमुदानं च समानकम् ।
 वज्र-हस्ता तु मे रक्षेत्, प्राणान कल्याण-शोभना ॥३८॥
 रसे रूपे च गन्धे च, शब्दे स्पर्शे च योगिनी ।
 सत्त्वं रजस्तमश्चैव, रक्षेन्नारायणी सदा ॥३९॥
 आयू रक्षतु वाराही, धर्मं रक्षन्तु मातरः ।
 यशः कीर्तिं च लक्ष्मीं च, सदा रक्षतु वैष्णवी ॥४०॥
 गोत्रमिन्द्राणी मे रक्षेत्, पशून रक्षेच्च चण्डिका ।

पुत्रान रक्षेन्महा-लक्ष्मीर्भार्या रक्षतु भैरवी ॥४१॥
 धनं धनेश्वरी रक्षेत्, कौमारी कन्यकां तथा ।
 पन्थानं सुपथा रक्षेन्मार्गं क्षेमंकरी तथा ॥४२॥
 राजद्वारे महा-लक्ष्मी, विजया सर्वतः स्थिता ।
 रक्षेन्मे सर्व-गात्राणि, दुर्गा दुर्गाप-हारिणी ॥४३॥
 रक्षा-हीनं तु यत स्थानं, वर्जितं कवचेन च ।
 सर्वं रक्षतु मे देवी, जयन्ती पाप-नाशिनी ॥४४॥

फल-श्रुति

सर्वरक्षाकरं पुण्यं, कवचं सर्वदा जपेत् ।
 इदं रहस्यं विप्रर्षे ! भक्त्या तव मयोदितम् ॥४५॥
 देव्यास्तु कवचेनैवमरक्षित-तनुः सुधीः ।
 पदमेकं न गच्छेत् तु, यदीच्छेच्छुभमात्मनः ॥४६॥
 कवचेनावृतो नित्यं, यत्र यत्रैव गच्छति ।
 तत्र तत्रार्थ-लाभः स्याद्, विजयः सार्व-कालिकः ॥४७॥
 यं यं चिन्तयते कामं, तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ।
 परमैश्वर्यमतुलं प्राप्नोत्यविकलः पुमान् ॥४८॥
 निर्भयो जायते मर्त्यः, संग्रामेष्वपराजितः ।
 त्रैलोक्ये च भवेत् पूज्यः, कवचेनावृतः पुमान् ॥४९॥
 इदं तु देव्याः कवचं, देवानामपि दुर्लभम् ।
 यः पठेत् प्रयतो नित्यं, त्रि-सन्ध्यं श्रद्धयान्वितः ॥५०॥
 देवी वश्या भवेत् तस्य, त्रैलोक्ये चापराजितः ।
 जीवेत् वर्ष-शतं साग्रमप-मृत्यु-विवर्जितः ॥५१॥
 नश्यन्ति व्याधयः सर्वे, लूता-विस्फोटकादयः ।
 स्थावरं जंगमं वापि, कृत्रिमं वापि यद विषम् ॥५२॥
 अभिचाराणि सर्वाणि, मन्त्र-यन्त्राणि भू-तले ।

भूचराः खेचराश्चैव, कुलजाश्चोपदेशजाः ॥५३॥
 सहजाः कुलिका नागा, डाकिनी शाकिनी तथा ।
 अन्तरीक्ष-चरा घोरा, डाकिन्यश्च महा-रवाः ॥५४॥
 ग्रह-भूत-पिशाचाश्च, यक्ष-गन्धर्व-राक्षसाः ।
 ब्रह्म-राक्षस-वेतालाः, कूष्माण्डा भैरवादयः ॥५५॥
 नश्यन्ति दर्शनात् तस्य, कवचेनावृता हि यः ।
 मानोन्नतिर्भवेत् राजस्तेजो-वृद्धिः परा भवेत् ॥५६॥
 यशो-वृद्धिर्भवेत् पुंसां, कीर्ति-वृद्धिश्च जायते ।
 तस्माज्जपेत् सदा भक्त्या, कवचं कामदं मुने ॥५७॥
 जपेत् सप्तशतीं चण्डीं, कृत्वा तु कवचं पुरः ।
 निर्विघ्नेन भवेत् सिद्धिश्चण्डी-जप-समुद्भवा ॥५८॥
 यावद् भू-मण्डलं धत्ते ! स-शैल-वन-काननम् ।
 तावत् तिष्ठति मेदिन्यां, जप-कर्तुर्हि सन्ततिः ॥५९॥
 देहान्ते परमं स्थानं, यत् सुरैरपि दुर्लभम् ।
 सम्प्राप्नोति मनुष्योऽसौ, महा-माया-प्रसादतः ॥६०॥
 तत्र गच्छति भक्तोऽसौ, पुनरागमनं न हि ।
 लभते परमं स्थानं, शिवेन सह मोदते ॐॐॐ ॥६१॥

॥ इति वाराह-पुराणे श्रीहरिहरब्रह्म विरचितं देव्याः कवचम् सम्पूर्णम् ॥

॥ भद्रकाली स्तुतिः ॥

ब्रह्मविष्णु ऊचतुः

नमामि त्वां विश्वकर्त्रीं परेशीं
नित्यामाद्यां सत्यविज्ञानरूपाम् ।
वाचातीतां निर्गुणां चातिसूक्ष्मां
ज्ञानातीतां शुद्धविज्ञानगम्याम् ॥

॥ १॥

द्यौस्ते शीर्षं नाभिदेशो नभश्च
चक्षूषि ते चन्द्रसूर्यानलास्ते ।
उन्मेषास्ते सुप्रबोधो दिवा च
रात्रिर्मातश्चक्षुषोस्ते निमेषम् ॥

॥ ५॥

पूर्णां शुद्धां विश्वरूपां सुरूपां
देवीं वन्द्यां विश्ववन्द्यामपि त्वाम् ।
सर्वान्तःस्थामुत्तमस्थानसंस्था-
मीडे कालीं विश्वसम्पालयित्रीम् ॥

॥ २॥

वाक्यं देवा भूमिरेषा नितम्बं
पादौ गुल्फं जानुजङ्घस्त्वधस्ते ।
प्रीतिर्धर्मोऽधर्मकार्यं हि कोपः
सृष्टिर्बोधः संहतिस्ते तु निद्रा ॥

॥ ६॥

मायातीतां मायिनीं वापि मायां
भीमां श्यामां भीमनेत्रां सुरेशीम् ।
विद्यां सिद्धां सर्वभूताशयस्था-
मीडे कालीं विश्वसंहारकर्त्रीम् ॥

॥ ३॥

अग्निर्जिह्वा ब्राह्मणास्ते मुखाब्जं
सन्ध्ये द्वे ते भ्रूयुगं विश्वमूर्तिः ।
श्वासो वायुर्बाहवो लोकपालाः
क्रीडा सृष्टिः संस्थितिः संहतिस्ते ॥

॥ ७॥

नो ते रूपं वेत्ति शीलं न धाम
नो वा ध्यानं नापि मन्त्रं महेशि ।
सत्तारूपे त्वां प्रपद्ये शरण्ये
विश्वाराध्ये सर्वलोकैकहेतुम् ॥

॥ ४॥

एवंभूतां देवि विश्वात्मिकां त्वां
कालीं वन्दे ब्रह्मविद्यास्वरूपाम् ।
मातः पूर्णे ब्रह्मविज्ञानगम्ये
दुर्गेऽपारे साररूपे प्रसीद ॥

॥ ८॥

॥ इति श्री महाभागवते महापुराणे ब्रह्म विष्णु कृता भद्रकाली स्तुतिः सम्पूर्णा ॥

॥ श्रीकालिकाष्टकम् ॥

ध्यानम्

गलद् रक्तमुण्डावलीकण्ठमाला,
महाघोररावा सुदंष्ट्रा कराला ।
विवस्त्रा श्मशानलया मुक्तकेशी,
महाकालकामाकुला कालिकेयम् ॥ ॥१॥

भजे वामयुग्मे शिरोऽसिं दधाना,
वरं दक्षयुग्मेऽभयं वै तथैव ।
सुमध्याऽपि तुङ्गस्तनाभारनम्रा,
लसद् रक्तसृक्कद्वया सुस्मितास्या ॥ ॥२॥

शवद्वन्द्वकर्णावतंसा सुकेशी,
लसत्प्रेतपाणिं प्रयुक्तैककाञ्ची ।
शवाकारमञ्चाधिरूढा शिवाभि-
श्रुतिर्दिक्षशब्दायमानाऽभिरेजे ॥ ॥३॥

स्तुतिः

विरञ्च्यादि देवास्त्रयस्ते गुणांस्त्रीन्,
समाराध्य कालीं प्रधाना बभूवुः ।
अनादिं सुरादिं मखादिं भवादिं,
स्वरूपं त्वदीयं न विन्दन्ति देवाः ॥ ॥४॥

जगन्मोहनीयं तु वाग्वादिनीयं,
सुहृत्पोषिणी शत्रु संहारणीयम् ।
वचस्तम्भनीयं किमुच्चाटनीयं,
स्वरूपं त्वदीयं न विन्दन्ति देवाः ॥ ॥५॥

इयं स्वर्गदात्री पुनः कल्पवल्ली,
मनोजांस्तु कामान् यथार्थं प्रकुर्यात् ।

तथा ते कृतार्था भवन्तीति नित्यं,
स्वरूपं त्वदीयं न विन्दन्ति देवाः ॥ ॥६॥

सुरा पान मत्ता सभुक्ता नुरक्ता,
लसत्पूतचित्ते सदाविर्भवत्ते ।
जप ध्यान पूजा सुधाधौत पङ्का,
स्वरूपं त्वदीयं न विन्दन्ति देवाः ॥ ॥७॥

चिदानन्दकन्दं हसन् मन्दमन्दं,
शरच्चन्द्र कोटि प्रभा पुञ्जबिम्बम् ।
मुनीनां कवीनां हृदि द्योतयन्तं,
स्वरूपं त्वदीयं न विन्दन्ति देवाः ॥ ॥८॥

महामेघकाली सुरक्तापि शुभ्रा,
कदाचिद् विचित्रा कृतिर्योगमाया ।
न बाला न वृद्धा न कामातुरापि,
स्वरूपं त्वदीयं न विन्दन्ति देवाः ॥ ॥९॥

क्षमस्वापराधं महागुप्तभावं,
मया लोकमध्ये प्रकाशीकृत यत् ।
तव ध्यानपूतेन चापल्यभावात्,
स्वरूपं त्वदीयं न विन्दन्ति देवाः ॥ ॥१०॥

फलश्रुतिः

यदि ध्यानयुक्तं पठेद् यो मनुष्य-
स्तदा सर्वलोके विशालो भवेच्च ।
गृह चाष्ट सिद्धिर्मृते चापि मुक्तिः,
स्वरूपं त्वदीयं न विन्दन्ति देवाः ॥ ॥११॥

॥ इति श्रीमच्छङ्कराचार्य विरचितं श्री कालिकाष्टकं सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री देवी काली कवचम् ॥

भैरव उवाच

कालिका या महाविद्या कथिता भुवि दुर्लभा ।
तथापि हृदये शल्यमस्ति देवि कृपां कुरु ॥ १॥

कवचन्तु महादेवि कथयस्वानुकम्पया ।
यदि नो कथ्यते मातर्त्विमुञ्चामि तदा तनुं ॥ २॥

देव्युवाच

शङ्कापि जायते वत्स तव स्नेहात् प्रकाशितं ।
न वक्तव्यं न द्रष्टव्यमतिगुह्यतरं महत् ॥ ३॥

ऊरु माहेश्वरी नित्यं चामुण्डा पातु लिङ्गकं ॥ ९॥

कालिका जगतां माता शोकदुःखविनाशिनी ।
विशेषतः कलियुगे महापातकहारिणी ॥ ४॥

कौमारी च कटीं पातु तथैव जानुयुग्मकं ।
अपराजिता च पादौ मे वाराही पातु चाङ्गुलीन् ॥ १०॥

काली मे पुरतः पातु पृष्ठतश्च कपालिनी ।
कुल्ला मे दक्षिणे पातु कुरुकुल्ला तथोत्तरे ॥ ५॥

सन्धिस्थानं नारसिंही पत्रस्था देवतावतु ।
रक्षाहीनन्तु यत्स्थानं वर्जितं कवचेन तु ॥ ११॥

विरोधिनी शिरः पातु विप्रचित्ता तु चक्षुषी ।
उग्रा मे नासिकां पातु कर्णौ चोग्रप्रभा मता ॥ ६॥

तत्सर्वं रक्ष मे देवि कालिके घोरदक्षिणे ।
ऊर्ध्वमधस्तथा दिक्षु पातु देवी स्वयं वपुः ॥ १२॥

वदनं पातु मे दीप्ता नीला च चिबुकं सदा ।
घना ग्रीवां सदा पातु बलाका बाहुयुग्मकं ॥ ७॥

हिंसेभ्यः सर्वदा पातु साधकञ्च जलाधिकात् ।
दक्षिणाकालिका देवी व्यपकत्वे सदावतु ॥ १३॥

मात्रा पातु करद्वन्द्वं वक्षोमुद्रा सदावतु ।
मिता पातु स्तनद्वन्द्वं योनिमण्डलदेवता ॥ ८॥

इदं कवचमज्ञात्वा यो जपेद्देवदक्षिणां ।
न पूजाफलमाप्नोति विघ्नस्तस्य पदे पदे ॥ १४॥

ब्राह्मी मे जठरं पातु नाभिं नारायणी तथा ।

कवचेनावृतो नित्यं यत्र तत्रैव गच्छति ।
तत्र तत्राभयं तस्य न क्षोभं विद्यते क्वचित् ॥ १५॥

॥ इति काली कुल सर्वस्वे काली कवचम् अथवा श्रीमद् दक्षिण कालिका कवचम् समाप्तम् ॥

॥ श्री त्रैलोक्य मोहन काली कवचम् ॥

देव्युवाच

देवदेवमहादेव संसारप्रीतिकारकः ।

सर्वविद्येश्वरीं विद्यां कालिकां कथयाद्भुताम् ॥ १॥

शिव उवाच

शृणुदेवि महाविद्यां सर्वविद्योत्तमोत्तमाम् ।
सर्वेश्वरीं महाविद्यां सर्वदेवप्रपूजिताम् ॥ २॥

दिनस्वामिरविश्चन्द्रो निशापतिर्ग्रहेश्वरः ।
जलाधिपतिर्वरुणः कुबेरोपिधनेश्वरः ॥ ५॥

यस्याः कटाक्षमात्रेण त्रैलोक्यविजयीहरः ।
बभूवकमलानाथो विभुब्रह्मा प्रजापति ॥ ३॥

अव्याहतगतिर्वार्युर्गजास्योविघ्ननायकः ।
वागीश्वरः सुराचार्यो गुरुः कविः ॥ ६॥

शचीस्वामीदेवनाथो यमोपिधर्मनायकः ।
त्रैलोक्यपावनी गङ्गा कमला श्रीर्हरिप्रिया ॥ ४॥

एवं हि सर्वदेवाश्च सर्वसिद्धिेश्वराः प्रिये ।
तस्यास्तु कवचं दिव्यं मातृजारं विभावय ॥ ७॥

● विनियोग

अस्य श्री दक्षिण काली कवच मन्त्रस्य । भैरव ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । श्मशानकाली देवता । धर्मार्थकाममोक्षार्थे । जपे विनियोगः ।

ललाटं पातु चक्रीं मे हरेणाराधितं सदा ।
नेत्रे मे रक्षतु क्रीं क्रीं विष्णुना सेविता पुरा ॥ ८॥

ॐ क्रीं हूं ह्रीं फट् स्वाहा हृदयं पातु सर्वदा ।
सर्वसम्पत्प्रदा काली कुबेरेणोपसेविता ॥ १५॥

क्रीं हूं ह्रीं नासिकां पातु ब्रह्मणा सेविता पुरा ।
क्रीं क्रीं क्रीं वदनं पातु शक्रेणाराधिता सदा ॥ ९॥

ऐं ह्रीं ॐ ऐं हूं फट् स्वाहा हस्तयुग्मं सदावतु ।
वायुनोपासिताकाली यशोबल सुखप्रदा ॥ १६॥

क्रीं स्वाहा श्रवणं पातु यमेनैवप्रपूजिता ।
क्रीं हूं ह्रीं स्वाहा रसना गङ्गयासेवितावतु ॥ १०॥

क्रीं क्रीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं फट् पातु जठरं मम ।
सर्वसिद्धिप्रदा काली गणनाथेन सेविता ॥ १७॥

दन्तपङ्क्तिं सदा पातु ॐ क्रीं हूं ह्रीं स्वाहा मम ।
भुक्तिमुक्ति प्रदा काली श्रिया नित्यं सुसेविता ॥ ११॥

क्रीं दक्षिणे कालिके ह्रीं स्वाहा नाभिं ममावतु ।
सिद्धिबुद्धिकरी काली गुरुणा सेविता पुरा ॥ १८॥

ओष्ठाधरं सदा पातु क्रीं क्रीं क्रीं
हूं हूं ह्रीं ह्रीं मम सर्वसिद्धिप्रदायिका ॥ १२॥

लिङ्गं पातु सदा हूं हूं दक्षिणे कालिके ह्रीं ।
शुक्लेणाराधिता काली त्रैलोक्यजयदायिनी ॥ १९॥

कण्ठं पातु महाकाली ॐ क्रीं ह्रीं मे स्वाहामम
चन्द्रेणाराधिता चतुर्वर्गफलप्रदा ॥ १३॥

पात्वण्ड कोशं क्रीं क्रीं दक्षिणे कालिके ह्रीं ह्रीं स्वाहा ।
धरया सेविता विद्या सर्वरत्न प्रदायिनी ॥ २०॥

हस्तयुग्मं सदा पातु क्रीं क्रीं क्रीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं
स्वाहासौख्यदा मोक्षदा काली वरुणेनैवसेविता ॥ १४॥

पातुं गुदं क्रीं क्रीं दक्षिणे कालिके ह्रीं स्वाहा ।
द्वादशीचमहाविद्या राघवेणार्चिता सदा ॥ २१॥

जानुनी पातु ॐ क्रीं क्रीं दक्षिणे कालिके स्वाहा ।
एकादशी महाविद्या मेघनादेन सेविता ॥ २२॥

क्रीं क्रीं दक्षिणे कालिके ह्रीं ह्रीं स्वाहा जङ्घेवतु ।
द्वादशीच महाविद्या प्रह्लादेनचसेविता ॥ २३॥

क्रीं हूं ह्रीं दक्षिणे कालिके क्रीं हूं ह्रीं तथाङ्गुलीः ।
पातु मे द्वादशीकाली क्षेत्रपालेन सेविता ॥ २४॥

क्रीं हूं ह्रीं दक्षिणे कालिके क्रीं हूं ह्रीं स्वाहा ।
च नखान्सर्वात्सदा पातु पञ्चदशीत् ग्रहेश्वरी ॥ २५॥

क्रीं क्रीं क्रीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं दक्षिणे कालिके
क्रीं क्रीं क्रीं मम पृष्ठे सदा पातु षोडशी परमेश्वरी ॥ २६॥

क्रीं क्रीं क्रीं पातु रोमाणि हूं हूं रक्षतु वर्मणि ।
मांसं पातु सदा ह्रीं ह्रीं रक्तं दक्षिणे कालिके ॥ २७॥

क्रीं क्रीं क्रीं पातु मे अस्थिमज्जां हूं हूं सदावतु ।
ह्रीं ह्रीं शुक्रं सदा पातु रंघं स्वाहा ममावतु ॥ २८॥

द्वाविंशत्यक्षरी विद्या सर्वलोकेषु दुर्लभा ।
महाविद्येश्वरी विद्या सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥ २९॥

सूर्यवंशेन सोमेन रामेणजनिना ।
जयन्ते न सुमन्ते न बलिनानारदेन च ॥ ३०॥

बिभीषणेनबाणेन भृगुणाकश्यपेन च ।
कपिलेन वसिष्ठेन धौम्येन त्रिपुरेण च ॥ ३१॥

मार्कण्डयेन ध्रुवेणैवद्रोणेन सत्यभामया ।
ऋष्यशृङ्गेन कर्णेन भारद्वाजेन संयुता ॥ ३२॥

सर्वेणाराधिता विद्या जरामृत्यु विनाशिनी ।
पूर्णाविद्या महाकाली विद्याराज्ञी प्रकीर्तिता ॥ ३३॥

काली कपालिनी कुल्ला कुरुकुल्ला विरोधिनी ।
विप्रचित्ता तथोग्रप्रभा दीप्ता घनत्विषा ॥ ३४॥

नीला घना बलाका च मात्रा मुद्रामितापि च ।
एताः सर्वा खड्गधरा मुण्डमाला विभूषणा ॥ ३५॥

हूं हूंकारेदृहासेन सर्वत्र पातु मां सदा ।
ब्रह्माणी पातु मां पूर्वे आनेया वैष्णवी तथा ॥ ३६॥

माहेश्वरी पातु याम्ये चामुण्डा नैऋते सदा ।
कौमारी वारुणे पातु वायव्ये अपराजिता ॥ ३७॥

वाराहीचोत्तरे पातु ईशान्यां नारसिंहिका ।
अध ऊर्ध्वे पातु काली पार्श्वेपृष्ठे च कालिका ॥ ३८॥

जलेस्थले च पाताले शयने भोजनेगृहे ।
राजस्थाने कानने च विवादे मरणे रणे ॥ ३९॥

पर्वते प्रान्तरे शून्ये पातु मां कालिका सदा ।
शवासने श्मशाने वा शून्यागारे चतुष्पथे ॥ ४०॥

यत्र यत्र भय प्राप्तिः सर्वत्र पातु कालिका ।
नक्षत्र तिथि वारेषु योगं करणयोरपि ॥ ४१॥

मासे पक्षे वत्सरे च दण्डेयामेनिमेषके ।
दिवारात्रौ सदा पातु सन्ध्ययोः पातु कालिका ॥ ४२॥

सर्वत्र कालिका पातु कालिका पातु सर्वदा ।
सकृद्यः शृणुयानित्यं कवचं शिव निर्मितम् ॥ ४३॥

सर्वपापं परित्यज्य गच्छेच्छिवस्यचालयम् ।
त्रैलोक्यमोहनं दिव्यं देवतानां सुदुर्लभम् ॥ ४४॥

यः पठेत्साधकाधीशः सर्वकर्म जपान्वितः ।
सर्वधर्मेद्भवद्भर्मी सर्वविद्येश्वरेश्वरः ॥ ४५॥

कुबेर इव वित्ताढ्यः सुवाणी कोकिलस्वरः ।
कवित्वे व्यास सदृशो गणेशवच्छतीधरः ॥ ४६॥

कामदेव समोरूपे वायुतुल्यः पराक्रमे ।
महेश इव योगीन्द्र ऐश्वर्ये सुरनायकः ॥ ४७॥

बृहस्पतिसमोधीमां जरामृत्युविवर्जितः ।
सर्वज्ञः सर्वदर्शी च निःपापः सकलप्रियः ॥ ४८॥

अव्याहतगतिः शान्तो भार्यापुत्र समन्वितः ।
यो देहे कुरुते नित्यं कवचं देवदुर्लभम् ॥ ४९॥

न शोकोनभय क्लेशो न रोगोन पराजयः ।
धनहानिर्विषादोय परिवारोभवेन्नहि ॥ ५०॥

सङ्ग्रामेषु जयेच्छत्रून्यथावह्निर्दहेद्वनं ।
ब्रह्मास्त्रादिनिवास्त्राणि पशवः कण्टकादमः ॥ ५१॥

तस्यदेहं न भिन्दति वज्राधिक भवेद्वपुः ।
ग्रहभूतपिशाचश्च यक्ष राक्षस किन्नराः ॥ ५२॥

सर्वे दूरात्पलायन्ते हिंसको नश्यति ध्रुवम् ।
तद्देहं न दहेदग्नि न तापयतिभास्करः ॥ ५३॥

न शोषयति वातोपि न क्लेदं कुरुतेपयः ।
पुत्रवत्पाल्यते काल्या न हिमं कुरु ते शशी ॥ ५४॥

जलसूर्येन्दुवातानां स्तम्भकेनात्र संशयः ।

बहु किं कथयिष्यामि सर्वसिद्धिमुपा लभेत् ॥ ५५॥

राज्यं भोगं सुखं लब्ध्वा स्वेच्छयापि शिवो भवेत् ।
मोहन स्तम्भनाकर्षमारणोच्चाटनं भवेत् ॥ ५६॥

काकवन्द्या च यानारी वन्द्या वा मृतपुत्रिका ।
कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ लिखित्वा धारयेद्यदि ॥ ५७॥

तदापुत्रो भवेत्सत्यं चिरायुः पण्डितः शुचिः ।
स्वामिनो वल्लभासापि धनधान्य सुतान्विता ॥ ५८॥

इदं कवचमज्ञात्वा यो जपेत्कालिकामनुं ।
ध्यानेनकोटिजप्तेन तस्य विद्या न सिद्ध्यति ॥ ५९॥

पदे पदे भवेदुखं लोकानानिन्दतो ध्रुवम् ।
इहलोके भवेदुःखी परे च नरकं व्रजेत् ॥ ६०॥

गुरुं मनुं समं ज्ञात्वा यः पठेत्कवचोत्तमम् ।
तस्य विद्या भवेत्सिद्धा सत्यं सत्यं वरानने ॥ ६१॥

य इदं कवचं दिव्यं प्रकाश्य शिवहाभवेत् ।
भक्ताय श्रेष्ठपुत्राय साधकाय य प्रकाशयेत् ॥ ६२॥

॥ इति श्री रुद्रयामले देवी-शंकर संवादे त्रैलोक्य मोहन काली कवचम् सम्पूर्णम् ॥

॥ वैरिनाशनं श्री कालिका कवचम् ॥

कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् ।
शङ्करं परिपप्रच्छ पार्वती परमेश्वरम् ॥ १॥

कैलासशिखरारूढं शङ्करं वरदं शिवम् ।
देवी पप्रच्छ सर्वज्ञं सर्वदेव महेश्वरम् ॥ १॥

पार्वत्युवाच

भगवन् देवदेवेश देवानां भोगद प्रभो ।
प्रब्रूहि मे महादेव गोप्यं चेद्यदि हे प्रभो ॥ २॥

शत्रूणां येन नाशः स्यादात्मनो रक्षणं भवेत् ।
परमैश्वर्यमतुलं लभेद्येन हि तद्वद ॥ ३॥

भैरव उवाच

वक्ष्यामि ते महादेवि सर्वधर्मविदां वरे ।
अद्भुतं कवचं देव्याः सर्वकामप्रसाधकम् ॥ ४॥

सुखदं भोगदं चैव वशीकरणमुत्तमम् ।
शत्रुसंघाः क्षयं यान्ति भवन्ति व्याधिपीडिताः ॥ ६॥

विशेषतः शत्रुनाशं सर्वरक्षाकरं नृणाम् ।
सर्वारिष्टप्रशमनं सर्वाभद्रविनाशनम् ॥ ५॥

दुःखिनो ज्वरिणश्चैव स्वाभीष्टद्रोहिणस्तथा ।
भोगमोक्षप्रदं चैव कालिकाकवचं पठेत् ॥ ७॥

- विनियोग ॐ अस्य श्री कालिका कवचस्य भैरव ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । श्री कालिका देवता । शत्रु संहारार्थं जपे विनियोगः ।

ध्यानम्

ॐ ध्यायेत्कालीं महामायां त्रिनेत्रां बहुरूपिणीम् ।
चतुर्भुजां ललज्जिह्वां पूर्णचन्द्रनिभाननाम् ॥ ८॥
नीलोत्पलदलश्यामां शत्रुसंघविदारिणीम् ।
नरमुण्डं तथा खड्गं कमलं च वरं तथा ॥ ९॥
निर्भयां रक्तवदनां दंष्ट्रालीघोररूपिणीम् ।
साङ्गहासाननां देवीं सर्वदां च दिगम्बरीम् ॥ १०॥
शवासनस्थितां कालीं मुण्डमालाविभूषिताम् ।
इति ध्यात्वा महाकालीं ततस्तु कवचं पठेत् ॥ ११॥
ॐ कालिका घोररूपा सर्वकामप्रदा शुभा ।
सर्वदेवस्तुता देवी शत्रुनाशं करोतु मे ॥ १२॥
ॐ ह्रीं ह्रींरूपिणीं चैव हं ह्रीं हंरूपिणीं तथा ।

हं ह्रीं क्षो क्षोस्वरूपा सा सदा शत्रून्विदारयेत् ॥ १३॥
श्रीं-ह्रीं ऐंरूपिणी देवी भवबन्धविमोचनी ।
हंरूपिणी महाकाली रक्षास्मान् देवि सर्वदा ॥ १४॥
यया शुम्भो हतो दैत्यो निशुम्भश्च महासुरः ।
वैरिनाशाय वन्दे तां कालिकां शङ्करप्रियाम् ॥ १५॥
ब्राह्मी शैवी वैष्णवी च वाराही नारसिंहिका ।
कौमार्यैन्द्री च चामुण्डा खादन्तु मम विद्विषः ॥ १६॥
सुरेश्वरी घोररूपा चण्डमुण्डविनाशिनी ।
मुण्डमालावृताङ्गी च सर्वतः पातु मां सदा ॥ १७॥
ह्रीं ह्रीं ह्रीं कालिके घोरे दंष्ट्रेव रुधिरप्रिये ।
रुधिरापूर्णवक्त्रे च रुधिरणावृतस्तनि ॥ १८॥

मम शत्रून् खादय-खादय, हिंस-हिंस, मारय-मार,य भिन्धि-भिन्धि, छिन्धि-छिन्धि, उच्चाटय-उच्चाटय,
द्रावय-द्रावय, शोषय-शोषय स्वाहा ।

हां हीं कालिकायै मदीयशत्रून् समर्पयामि स्वाहा ।

ॐ जय-जय, किरि-किरि, किटि-किटि, कट-कट, मर्द-मर्द, मोहय-मोहय, हर-हर, मम रिपून् ध्वंस-ध्वंस
भक्षय-भक्षय, त्रोटय-त्रोटय, यातुधानान्चा मुण्डे सर्वजनान् राज्ञो राजपुरुषान् स्त्रियो मम वश्यान् कुरु-कुरु, तनु-
तनु, धान्यं धनं मेऽश्वान् गजान् रत्नानि दिव्यकामिनीः पुत्रान् राजश्रियं देहि यच्छ क्षां क्षीं क्षूं क्षैं क्षौं क्षः स्वाहा ।

इत्येतत् कवचं दिव्यं कथितं शम्भुना पुरा ।

हन्यादस्त्रं प्रहारेण शत्रो गच्छ यमक्षयम् ॥ २४॥

ये पठन्ति सदा तेषां ध्रुवं नश्यन्ति शत्रवः ॥ १९॥

ज्वलदङ्गारतापेन भवन्ति ज्वरिता भृशम् ।

वैरिणः प्रलयं यान्ति व्याधिता या भवन्ति हि ।

प्रोज्झनैर्वामपादेन दरिद्रो भवति ध्रुवम् ॥ २५॥

बलहीनाः पुत्रहीनाः शत्रवस्तस्य सर्वदा ॥ २०॥

वैरिनाशकरं प्रोक्तं कवचं वश्यकारकम् ।

सहस्रपठनात्सिद्धिः कवचस्य भवेत्तदा ।

परमैश्वर्यदं चैव पुत्रपौत्रादिवृद्धिदम् ॥ २६॥

तत्कार्याणि च सिध्यन्ति यथा शङ्करभाषितम् ॥ २१॥

प्रभातसमये चैव पूजाकाले च यत्नतः ।

श्मशानाङ्गारमादाय चूर्णं कृत्वा प्रयत्नतः ।

सायङ्काले तथा पाठात्सर्वसिद्धिर्भवेद्ध्रुवम् ॥ २७॥

पादोदकेन पिष्ट्वा तल्लिखेल्लोहशलाकया ॥ २२॥

शत्रुरुच्चाटनं याति देशाद्वा विच्युतो भवेत् ।

भूमौ शत्रून् हीनरूपानुत्तराशिरसस्तथा ।

पश्चात्किङ्करतामेति सत्यं सत्यं न संशयः ॥ २८॥

हस्तं दत्त्वा तु हृदये कवचं तु स्वयं पठेत् ॥ २३॥

शत्रुनाशकरे देवि सर्वसम्पत्करे शुभे ।

शत्रोः प्राणप्रियष्ठां तु कुर्यान्मन्त्रेण मन्त्रवित् ।

सर्वदेवस्तुते देवि कालिके! त्वां नमाम्यहम् ॥ २९॥

॥ इति श्री रुद्रयामले कालिका कल्पे श्री कालिका कवचम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्रीसूक्तम् ॥

हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णरजतस्रजाम् ।
चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदोममावह ॥१॥

क्षुत्पिपासामलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहम् ।
अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निर्णुदमे गृहात् ॥८॥

तां म आवह जातवेदोलक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम् ॥२॥

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥९॥

अश्वपूर्वां रथमध्यां हस्तिनादप्रमोदिनीम् ।
श्रियं देवीमुपह्वये श्रीर्मा देवी जुषताम् ॥३॥

मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमशीमहि ।
पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां यशः ॥१०॥

कां सोस्मितां हिरण्य प्राकारामार्द्रां
ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीम् ।
पद्मेस्थितां पद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥४॥

कर्दमेन प्रजाभूतामयि सम्भवकर्दम ।
श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीम् ॥११॥

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं
श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम् ।
तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्रपद्येऽ
लक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृणे ॥५॥

आपः सृजन्तुस्निग्धानि चिकलीतवसमे गृहे ।
निचदेवीं मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥१२॥

आदित्यवर्णे तपसोऽधिजातो
वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः ।
तस्य फलानि तपसानुदन्तु
मायान्तरायाश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥६॥

आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम् ।
सूर्यां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदोम आवह ॥१३॥

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह ।
प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥७॥

आर्द्रां यः करिणीं यष्टिं पिङ्गलां पद्ममालिनीम् ।
चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदोम आवह ॥१४॥

तां म आवह जातवेदोलक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावोदास्योश्चान्विन्देयं पुरुषानहम् ॥१५॥

यः शुचिः प्रयतो भूत्वा जुहुयादाज्यमन्वहम् ।
सूक्तं पञ्चदशर्चं च श्रीकामः सततं जपेत् ॥१६॥

फलश्रुति

पद्मानने पद्मिनि पद्मपत्रे
पद्मप्रिये पद्मदलायताक्षि ।
विश्वप्रिये विश्वमनोऽनुकूले
त्वत्पादपद्मं मयि सन्निधत्स्व ॥१७॥

पद्मानने पद्मऊरू पद्माक्षी पद्मसम्भवे ।
तन्मे भजसिं पद्माक्षि येन सौख्यं लभाम्यहम् ॥१८॥

अश्वदायी गोदायी धनदायी महाधने ।
धनं मे जुष तां देवि सर्वाकामांश्च देहि मे ॥१९॥

पुत्र पौत्र धनं धान्यं हस्त्यश्वादिगवेरथम् ।
प्रजानां भवसी माता आयुष्मन्तं करोतु मे ॥२०॥

धनमाग्नि धनं वायुर्धनं सूर्यो धनं वसु ।
धन मिन्द्रो बृहस्पतिर्वरुणां धनमस्तु मे ॥२१॥

न क्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशुभामतिः ।
भवन्ति कृतपुण्यानां भक्तानां श्री सूक्त जापिनाम् ॥२२॥

सरसिजनिलये सरोजहस्ते,
धवलतरांशुक गंधमाल्यशोभे ।
भगवति हरिवल्लभे मनोज्ञे,
त्रिभुवनभूतिकरी प्रसीद मह्यम् ॥२३॥

विष्णुपत्नीं क्षमां देवीं माधवीं माधवप्रियाम् ।
लक्ष्मीं प्रियसखीं देवीं नमाम्यच्युतवल्लभाम् ॥२४॥

महालक्ष्म्यै च विद्महे विष्णुपत्न्यै च धीमहि ।
तन्नो लक्ष्मीः प्रचोदयात् ॥२५॥

चंद्रप्रभां लक्ष्मीमेशानीं सूर्याभालक्ष्मीमेश्वरीम् ।
चंद्र सूर्याग्निसंकाशां श्रिय देवीमुपास्महे ॥२६॥

श्रीर्वर्चस्वमायुष्यमारोग्यमाभिधाच्छ्रोभमानं महीयते ।
धान्य धनं पशु बहु पुत्रलाभम् सत्संवत्सरं दीर्घमायुः ॥२७॥

॥ इति ऋक् परिशिष्टोक्तं श्री सूक्तं स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ कनकधार स्तोत्रम् ॥

अङ्गं हरेः पुलकभूषणमाश्रयन्ती,
भृङ्गाङ्गनेव मुकुलाभरणं तमालम् ।
अङ्गीकृताखिलविभूतिरपाङ्गलीला,
माङ्गल्यदाऽस्तु मम मङ्गलदेवतायाः ॥१॥

मुग्धा मुहुर्विदधती वदने मुरारेः,
प्रेमत्रपाप्रणिहितानि गतागतानि ।
माला दृशोर्मधुकरीव महोत्पले या,
सा मे श्रियं दिशतु सागरसंभवायाः ॥२॥

विश्वामरेन्द्रपदविभ्रमदानदक्षं,
आनन्दहेतुरधिकं मुरविद्विषोऽपि ।
ईषन्निषीदतु मयि क्षणमीक्षणार्धम्,
इन्दीवरोदरसहोदरमिन्दिरायाः ॥३॥

आमीलिताक्षमधिगम्य मुदा मुकुन्दं,
आनन्दकन्दमनिमेषमनङ्गतन्त्रम् ।
आकेकरस्थितकनीनिकपक्ष्मनेत्रं,
भूत्यै भवेन्मम भुजङ्गशयाङ्गनायाः ॥४॥

बाह्वन्तरे मधुजितः श्रितकौस्तुभे या,
हारावलीव हरिनीलमयी विभाति ।
कामप्रदा भगवतोऽपि कटाक्षमाला,
कल्याणमावहतु मे कमलालयायाः ॥५॥

कालाम्बुदालिललितोरसि कैटभारेः,
धाराधरे स्फुरति या तडिदङ्गनेव ।
मातुस्समस्तजगतां महनीयमूर्तिः,
भद्राणि मे दिशतु भार्गवनन्दनायाः ॥६॥

प्राप्तं पदं प्रथमतः खलु यत्प्रभावात्,
माङ्गल्यभाजि मधुमाथिनि मन्मथेन ।
मय्यापतेत्तदिह मन्थरमीक्षणार्धं,
मन्दालसं च मकरालयकन्यकायाः ॥७॥

दद्यादयानुपवनो द्रविणाम्बुधारां,
अस्मिन्नकिञ्चनविहङ्गशिशौ विषण्णे ।
दुष्कर्मधर्ममपनीय चिराय दूरं,
नारायणप्रणयिनीनयनाम्बुवाहः ॥८॥

इष्टाविशिष्टमतयोऽपि यया दयार्द्रं,
दृष्ट्या त्रिविष्टपपदं सुलभं लभन्ते ।
दृष्टिः प्रहृष्टकमलोदरदीप्तिरिष्टां,
पुष्टिं कृषीष्ट मम पुष्करविष्टरायाः ॥९॥

गीर्देवतेति गरुडध्वजसुन्दरीति,
शाकम्भरीति शशिशेखरवल्लभेति ।
सृष्टिस्थितिप्रलयकेलिषु संस्थितायै,
तस्यै नमस्त्रिभुवनैकगुरोस्तरुण्यै ॥१०॥

श्रुत्यै नमोऽस्तु शुभकर्मफलप्रसूत्यै,
रुत्यै नमोऽस्तु रमणीयगुणार्णवायै ।
शक्त्यै नमोऽस्तु शतपत्रनिकेतनायै,
पुष्ट्यै नमोऽस्तु पुरुषोत्तमवल्लभायै ॥११॥

नमोऽस्तु नालीकनिभाननायै,
नमोऽस्तु दुग्धोदधिजन्मभूम्यै ।
नमोऽस्तु सोमामृतसोदरायै,
नमोऽस्तु नारायणवल्लभायै ॥१२॥

सम्पत्कराणि सकलेन्द्रियनन्दनानि,
साम्राज्यदानविभवानि सरोरुहाक्षि ।
त्वद्वन्दनानि दुरितोद्धरणोद्यतानि,
मामेव मातरनिशं कलयन्तु मान्ये ॥१३॥

दिग् हस्तिभिः कनककुंभमुखावसृष्ट-,
स्वर्वाहिनीविमलचारुजलप्लुताङ्गीम् ।
प्रातर्नमामि जगतां जननीमशेष,
लोकाधिनाथगृहिणीममृताब्धि पुत्रीम् ॥१६॥

यत्कटाक्षसमुपासनाविधिः,
सेवकस्य सकलार्थसंपदः ।
संतनोति वचनाङ्गमानसैः,
त्वां मुरारिहृदयेश्वरीं भजे ॥१४॥

कमले कमलाक्षवल्लभे त्वं,
करुणापूरतरङ्गितैरपाङ्गैः ।
अवलोकय मामकिञ्चनानां,
प्रथमं पात्रमकृत्रिमं दयायाः ॥१७॥

सरसिजनिलये सरोजहस्ते,
धवलतमांशुकगन्धमाल्यशोभे ।
भगवति हरिवल्लभे मनोज्ञे,
त्रिभुवनभूतिकरि प्रसीद मह्यम् ॥१५॥

स्तुवन्ति ये स्तुतिभिरमीभिरन्वहं,
त्रयीमयीं त्रिभुवनमातरं रमाम् ।
गुणाधिका गुरुतरभाग्यभागिनो,
भवन्ति ते भुवि बुधभाविताशयाः ॥१८॥

॥ इति श्रीमच्छङ्कराचार्य कृत श्रीकनकधारा स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री महालक्ष्म्यष्टकम् (इन्द्र कृत) ॥

- नमस्ते तू महामाये श्रीपिठे सूरपुजिते ।
शंख चक्र गदा हस्ते महालक्ष्मी नमोस्तूते ॥ १ ॥
- नमस्ते गरूडारूढे कोलासूर भयंकरी ।
सर्व पाप हरे देवी महालक्ष्मी नमोस्तूते ॥ २ ॥
- सर्वज्ञे सर्ववरदे सर्वदुष्ट भयंकरी ।
सर्व दुःख हरे देवी महालक्ष्मी नमोस्तूते ॥ ३ ॥
- सिद्धीबुद्धीप्रदे देवी भुक्तिमुक्ति प्रदायिनी ।
मंत्रमूर्ते सदा देवी महालक्ष्मी नमोस्तूते ॥ ४ ॥
- आद्यंतरहिते देवी आद्यशक्ति महेश्वरी ।
योगजे योगसंभूते महालक्ष्मी नमोस्तूते ॥ ५ ॥
- स्थूल सूक्ष्म महारौद्रे महाशक्ति महोदरे ।
महापाप हरे देवी महालक्ष्मी नमोस्तूते ॥ ६ ॥
- पद्मासनस्थिते देवी परब्रम्हस्वरूपिणी ।
परमेशि जगन्मातरं महालक्ष्मी नमोस्तूते ॥ ७ ॥
- श्वेतांबरधरे देवी नानालंकार भूषिते ।
जगत्स्थिते जगन्मार्त महालक्ष्मी नमोस्तूते ॥ ८ ॥
- महालक्ष्म्यष्टकस्तोत्रं यः पठेत् भक्तिमान्नरः ।
सर्वसिद्धीमवाप्नोति राज्यं प्राप्नोति सर्वदा ॥ ९ ॥
- एककाले पठेन्नित्यं महापापविनाशनं ।
द्विकालं यः पठेन्नित्यं धनधान्य समन्वितः ॥ १० ॥
- त्रिकालं यः पठेन्नित्यं महाशत्रूविनाशनं ।
महालक्ष्मीर्भवेन्नित्यं प्रसन्ना वरदा शुभा ॥ ११ ॥

॥ इति इन्द्र कृत श्री महालक्ष्म्यष्टकम् सम्पूर्णम् ॥

॥ महालक्ष्मी स्तोत्रम् (अगस्त कृत) ॥

पद्मे पद्मपलाशाक्षि जय त्वं श्रीपतिप्रिये ।
जयमातर्महालक्ष्मि संसारार्णवतारिणि ॥१॥

महालक्ष्मि नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं सुरेश्वरि ।
हरिप्रिये नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं दयानिधे ॥२॥

पद्मालये नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं च सर्वदे ।
सर्वभूताहितार्थाय वसुवृष्टिं सदा कुरु ॥३॥

जगन्मातर्मस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं दयानिधे ।
दयावति नमस्तुभ्यं विश्वेश्वरि नमोऽस्तुते ॥४॥

नमः क्षीरार्णवसुते नमस्त्रैलोक्यधारिणि ।
वसुवृष्टे नमस्तुभ्यं रक्ष मां शरणागतम् ॥५॥

रक्ष त्वंदेवदेवेशि देवदेवस्य वल्लभे ।
दारिद्र्यात्त्राहि मां लक्ष्मि कृपां कुरु ममोपरि ॥६॥

नमस्त्रैलोक्यजननि नमस्त्रैलोक्यपावनि ।
ब्रह्मादयो नमस्तु त्वां जगदानंददायिनि ॥७॥

विष्णुप्रिये नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं जगद्धिते ।
आर्तिहंत्रि नमस्तुभ्यं समृद्धिं कुरु मे सदा ॥८॥

अब्जवासे नमस्तुभ्यं चपलायै नमो नमः ।
चंचलायै नमस्तुभ्यं ललितायै नमो नमः ॥९॥

नमः प्रद्युम्नजननि मातस्तुभ्यं नमो नमः ।
परिपालय भो मातर्मा तुभ्यं शरणागतम् ॥१०॥

शरण्ये त्वां प्रपन्नोऽस्मि कमले कमलालये ।
त्राहि त्राहि महालक्ष्मि परित्राणपरायणे ॥११॥

पांडित्यं शोभते नैव न शोभन्ति गुणा नरे ।
शीलत्वं नैव शोभेत महालक्ष्मि त्वयाविना ॥१२॥

तावद्धिराजते रूपं तावच्छीलं विराजते ।
तावद्गुणा नराणां च यावल्लक्ष्मीः प्रसीदति ॥१३॥

लक्ष्मि त्वयालंकृतमानवा ये
पापैर्विमुक्तानृपलोकमान्याः ।
गुणैर्विहीना गुणिनो भवन्ति
दुःशीलिनः शीलवतां वरिष्ठाः ॥१४॥

लक्ष्मीर्भूषयते रूपं लक्ष्मीर्भूषयते कुलम् ।
लक्ष्मीर्भूषयते विद्यां सर्वाल्लक्ष्मीर्विशिष्यते ॥१५॥

लक्ष्मि त्वद्गुणकीर्तनेन कमलाभूर्यात्यलं जिह्मतां ।
रुद्राद्या रविचंद्रदेवपतयो वक्तुं च नैव क्षमाः ।
अस्माभिस्तव रूपलक्षणगुणान्वक्तुः कथं शक्यते ।
मातर्मा परिपाहि विश्वजननि कृत्वा ममेष्टं ध्रुवम् ॥१६॥

दैन्यार्तिभीतं भवतापपीडितं
धनैर्विहीनं तव पार्श्वमागतम् ।
कृपानिधित्वान्मम लक्ष्मि सत्वरं
धनप्रदानाद्धननायकम् कुरु ॥१७॥

मां विलोक्य जननि हरिप्रिये
निर्धनं तव समीपमागतम् ।
देहि मे झटिति लक्ष्मि कराग्रं
वस्त्रकांचनवरान्नमद्भुतम् ॥१८॥

त्वमेव जननी लक्ष्मि पिता लक्ष्मि त्वमेव च ।
भ्राता त्वं च सखा लक्ष्मि विद्या लक्ष्मि त्वमेव च ॥१९॥

त्राहि त्राहि महालक्ष्मि त्राहि त्राहि सुरेश्वरि ।
त्राहि त्राहि जगन्मातर्दारिद्र्यात्त्राहिवेगतः ॥२०॥

यः पठेत्प्रातरुत्थाय श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ।
गृहे तस्य सदा स्थास्ये नित्यं श्रीपतिनासह ॥२७॥

नमस्तुभ्यं जगद्धात्रि नमस्तुभ्यं नमो नमः ।
धर्माधारे नमस्तुभ्यं नमः संपत्तिदायिनि ॥२१॥

सुखसौभाग्यसंपन्नो मनस्वी बुद्धिमान् भवेत् ।
पुत्रवान् गुणवान् श्रेष्ठो भोगभोक्ता च मानवः ॥२८॥

दारिद्र्यार्णवामग्नोऽहं निमग्नोऽहं रसातले ।
मज्जंतं मां करे धृत्वा सुद्धर त्वं रमे द्रुतम् ॥२२॥

इदं स्तोत्रं महापुण्यं लक्ष्म्यगस्तिप्रकीर्तितम् ।
विष्णुप्रसादजननं चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥२९॥

किं लक्ष्मि बहूनोक्तेन जल्पितेन पुनः पुनः ।
अनन्मे शरण नास्ति सत्यं सत्यं हरिप्रिये ॥२३॥

राजद्वारे जयश्चैव शत्रोश्चैव पराजयः ।
भूतप्रेतपिशाचानां व्याघ्राणां न भयं तथा ॥३०॥

एतच्छ्रुत्वाऽगस्तिवाक्यं हृष्यमाणा हरिप्रिया ।
उवाच मधुरां वाणीं तुष्टाऽहं तव सर्वदा ॥२४॥

न शस्त्रानलतो यौधाद्भयं तस्य प्रजायते ।
दुर्वृत्तानां च पापानां बहुहानिकरं परम् ॥३१॥

लक्ष्मीरुवाच

यत्त्वयोक्तमिदं स्तोत्रं यः पठिष्यति मानवः ।
शृणोति च महाबागस्तस्याहं वशवर्तिनी ॥२५॥

मंदुराकरिशालासु गवां गोष्ठे समाहितः ।
पठेत्तद्दोषशांत्यर्थं महापातकनाशनम् ॥३२॥

नित्यं पठति यो भक्त्या त्वलक्ष्मीस्तस्य नश्यति ।
ऋणं च नश्यते तीव्रं वियोगं नैव पश्यति ॥२६॥

सर्वसौख्यकरं नृणामायुरारोग्यदं तथा ।
अगस्तिमुनिना प्रोक्तं प्रजानां हितकाम्यया ॥३३॥

॥ इति अगस्त विरचितं महा लक्ष्मी स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ महालक्ष्मी स्तुतिः (अगस्त कृत) ॥

अगस्तिरुवाच

मातर्नमामि कमले कमलायताक्षि
श्रीविष्णुहृत्कमलवासिनि विश्वमातः ।
क्षीरोदजे कमलकोमलगर्भगौरि
लक्ष्मि प्रसीद सततं नमतां शरण्ये ॥ १॥

यस्मिन्वसेः क्षणमहो पुरुषे गजेऽश्वे
स्त्रैणे तृणे सरसि देवकुले गृहेऽन्ने ।
रत्ने पतत्रिणि पशौ शयने धरायां
सश्रीकमेव सकले तदिहास्ति नान्यत् ॥ ६॥

त्वं श्रीरुपेन्द्रसदने मदनैकमात –
ज्योत्स्नासि चन्द्रमसि चन्द्रमनोहरास्ये ।
सूर्ये प्रभासि च जगत्त्रितये प्रभासि
लक्ष्मि प्रसीद सततं नमतां शरण्ये ॥ २॥

त्वत्स्पृष्टमेव सकलं शुचितां लभेत
त्वत्त्यक्तमेव सकलं त्वशुचीह लक्ष्मि ।
त्वन्नाम यत्र च सुमंगलमेव तत्र
श्रीविष्णुपत्नि कमले कमलालयेऽपि ॥ ७॥

त्वं जातवेदसि सदा दहनात्मशक्ति –
र्वेधास्त्वया जगदिदं विविधं विदध्यात् ।
विश्वम्भरोऽपि बिभृयादखिलं भवत्या
लक्ष्मि प्रसीद सततं नमतां शरण्ये ॥ ३॥

लक्ष्मीं श्रियं च कमलां कमलालयां च
पद्मां रमां नलिनयुग्मकरां च मां च ।
क्षीरोदजाममृतकुम्भकरामिरां च
विष्णुप्रियामिति सदा जपतां क्व दुःखम् ॥ ८॥

त्वत्त्यक्तमेतदमले हरते हरोऽपि
त्वं पासि हंसि विदधासि परावरासि ।
ईड्यो बभूव हरिरप्यमले त्वदाप्त्या
लक्ष्मि प्रसीद सततं नमतां शरण्ये ॥ ४॥

ये पठिष्यन्ति च स्तोत्रं त्वद्भक्त्या मत्कृतं सदा ।
तेषां कदाचित् संतापो माऽस्तु माऽस्तु दरिद्रता ॥ ९॥

शूरः स एव स गुणी स बुधः स धन्यो
मान्यः स एव कुलशीलकलाकलापैः ।
एकः शुचिः स हि पुमान् सकलेऽपि लोके
यत्रापतेत्तव शुभे करुणाकटाक्षः ॥ ५॥

माऽस्तु चेष्टवियोगश्च माऽस्तु सम्पत्तिसंक्षयः ।
सर्वत्र विजयश्चाऽस्तु विच्छेदो माऽस्तु सन्ततेः ॥ १०॥

एवमऽस्तु मुने सर्वं यत्त्वया परिभाषितम् ।
एतत् स्तोत्रस्य पठनं मम सांनिध्यकारणम् ॥ ११॥

॥ इति श्री स्कन्द महापुराणे काशीखण्डे अगस्ति कृता महालक्ष्मी स्तुतिः सम्पूर्णा ॥

॥ कल्याण वृष्टि स्तोत्रम् ॥

श्रीआदि शङ्कराचार्य-विरचित कल्याण-वृष्टि-स्तोत्र या षोडशी-कल्याण-स्तोत्र (षोडशी श्री विद्या के मूल-मन्त्र के प्रत्येक अक्षर पर आधृत इसमें सोलह श्लोक है) का प्रतिदिन रात्रि-काल, पश्चिम-दिशा कि ओर मुख कर, लाल आसन (ऊन या कम्बल) पर बैठकर, श्रीमहालक्ष्मी का व अन्य देवी-देवताओं का प्रारम्भिक पूजन कर, ह्रीं ह्रीं ह्रीं से सम्पुटित इस पावन " कल्याण-वृष्टि " स्तोत्र का नियमानुसार 30 पाठ एक वर्ष करने से राजलोगों का वशीकरण होता है साथ ही चञ्चला लक्ष्मी चिरकाल के लिये स्थाई हो जाती है व साधक का परम कल्याण निश्चित है । ऐसा फलश्रुति से स्पष्ट है । साधक उपरोक्त साधना करने से पहले किसी योग्य विद्वान से परामर्श अवश्य प्राप्त करले ।

कल्याणवृष्टिभिरिवामृतपूरिताभि-
र्लक्ष्मीस्वयंवरणमङ्गलदीपिकाभिः ।
सेवाभिरम्ब तव पादसरोजमूले
नाकारि किं मनसि भाग्यवतां जनानाम् ॥ १॥

हन्तुः पुरामधिगलं परिपीयमानः
क्रूरः कथं न भविता गरलस्यवेगः ।
नाश्वासनाय यदि मातरिदं तवार्धं
देवस्य शश्वदमृताप्लुतशीतलस्य ॥ ६॥

एतावदेव जननि स्पृहणीयमास्ते
त्वद्वन्द्वनेषु सलिलस्थगिते च नेत्रे ।
सान्निध्यमुद्यदरुणायुतसोदरस्य
त्वद्विग्रहस्य परया सुधयाप्लुतस्य ॥ २॥

सर्वज्ञतां सदसि वाक्पटुतां प्रसूते
देवि त्वदङ्घ्रिसरसीरुहयोः प्रणामः ।
किं च स्फुरन्मुकुटमुज्ज्वलमातपत्रं
द्वे चामरे च महतीं वसुधां ददाति ॥ ७॥

ईशात्वनामकलुषाः कति वा न सन्ति
ब्रह्मादयः प्रतिभवं प्रलयाभिभूताः ।
एकः स एव जननि स्थिरसिद्धिरास्ते
यः पादयोस्तव सकृत्प्रणतिं करोति ॥ ३॥

कल्पद्रुमैरभिमतप्रतिपादनेषु
कारुण्यवारिधिभिरम्ब भवत्कटाक्षैः ।
आलोकय त्रिपुरसुन्दरि मामनाथं
त्वय्येव भक्तिभरितं त्वयि बद्धतृष्णम् ॥ ८॥

लब्ध्वा सकृत्त्रिपुरसुन्दरि तावकीनं
कारुण्यकन्दलितकान्तिभरं कटाक्षम् ।
कन्दर्पकोटिसुभगास्त्वयि भक्तिभाजः
संमोहयन्ति तरुणीर्भुवनत्रयेऽपि ॥ ४॥

हन्तेतरेष्वपि मनांसि निधाय चान्ये
भक्तिं वहन्ति किल पामरदैवतेषु ।
त्वामेव देवि मनसा समनुस्मरामि
त्वामेव नौमि शरणं जननि त्वमेव ॥ ९॥

ह्रींकारमेव तव नाम गृणन्ति वेदा
मातस्त्रिकोणनिलये त्रिपुरे त्रिनेत्रे ।
त्वत्संस्मृतौ यमभटाभिभवं विहाय
दीव्यन्ति नन्दनवने सह लोकपालैः ॥ ५॥

लक्ष्येषु सत्स्वपि कटाक्षनिरीक्षणाना-
मालोकय त्रिपुरसुन्दरि मां कदाचित् ।
नूनं मया तु सदृशः करुणैकपात्रं
जातो जनिष्यति जनो न च जायते वा ॥ १०॥

ह्रींहीमिति प्रतिदिनं जपतां तवाख्यां
किं नाम दुर्लभमिह त्रिपुराधिवासे ।
मालाकिरीटमदवारणमाननीया
तान्सेवते वसुमती स्वयमेव लक्ष्मीः ॥ ११॥

सम्पत्कराणि सकलेन्द्रियनन्दनानि
साम्राज्यदाननिरतानि सरोरुहाक्षि ।
त्वद्वन्दनानि दुरिताहरणोद्यतानि
मामेव मातरनिशं कलयन्तु नान्यम् ॥ १२॥

कल्पोपसंहृतिषु कल्पितताण्डवस्य
देवस्य खण्डपरशोः परभैरवस्य ।
पाशाङ्कुशैक्षवशरासनपुष्पबाणा
सा साक्षिणी विजयते तव मूर्तिरेका ॥ १३॥

लग्नं सदा भवतु मातरिदं तवार्धं
तेजः परं बहुलकुङ्कुम पङ्कशोणम् ।
भास्वत्किरीटममृतांशुकलावतंसं
मध्ये त्रिकोणनिलयं परमामृतार्द्रम् ॥ १४॥

ह्रींकारमेव तव नाम तदेव रूपं
त्वन्नाम दुर्लभमिह त्रिपुरे गृणन्ति ।
त्वत्तेजसा परिणतं वियदादिभूतं
सौख्यं तनोति सरसीरुहसम्भवादेः ॥ १५॥

ह्रींकारत्रयसम्पुटेन महता मन्त्रेण सन्दीपितं
स्तोत्रं यः प्रतिवासरं तव पुरो मातर्जपेन्मन्त्रवित् ।
तस्य क्षोणिभुजो भवन्ति वशगा लक्ष्मीश्चिरस्थायिनी
वाणी निर्मलसूक्तिभारभरिता जागर्ति दीर्घं वयः ॥ १६॥

॥ इति श्री मद् शंकराचार्य विरचितं कल्याण वृष्टि स्तोत्रम् सम्पूर्णः ॥

॥ लक्ष्मी स्तोत्रम् (इन्द्र कृत) ॥

इन्द्र उवाच

ॐ नमः कमलवासिन्यै नारायण्यै नमो नमः ।
 कृष्णप्रियायै सारायै पद्मायै च नमो नमः ॥ १॥
 पद्मपत्रेक्षणायै च पद्मास्यायै नमो नमः ।
 पद्मासनायै पद्मिन्यै वैष्णव्यै च नमो नमः ॥ २॥
 सर्वसम्पत्स्वरूपायै सर्वदात्र्यै नमो नमः ।
 सुखदायै मोक्षदायै सिद्धिदायै नमो नमः ॥ ३॥
 हरिभक्तिप्रदात्र्यै च हर्षदात्र्यै नमो नमः ।
 कृष्णवक्षःस्थितायै च कृष्णेशायै नमो नमः ॥ ४॥
 कृष्णशोभास्वरूपायै रत्नपद्मे च शोभने ।
 सम्पत्प्राप्तिदायै महादेव्यै नमो नमः ॥ ५॥
 शस्याधिष्ठातृदेव्यै च शस्यायै च नमो नमः ।
 नमो बुद्धिस्वरूपायै बुद्धिदायै नमो नमः ॥ ६॥
 वैकुण्ठे या महालक्ष्मीर्लक्ष्मीः क्षीरोदसागरे ।
 स्वर्गलक्ष्मीरिन्द्रगेहे राजलक्ष्मीर्नृपालये ॥ ७॥
 गृहलक्ष्मीश्च गृहिणां गेहे च गृहदेवता ।
 सुरभि सा गवां माता दक्षिणा यज्ञकामनी ॥ ८॥
 अदितिर्देवमाता त्वं कमला कमलालये ।
 स्वाहा त्वं च हविर्दाने कव्यदाने स्वधा स्मृता ॥ ९॥
 त्वं हि विष्णुस्वरूपा च सर्वाधारा वसुन्धरा ।
 शुद्धसत्त्वस्वरूपा त्वं नारायणपरायाणा ॥ १०॥
 क्रोधहिंसावर्जिता च वरदा च शुभानना ।
 परमार्थप्रदा त्वं च हरिदास्यप्रदा परा ॥ ११॥
 यया विना जगत् सर्वे भस्मीभूतमसारकम् ।
 जीवन्मृतं च विश्वं च शवतुल्यं यया विना ॥ १२॥

सर्वेषां च परा त्वं हि सर्वबान्धवरूपिणी ।
 यया विना न सम्भाष्यो बाध्ववैर्बान्धवः सदा ॥ १३॥
 त्वया हीनो बन्धुहीनस्वत्वया युक्तः सबान्धवः ।
 धर्मार्थं काम मोक्षाणां त्वं च कारणरूपिणी ॥ १४॥
 यथा माता स्तनन्धानां शिशूनां शैशवे सदा ।
 तथा त्वं सर्वदा माता सर्वेषां सर्वरूपताः ॥ १५॥
 मातृहीन स्तन्यक्तः स चेज्जीवति दैवतः ।
 त्वया हीनो जनः कोऽपि न जीवत्येव निश्चितम् ॥ १६॥
 सुप्रसन्नस्वरूपा त्वं मां प्रसन्ना भवाम्बिके ।
 वैरिग्रस्तं च विषयं देहि मह्यं सनातनि ॥ १७॥
 वयं यावत् त्वया हीना बन्धुहीनश्च भिक्षुकाः ।
 सर्वसम्पद्विहीनाश्च तावदेव हरिप्रिये ॥ १८॥
 राज्यं देहि श्रियं देहि बलं देहि सुरेश्वरि ।
 कीर्तिं देहि धनं देहि यशो मह्यं च देहि वै ॥ १९॥
 कामं देहि मतिं देहि भोगान् देहि हरिप्रिये ।
 ज्ञानं देहि च धर्मं च सर्वसौभाग्यमीप्सितम् ॥ २०॥
 प्रभावां च प्रतापं च सर्वाधिकारमेव च ।
 जयं पराक्रमं युद्धे परमैश्वर्यमैव च ॥ २१॥
फलश्रुतिः
 इदं स्तोत्रं महापुण्यं त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नरः ।
 कुबेरतुल्यः स भवेत् राजराजेश्वरो महान् ॥ २२॥
 सिद्धस्तोत्रं यदि पठेत् सोऽपि कल्पतरुर्नरः ।
 पञ्चलक्षजपेनैव स्तोत्रसिद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥ २३॥
 सिद्धस्तोत्रं यदि पठेन्मासमेकं च संयतः ।
 महासुखी च राजेन्द्रो भविष्यति न संशयः ॥ २४॥

॥ इति श्री ब्रह्मवैवर्त महापुराणे इन्द्र कृतं लक्ष्मी स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री लक्ष्मी स्तोत्रम् (विष्णु पुराणान्तर्गतम्) ॥

श्रीपराशर उवाच

सिंहासनगतः शक्रस्सम्प्राप्य त्रिदिवं पुनः ।
देवराज्ये स्थितो देवीं तुष्टावाब्जकरां ततः ॥१॥

इन्द्र उवाच

नमस्ये सर्वलोकानां जननीमब्जसम्भवाम् ।
श्रियमुन्निद्रपद्माक्षीं विष्णुवक्षःस्थलस्थिताम् ॥२॥

पद्मालयां पद्मकरां पद्मपत्रनिभेक्षणाम् ।
वन्दे पद्ममुखीं देवीं पद्मनाभप्रियाम्यहम् ॥ ३॥

त्वं सिद्धिस्त्वं स्वधा स्वाहा सुधा त्वं लोकपावनी ।
सन्ध्या रात्रिः प्रभा भूतिर्मेधा श्रद्धा सरस्वती ॥४॥

यज्ञविद्या महाविद्या गुह्यविद्या च शोभने ।
आत्मविद्या च देवि त्वं विमुक्तिफलदायिनी ॥५॥

आन्वीक्षिकी त्रयीवार्ता दण्डनीतिस्त्वमेव च ।
सौम्यासौम्यैर्जगद्रूपैस्त्वयैतदेवि पूरितम् ॥६॥

का त्वन्या त्वमृते देवि सर्वयज्ञमयं वपुः ।
अध्यास्ते देवदेवस्य योगचिन्त्यं गदाभृतः ॥७॥

त्वया देवि परित्यक्तं सकलं भुवनत्रयम् ।
विनष्टप्रायमभवत्त्वयेदानीं समेधितम् ॥८॥

दाराः पुत्रास्तथाऽऽगारं सुहृद्भान्यधनादिकम् ।
भवत्येतन्महाभागे नित्यं त्वद्वीक्षणानृणाम् ॥९॥

शरीरारोग्यमैश्वर्यमरिपक्षक्षयः सुखम् ।
देवि त्वद्वृष्टिदृष्टानां पुरुषाणां न दुर्लभम् ॥१०॥

त्वमम्बा सर्वभूतानां देवदेवो हरिः पिता ।
त्वयैतद्विष्णुना चाम्ब जगद्व्याप्तं चराचरम् ॥११॥

मनःकोशस्तथा गोष्ठं मा गृहं मा परिच्छदम् ।
मा शरीरं कलत्रं च त्यजेथाः सर्वपावनि ॥१२॥

मा पुत्रान्मा सुहृद्वर्गान्मा पशून्मा विभूषणम् ।
त्यजेथा मम देवस्य विष्णोर्वक्षःस्थलाश्रये ॥१३॥

सत्त्वेन सत्यशौचाभ्यां तथा शीलादिभिर्गुणैः ।
त्यज्यन्ते ते नराः सद्यः सन्त्यक्ता ये त्वयाऽमले ॥१४॥

त्वयाऽवलोकिताः सद्यः शीलाद्यैरखिलैर्गुणैः ।
कुलैश्चरैश्च पूज्यन्ते पुरुषा निर्गुणा अपि ॥१५॥

सश्लाघ्यः सगुणी धन्यः स कुलीनः स बुद्धिमान् ।
स शूरः सचविक्रान्तो यस्त्वया देवि वीक्षितः ॥१६॥

सद्योवैगुण्यमायान्ति शीलाद्याः सकला गुणाः ।
पराङ्गमुखी जगद्धात्री यस्य त्वं विष्णुवल्लभे ॥१७॥

न ते वर्णयितुं शक्तागुणाब्जिह्वाऽपि वेधसः ।
प्रसीद देवि पद्माक्षि माऽस्मांस्त्याक्षीः कदाचन ॥१८॥

श्रीपराशर उवाच

एवं श्रीः संस्तुता सम्यक् प्राह हृष्टा शतक्रतुम् ।
शृण्वतां सर्वदेवानां सर्वभूतस्थिता द्विज ॥१९॥

श्रीरुवाच

परितुष्टास्मि देवेश स्तोत्रेणानेन ते हरेः ।
वरं वृणीष्व यस्त्विष्टो वरदाऽहं तवागता ॥२०॥

इन्द्र उवाच

वरदा यदिमेदेवि वरार्हो यदिवाऽप्यहम् ।
त्रैलोक्यं न त्वया त्याज्यमेष मेऽस्तु वरः परः ॥२१॥

स्तोत्रेण यस्तवैतेन त्वां स्तोष्यत्यब्धिसम्भवे ।
स त्वया न परित्याज्यो द्वितीयोऽस्तुवरो मम ॥ २२॥

श्रीरुवाच

त्रैलोक्यं त्रिदशश्रेष्ठ न सन्त्यक्ष्यामि वासव ।
दत्तो वरो मयाऽयं ते स्तोत्राराधनतुष्ट्या ॥ २३॥

यश्च सायं तथा प्रातः स्तोत्रेणानेन मानवः ।
स्तोष्यते चेन्न तस्याहं भविष्यामि पराङ्गमुखी ॥२४॥

श्रीपाराशर उवाच

एवं वरं ददौ देवी देवराजाय वै पुरा ।
मैत्रेय श्रीर्महाभागा स्तोत्राराधनतोषिता ॥ २५॥

भृगोः ख्यात्यां समुत्पन्ना श्रीः पूर्वमुदधेः पुनः ।
देवदानवयत्नेन प्रसूताऽमृतमन्थने ॥२६॥

एवं यदा जगत्स्वामी देवराजो जनार्दनः ।
अवतारः करोत्येषा तदा श्रीस्तत्सहायिनी ॥२७॥

पुनश्चपद्मा सम्भूता यदाऽदित्योऽभवद्भरिः ।
यदा च भार्गवो रामस्तदाभूद्भरणीत्वियम् ॥२८॥

राघवत्वेऽभवत्सीता रुक्मिणी कृष्णजन्मनि ।
अन्येषु चावतारेषु विष्णोरेखाऽनपायिनी ॥२९॥

देवत्वे देवदेहेयं मानुषत्वे च मानुषी ।
विष्णोर्देहानुरुपां वै करोत्येषाऽऽत्मनस्तनुम् ॥३०॥

यश्चैतशृणुयाज्जन्म लक्ष्म्या यश्च पठेन्नरः ।
श्रियो न विच्युतिस्तस्य गृहे यावत्कुलत्रयम् ॥३१॥

पठ्यते येषु चैवर्षे गृहेषु श्रीस्तवं मुने ।
अलक्ष्मीः कलहाधारा न तेष्वास्ते कदाचन ॥३२॥

एतत्ते कथितं ब्रह्मन्यन्मां त्वं परिपृच्छसि ।
क्षीराब्धौ श्रीर्यथा जाता पूर्व भृगुसुता सती ॥३३॥

इति सकलविभूत्यवाप्तिहेतुः
स्तुतिरियमिन्द्रमुखोद्गता हि लक्ष्म्याः ।
अनुदिनमिह पठ्यते नृभिर्यैर्वसति
न तेषु कदाचिदप्यलक्ष्मीः ॥३४॥

॥ इति श्री विष्णु महापुराणे महालक्ष्मी स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री अष्ट लक्ष्मी स्तोत्रम् ॥

• आदि लक्ष्मी

सुमनसवन्दित सुन्दरि माधवि चन्द्र सहोदरि हेममये ।
मुनिगणमण्डित मोक्षप्रदायिनि मञ्जुलभाषिणि वेदनृते ॥
पङ्कजवासिनि देवसुपूजित सद्गुणवर्षिणि शान्तियुते ।
जयजय हे मधुसूदन कामिनि आदिलक्ष्मि सदा पालय माम् ॥ १॥

• धान्य लक्ष्मी

अहिकलि कल्मषनाशिनि कामिनि वैदिकरूपिणि वेदमये ।
क्षीरसमुद्भव मङ्गलरूपिणि मन्त्रनिवासिनि मन्त्रनृते ॥
मङ्गलदायिनि अम्बुजवासिनि देवगणाश्रित पादयुते ।
जयजय हे मधुसूदन कामिनि धान्यलक्ष्मि सदा पालय माम् ॥ २॥

• धैर्य लक्ष्मी

जयवरवर्णिनि वैष्णवि भार्गवि मन्त्रस्वरूपिणि मन्त्रमये ।
सुरगणपूजित शीघ्रफलप्रद ज्ञानविकासिनि शास्त्रनृते ॥
भवभयहारिणि पापविमोचनि साधुजनाश्रित पादयुते ।
जयजय हे मधुसूदन कामिनि धैर्यलक्ष्मि सदा पालय माम् ॥ ३॥

• गज लक्ष्मी

जयजय दुर्गतिनाशिनि कामिनि सर्वफलप्रद शास्त्रमये ।
रथगज तुरगपदादि समावृत परिजनमण्डित लोकनृते ॥
हरिहर ब्रह्म सुपूजित सेवित तापनिवारिणि पादयुते ।
जयजय हे मधुसूदन कामिनि गजलक्ष्मि रूपेण पालय माम् ॥ ४॥

• सन्तान लक्ष्मी

अहिखग वाहिनि मोहिनि चक्रिणि रागविवर्धिनि ज्ञानमये ।
गुणगणवारिधि लोकहितैषिणि स्वरसप्त भूषित गाननृते ॥
सकल सुरासुर देवमुनीश्वर मानववन्दित पादयुते ।
जयजय हे मधुसूदन कामिनि सन्तानलक्ष्मि त्वं पालय माम् ॥ ५॥

• विजय लक्ष्मी

जय कमलासनि सद्गतिदायिनि ज्ञानविकासिनि गानमये ।
अनुदिनमर्चित कुङ्कुमधूसर- भूषित वासित वाद्यनृते ॥
कनकधरास्तुति वैभव वन्दित शङ्कर देशिक मान्य पदे ।
जयजय हे मधुसूदन कामिनि विजयलक्ष्मि सदा पालय माम् ॥ ६॥

- विद्या लक्ष्मी

प्रणत सुरेश्वरि भारति भार्गवि शोकविनाशिनि रत्नमये ।
मणिमयभूषित कर्णविभूषण शान्तिसमावृत हास्यमुखे ॥
नवनिधिदायिनि कलिमलहारिणि कामित फलप्रद हस्तयुते ।
जयजय हे मधुसूदन कामिनि विद्यालक्ष्मि सदा पालय माम् ॥७॥

- धन लक्ष्मी

धिमिधिमि धिंधिमि धिंधिमि धिंधिमि दुन्दुभि नाद सुपूर्णमये ।
घुमघुम घुंघुम घुंघुम घुंघुम शङ्खनिनाद सुवाद्यनुते ॥
वेदपुराणेतिहास सुपूजितवैदिकमार्ग प्रदर्शयुते ।
जयजय हे मधुसूदन कामिनि धनलक्ष्मि रूपेण पालय माम् ॥ ८॥

॥ इति श्री अष्ट लक्ष्मी स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री धन लक्ष्मी स्तोत्रम् ॥

धनदा उवाच

देवी देवमुपागम्य नीलकण्ठं मम प्रियम् ।
कृपया पार्वती प्राह शङ्करं करुणाकरम् ॥ १॥

देव्युवाच

ब्रूहि वल्लभ साधूनां दरिद्राणां कुटुम्बिनाम् ।
दरिद्र-दलनोपायमञ्जसैव धनप्रदम् ॥ २॥

शिव उवाच

पूजयन् पार्वतीवाक्यमिदमाह महेश्वरः ।
उचितं जगदम्बासि तव भूतानुकम्पया ॥ ३॥

स सीतं सानुजं रामं साञ्जनेयं सहानुगम् ।
प्रणम्य परमानन्दं वक्ष्येऽहं स्तोत्रमुत्तमम् ॥ ४॥

धनदं श्रद्धधानानां सद्यः सुलभकारकम् ।
योगक्षेमकरं सत्यं सत्यमेव वचो मम ॥ ५॥

पठन्तः पाठयन्तोऽपि ब्राह्मणैरास्तिकोत्तमैः ।
धनलाभो भवेदाशु नाशमेति दरिद्रता ॥ ६॥

भूभवांशभवां भूत्यै भक्तिकल्पलतां शुभाम् ।
प्रार्थयेत्तां यथाकामं कामधेनुस्वरूपिणीम् ॥ ७॥

धर्मदे धनदे देवि दानशीले दयाकरे ।
त्वं प्रसीद महेशानि! यदर्थं प्रार्थयाम्यहम् ॥ ८॥

धरामरप्रिये पुण्ये धन्ये धनदपूजिते ।
सुधनं धार्मिकं देहि यजमानाय सत्वरम् ॥ ९॥

रम्ये रुद्रप्रिये रूपे रामरूपे रतिप्रिये ।
शिखीसखमनोमूर्ते प्रसीद प्रणते मयि ॥ १०॥

आरक्त-चरणाम्भोजे सिद्धि-सर्वार्थदायिके ।
दिव्याम्बरधरे दिव्ये दिव्यमाल्योपशोभिते ॥ ११॥

समस्त गुण सम्पन्ने सर्व लक्षण लक्षिते ।
शरच्चन्द्रमुखे नीले नील-नीरज-लोचने ॥ १२॥

चञ्चरीक चमू-चारु-श्रीहार-कुटिलालके ।
मत्ते भगवति मातः कलकण्ठरवामृते ॥ १३॥

हासावलोकनैर्दिव्यैर्भक्त चिन्ता पहारिके ।
रूप-लावण्य-तारुण्य-कारुण्य-गुणभाजने ॥ १४॥

क्वणत्कङ्कण मञ्जीरे लसल्लीला कराम्बुजे ।
रुद्रप्रकाशिते तत्त्वे धर्माधारे धरालये ॥ १५॥

प्रयच्छ यजमानाय धनं धर्मैकसाधनम् ।
मातस्त्वं मेऽविलम्बेन दिशस्व जगदम्बिके ॥ १६॥

कृपया करुणागारे प्रार्थितं कुरु मे शुभे ।
वसुधे वसुधारूपे वसु-वासव-वन्दिते ॥ १७॥

धनदे यजमानाय वरदे वरदा भव ।
ब्रह्मण्यैर्ब्राह्मणैः पूज्ये पार्वतीशिवशङ्करे ॥ १८॥

स्तोत्रं दरिद्रताव्याधिशमनं सुधनप्रदम् ।
श्रीकरे शङ्करे श्रीदे प्रसीद मयि किङ्करे ॥ १९॥

पार्वतीश प्रसादेन सुरेश-किङ्करेरितम् ।
श्रद्धया ये पठिष्यन्ति पाठयिष्यन्ति भक्तितः ॥ २०॥

सहस्रमयुतं लक्षं धनलाभो भवेद् ध्रुवम् ।
धनदाय नमस्तुभ्यं निधिपद्माधिपाय च ।
भवन्तु त्वत्प्रसादान्मे धन-धान्यादिसम्पदः ॥ २१॥

॥ इति श्री धन लक्ष्मी स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री क्षिप्र फलप्रद धनलक्ष्मी स्तोत्रम् ॥

- नमः सर्व स्वरूपे च नमो कल्याणदायिके ।
महासम्पत्प्रदे देवि धनदायै नमोऽस्तुते ॥ ॥१॥
- महाभोगप्रदे देवि महाकामप्रपूरिते ।
सुखमोक्षप्रदे देवि धनदायै नमोऽस्तुते ॥ ॥२॥
- ब्रह्मरूपे सदानन्दे सच्चिदानन्दरूपिणी ।
धृतसिद्धिप्रदे देवि धनदायै नमोऽस्तुते ॥ ॥३॥
- उद्यत्सूर्यप्रकाशाभे उद्यदादित्यमण्डले ।
शिवतत्त्वप्रदे देवि धनदायै नमोऽस्तुते ॥ ॥४॥
- शिवरूपे शिवानन्दे कारणानन्दविग्रहे ।
विश्वसंहाररूपे च धनदायै नमोऽस्तुते ॥ ॥५॥
- पञ्चतत्त्वस्वरूपे च पञ्चाचारसदारते ।
साधकाभीष्टदे देवि धनदायै नमोऽस्तुते ॥ ॥६॥

॥ इति श्री क्षिप्र फलप्रद धनलक्ष्मी स्तोत्रम् संपूर्णम् ॥

॥ श्री सिद्धि लक्ष्मी स्तोत्र ॥

- विनियोग ॐ अस्य श्री सिद्धि लक्ष्मी स्तोत्रस्य । हिरण्यगर्भ ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः ।
सिद्धि लक्ष्मीदेवता । मम समस्त दुःख क्लेश पीडा दारिद्र्य विनाशार्थं सर्व
लक्ष्मी प्रसन्न करणार्थं महाकाली महालक्ष्मी महासरस्वती देवता प्रीत्यर्थं च
सिद्धि लक्ष्मी स्तोत्र जपे विनियोगः ।
- ऋष्यादि न्यासः ॐ हिरण्यगर्भ ऋषये नमः शिरसि ।
 - अनुष्टुप् छन्दसे नमो मुखे ।
 - महाकाली महालक्ष्मी महासरस्वती देवताभ्यो नमो हृदि ।
 - श्रीं बीजाय नमो गुह्ये ।
 - क्लीं कीलकाय नमो नाभौ ।
 - विनियोगाय नमः सर्वाङ्गेषु ।
- करन्यास ॐ सिद्धि लक्ष्मी अङ्गुष्ठाभ्यां नमः ।
 - ॐ ह्रीं विष्णु हृदये तर्जनीभ्यां नमः ।
 - ॐ क्लीं अमृतानन्दे मध्यमाभ्यां नमः ।
 - ॐ श्रीं दैत्यमालिनी अनामिकाभ्यां नमः ।
 - ॐ तं तेजःप्रकाशिनी कनिष्ठिकाभ्यां नमः ।
 - ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं ब्राह्मी वैष्णवी, माहेश्वरी करतलकर पृष्ठाभ्यां नमः ।
- हृदयादि न्यासः ॐ सिद्धिलक्ष्मी हृदयाय नमः ।
 - ॐ ह्रीं वैष्णवी शिरसे स्वाहा ।
 - ॐ क्लीं अमृतानन्दे शिखायै वौषट् ।
 - ॐ श्रीं दैत्यमालिनी कवचाय हुम् ।
 - ॐ तं तेजःप्रकाशिनी नेत्रद्वयाय वौषट् ।
 - ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं ब्राह्मी वैष्णवीं फट् ॥

ध्यानम्

ब्राह्मीं च वैष्णवीं भद्रां षड्भुजां च चतुर्मुखीम् ।
त्रिनेत्रां च त्रिशूलां च पद्मचक्र गदाधराम् ॥१॥

पीताम्बरधरां देवीं नानालङ्कार भूषिताम् ।
तेजः पुञ्जधरीं श्रेष्ठां ध्यायेद् बाल कुमारिकाम् ॥२॥

मूल स्तोत्रम्

ॐ कार लक्ष्मी रूपेण विष्णोर्हृदयमव्ययम् ।
विष्णुमानन्द मध्यस्थं ह्रीं कार बीज रूपिणी ॥ १॥

क्लीं अमृतानन्दभद्रे सद्य आनन्ददायिनी ।
श्रीं दैत्य शमनीं शक्ति मालिनी शत्रु मर्दिनी ॥ २॥

तेजः प्रकाशिनीं देवी वरदां शुभ कारिणीम् ।
ब्राह्मी च वैष्णवीं रौद्रीं कालिका रूप शोभिनीम् ॥ ३॥

आ कारे लक्ष्मी रूपं तू उ कारे विष्णु मव्ययम् ।
म कारे पुरुषो व्यक्तो देवी प्रणव उच्यते ॥ ४॥

सूर्य कोटि प्रतीकाशं चन्द्र कोटि सम प्रभम् ।
तन्मध्ये निकरं सूक्ष्मं ब्रह्म रूपं व्यवस्थितम् ॥ ५॥

ॐकार परमानन्दं सदैव सुख सुन्दरी ।
सिद्धलक्ष्मि, मोक्षलक्ष्मी, आद्यलक्ष्मी नमोस्तु ते ॥ ६॥

सर्व मङ्गल माङ्गल्ये शिवे सर्वार्थ साधिके ।
शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोस्तु ते ॥ ७॥

प्रथमे त्र्यम्बका गौरी द्वितीये वैष्णवी तथा ।
तृतीयं कमला प्रोक्ता चतुर्थं सुन्दरी तथा ॥ ८॥

पञ्चमे विष्णु शक्तिश्च षष्ठं कात्यायनी तथा ।
वाराही सप्तमं चैव अष्टमं हरि वल्लभा ॥ ९॥

नवमी खडिगनी प्रोक्ता, दशमं चैव देविका ।

एकादशं सिद्ध लक्ष्मीर्द्वादशं हंस वाहिनी ॥ १०॥

एतत् स्तोत्र वरं देव्या, ये पठन्ति सदा नराः ।
सर्वोपद्भ्यो विमुच्यन्ते, नात्र कार्या विचारणा ॥ ११॥

एकमासं द्विमासं वा त्रिमासं च चतुर्थकम् ।
पञ्चमासं च षण्मासं त्रिकालं यः पठेन्नरः ॥ १२॥

ब्राह्मणाः क्लेशतो दुःख दरिद्रा भयपीडिताः ।
जन्मान्तरसहस्रेषु मुच्यन्ते सर्वक्लेशतः ॥ १३॥

अलक्ष्मीर्लभते लक्ष्मीम् पुत्रः पुत्रमुत्तमम् ।
धन्यं यशस्यमायुष्यं वह्निचौरभयेषु च ॥ १४॥

शाकिनी भूत वेताल सर्व व्याधि निपातके ।
राजद्वारे महाघोरे सङ्ग्रामे रिपु सङ्कटे ॥ १५॥

सभास्थाने श्मशाने च कारागोहारिबन्धने ।
अशेषभयसम्प्राप्तौ सिद्धिलक्ष्मीं जपेन्नरः ॥ १६॥

ईश्वरेण कृतं स्तोत्रं प्राणिनां हितकारणम् ।
स्तुवन्ति ब्राह्मणा नित्यं दारिद्र्यं न च वर्धते ॥ १७॥

या श्रीः पद्मवने कदम्बशिखरे राजगृहे कुञ्जरे
श्वेते चाश्वयुते वृषे च युगले यज्ञे च यूपस्थिते ॥ १८॥

शङ्खे देवकुले नरेन्द्रभवनी गङ्गातटे गोकुले सा
श्रीस्तिष्ठतु सर्वदा मम गृहे भूयात्सदा निश्चला ॥ १९॥

॥ इति श्री ब्रह्मपुराणे श्री सिद्धिलक्ष्मी स्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री अर्गला स्तोत्रम् ॥

- **विनियोग** ॐ अस्य श्री अर्गलास्तोत्र मन्त्रस्य विष्णुर्ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । श्री महालक्ष्मीदेवता ।
श्री जगदम्बा प्रीतये सप्तशति पाठाङ्गत्वेन जपे विनियोगः ।
- **ध्यानम्** या चण्डी मधुकैटभादिदैत्यदलनी या माहिषोन्मूलिनी,
या धूम्रेक्षणचण्डमुण्डमथनी या रक्तबीजाशनी ।
शक्तिः शुम्भनिशुम्भदैत्यदलनी या सिद्धिदात्री,
परा सा देवी नवकोटिमूर्तिसहिता मां पातु विश्वेश्वरी ॥

ॐ नमश्चण्डिकायै,

मार्कण्डेय उवाच

- ॐ जयन्ती मङ्गला काली भद्रकाली कपालिनी । अचिन्त्यरूपचरिते सर्वशत्रुविनाशिनि ।
दुर्गा शिवा क्षमा धात्री स्वाहा स्वधा नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥ रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ८ ॥
- जय त्वं देवि चामुण्डे जय भूतापहारिणि । नतेभ्यः सर्वदा भक्त्या चापर्णे दुरितापहे ।
जय सर्वगते देवि कालरात्रि नमोऽस्तु ते ॥ २ ॥ रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ९ ॥
- मधुकैटभविध्वंसि विधातृवरदे नमः । स्तुवद्भ्यो भक्तिपूर्वं त्वां चण्डिके व्याधिनाशिनि ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ३ ॥ रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १० ॥
- महिषासुरनिर्नाशि भक्तानां सुखदे नमः । चण्डिके सततं ये त्वामर्चयन्तीह भक्तिः ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ४ ॥ रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ११ ॥
- रक्तबीजवधे देवि चण्डमुण्डविनाशिनि । देहि सौभाग्यमारोग्यं देहि देवि परं सुखम् ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ५ ॥ रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १२ ॥
- शुम्भस्यैव निशुम्भस्य धूम्राक्षस्य च मर्दिनि । विधेहि द्विषतां नाशं विधेहि बलमुच्चकैः ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ६ ॥ रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १३ ॥
- वन्दिताङ्घ्रियुगे देवि सर्व सौभाग्य दायिनि । विधेहि देवि कल्याणं विधेहि विपुलां श्रियम् ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ७ ॥ रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १४ ॥

सुरा सुर शिरोरत्न निघृष्ट चरणेऽम्बिके ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १५॥

इन्द्राणीपतिसद्भावपूजिते परमेश्वरि ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ २१॥

विद्यावन्तं यशस्वन्तं लक्ष्मीवन्तम् जने कुरु ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १६॥

देवि प्रचण्ड दोर्दण्ड दैत्य दर्प विनाशिनि ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ २२॥

प्रचण्डदैत्यदर्पघ्ने चण्डिके प्रणताय मे ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १७॥

देवि भक्तजनोद्दामदत्तानन्दोदयेऽम्बिके ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ २३॥

चतुर्भुजे चतुर्वक्त्र संसृते परमेश्वरि ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १८॥

पत्नीं मनोरमां देहि मनोवृत्तानु सारिणीम् ।

तारिणिं दुर्ग संसार सागरस्य कुलोद्भवाम् ॥ २४॥

कृष्णेन संस्तुते देवि शश्वद्धक्त्या सदाम्बिके ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १९॥

इदं स्तोत्रं पठित्वा तु महास्तोत्रं पठेन्नरः ।

स तु सप्तशती संख्या वरमाप्नोति सम्पदाम् ॥ २५॥

हिमाचलसुतानाथसंस्तुते परमेश्वरि ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ २०॥

॥ इति अर्गला स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री महालक्ष्मी कवचम् ॥

- विनियोगः अस्य श्री महालक्ष्मी कवच मन्त्रस्य । ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः ।
महालक्ष्मीर्देवता । महालक्ष्मी प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः ।
- इन्द्र उवाच समस्तकवचानां तु तेजस्वि कवचोत्तमम् ।
आत्मरक्षणमारोग्यं सत्यं त्वं ब्रूहि गीष्पते ॥ १॥
- श्रीगुरुवाच महालक्ष्म्यास्तु कवचं प्रवक्ष्यामि समासतः ।
चतुर्दशसु लोकेषु रहस्यं ब्रह्मणोदितम् ॥ २॥

ब्रह्मोवाच

शिरो मे विष्णुपत्नी च ललाटममृतोद्भवा ।
चक्षुषी सुविशालाक्षी श्रवणे सागराम्बुजा ॥ ३॥	इन्दिरा पातु जंघे मे पादौ भक्तनमस्कृता ।
नखान् तेजस्विनी पातु सर्वाङ्गं करुणामयी ॥ ८॥
घ्राणं पातु वरारोहा जिह्वामाम्नायरूपिणी ।
मुखं पातु महालक्ष्मीः कण्ठं वैकुण्ठवासिनी ॥ ४॥	ब्रह्मणा लोकरक्षार्थं निर्मितं कवचं श्रियः ।
ये पठन्ति महात्मानस्ते च धन्या जगत्त्रये ॥ ९॥
स्कन्धौ मे जानकी पातु भुजौ भार्गवनन्दिनी ।
बाहू द्वौ द्रविणी पातु करौ हरिवराङ्गना ॥ ५॥	कवचेनावृताङ्गनां जनानां जयदा सदा ।
मातेव सर्वसुखदा भव त्वममरेश्वरी ॥ १०॥
वक्षः पातु च श्रीर्देवी हृदयं हरिसुन्दरी ।
कुक्षिं च वैष्णवी पातु नाभिं भुवनमातृका ॥ ६॥	भूयः सिद्धिमवाप्नोति पूर्वोक्तं ब्रह्मणा स्वयम् ।
लक्ष्मीर्हरिप्रिया पद्मा एतन्नामत्रयं स्मरन् ॥ ११॥
कटिं च पातु वाराही सक्थिनी देवदेवता ।
ऊरू नारायणी पातु जानुनी चन्द्रसोदरी ॥ ७॥	नामत्रयमिदं जप्त्वा स याति परमां श्रियम् ।
यः पठेत्स च धर्मात्मा सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ १२॥

॥ इति श्री ब्रह्मपुराणे इन्द्रोपदिष्टं महालक्ष्मी कवचं सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री लक्ष्मी कवचम् (तन्त्रोक्त) ॥

● विनियोग

ॐ अस्य श्री लक्ष्मी कवच स्तोत्रस्य । श्री ईश्वरो देवता । अनुष्टुप् छन्दः ।
श्री लक्ष्मी प्रीत्यर्थे पाठे विनियोगः ।

ॐ लक्ष्मी मे चाग्रतः पातु कमला पातु पृष्ठतः ।
नारायणी शीर्षदेशे सर्वाङ्गे श्रीस्वरूपिणी ॥ १॥

कृष्णपरायणा देवी श्रीकृष्णमनमोहिनी ।
जयङ्करी महारौद्री सिद्धिदात्री शुभङ्करी ॥ ४॥

रामपत्नी तु प्रत्यङ्गे सदाऽवतु शमेश्वरी ।
विशालाक्षी योगमाया कौमारी चक्रिणी तथा ॥ २॥

सुखदा मोक्षदा देवी चित्रकूटनिवासिनी ।
भयं हरतु भक्तानां भवबन्धं विमुच्यतु ॥ ५॥

जयदात्री धनदात्री पाशाक्षमालिनी शुभा ।
हरिप्रिया हरिरामा जयङ्करी महोदरी ॥ ३॥

कवचं तन्महापुण्यं यः पठेद्भक्तिसंयुतः ।
त्रिसन्ध्यमेकसन्ध्यं वा मुच्यते सर्वसङ्कटात् ॥ ६॥

फलश्रुतिः

एतत्कवचस्य पठनं धनपुत्रविवर्धनम् ।
भीतिर्विनाशनञ्चैव त्रिषु लोकेषु कीर्तितम् ॥ ७॥

पठनाद्भारणादस्य जयमाप्नोति निश्चितम् ।
अपुत्रा च तथा बन्ध्या त्रिपक्षं शृणुयाद्यदि ॥ १४॥

भूर्जपत्रे समालिख्य रोचनाकुङ्कुमेन तु ।
धारणाद्गलदेशे च सर्वसिद्धिर्भविष्यति ॥ ८॥

सुपुत्रं लभते सा तु दीर्घायुष्कं यशस्विनम् ।
शृणुयाद्यः शुद्धबुद्ध्या द्वौ मासौ विप्रवक्त्रतः ॥ १५॥

अपुत्रो लभते पुत्रं धनार्थी लभते धनम् ।
मोक्षार्थी मोक्षमाप्नोति कवचस्य प्रसादतः ॥ ९॥

सर्वान्कामानवाप्नोति सर्वबन्धाद्विमुच्यते ।
मृतवत्सा जीववत्सा त्रिमासं श्रवणं यदि ॥ १६॥

गर्भिणी लभते पुत्रं बन्ध्या च गर्भिणी भवेत् ।
धारयेद्यपि कण्ठे च अथवा वामबाहुके ॥ १०॥

रोगी रोगाद्विमुच्येत पठनान्मासमध्यतः ।
लिखित्वा भूर्जपत्रे च अथवा ताडपत्रके ॥ १७॥

यः पठेन्नियतं भक्त्या स एव विष्णुवद्भवेत् ।
मृत्युव्याधिभयं तस्य नास्ति किञ्चिन्महीतले ॥ ११॥

स्थापयेन्नियतं गेहे नाग्निचौरभयं क्वचित् ।
शृणुयाद्धारयेद्यपि पठेद्वा पाठयेदपि ॥ १८॥

पठेद्वा पाठयेद्वाऽपि शृणुयाच्छ्रावयेद्यदि ।
सर्वपापविमुक्तस्तु लभते परमां गतिम् ॥ १२॥

यः पुमान्सततं तस्मिन्प्रसन्नाः सर्वदेवताः ।
बहुना किमिहोक्तेन सर्वजीवेश्वरेश्वरी ॥ १९॥

सङ्कटे विपदे घोरे तथा च गहने वने ।
राजद्वारे च नौकायां तथा च रणमध्यतः ॥ १३॥

आद्या शक्तिर्महालक्ष्मीर्भक्तानुग्रहकारिणी ।
धारके पाठके चैव निश्चला निवसेद् ध्रुवम् ॥ २०॥

॥ इति तन्त्रोक्तं श्री लक्ष्मीकवचं सम्पूर्णम् ॥

॥ सरस्वती स्तोत्रम् ॥

या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या शुभ्रवस्त्रान्विता,
या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना ।
या ब्रह्माच्युतशंकरप्रभृतिभिर्देवैः सदा वन्दिता,
सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाड्यापहा ॥१॥

आशासु राशीभवदंगवल्ली,
भासैव दासीकृतदुग्धसिन्धुम् ।
मन्दस्मितैर्निन्दितशारदेन्दुं,
वन्देऽरविन्दासनसुन्दरि त्वाम् ॥२॥

शारदा शारदाम्भोजवदना वदनाम्बुजे ।
सर्वदा सर्वदास्माकं सन्निधिं सन्निधिं क्रियात ॥३॥

सरस्वतीं च तां नौमि वागधिष्ठातृदेवताम् ।
देवत्वं प्रतिपद्यन्ते यदनुग्रहतो जनाः ॥४॥

पातु नो निकषग्रावा मतिहेम्नः सरस्वती ।
प्राज्ञेतरपरिच्छेदं वचसैव करोति या ॥५॥

शुक्लां ब्रह्मविचारसारपरमामाद्यां जगद्व्यापिनीं,
वीणापुस्तकधारिणीमभयदां जाड्यान्धकारापहाम् ।
हस्ते स्फाटिकमालिकां च दधतीं पद्मासने संस्थितां,
वन्दे तां परमेश्वरीं भगवतीं बुद्धिप्रदां शारदाम् ॥६॥

वीणाधरे विपुलमंगलदानशीले,
भक्तार्तिनाशिनि विरिचिहरीशवन्द्ये ।
कीर्तिप्रदेऽखिलमनोरथदे महार्हे,
विद्याप्रदायिनि सरस्वति नौमि नित्यम् ॥७॥

श्वेताब्जपूर्णविमलासनसंस्थिते हे,

श्वेताम्बरावृतमनोहरमंजुगात्रे ।
उद्यन्मनोज्ञसितपंकजमंजुलास्ये,
विद्याप्रदायिनि सरस्वति नौमि नित्यम् ॥८॥

मातस्त्वदीय पदपंकज भक्तियुक्ता,
ये त्वां भजन्ति निखिलानपरान्विहाय ।
ते निर्जरत्वमिह यान्ति कलेवरेण,
भूवह्निवायुगगनाम्बुविनिर्मितेन ॥९॥

मोहान्धकारभरिते हृदये मदीये,
मातः सदैव कुरु वासमुदारभावे ।
स्वीयाखिलावयवनिर्मलसुप्रभाभिः,
शीघ्रं विनाशय मनोगतमन्धकारम् ॥१०॥

ब्रह्मा जगत सृजति पालयतीन्द्रेशः,
शम्भुर्विनाशयति देवि तव प्रभावैः ।
न स्यात्कृपा यदि तव प्रकटप्रभावे,
न स्युः कथंचिदपि ते निजकार्यदक्षाः ॥११॥

लक्ष्मीर्मेधा धरा पुष्टिर्गौरी तुष्टिः प्रभा धृतिः ।
एताभिः पाहि तनुभिरष्टाभिर्मां सरस्वति ॥१२॥

सरस्वत्यै नमो नित्यं भद्रकाल्यै नमो नमः ।
वेदवेदान्तवेदांगविद्यास्थानेभ्यः एव च ॥१३॥

सरस्वति महाभागे विद्ये कमललोचने ।
विद्यारूपे विशालाक्षि विद्यां देहि नमोऽस्तु ते ॥१४॥

यदक्षरं पदं भ्रष्टं मात्राहीनं च यद्भवेत् ।
तत्सर्वं क्षम्यतां देवि प्रसीद परमेश्वरि ॥१५॥

॥ इति सरस्वती स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री सिद्ध सरस्वती स्तोत्रम् (ब्रह्म विरचितम्) ॥

सरस्वती स्तोत्रम् का उल्लेख पद्म पुराण के अंतर्गत मिल जायेगा। बसंत पंचमी के दिन मां सरस्वती जी का जन्म हुआ था। इस दिन मां सरस्वती का पूजन-अर्चन करने के साथ-साथ सरस्वती चालीसा, सरस्वती स्तोत्रम्, का पाठ करने का विशेष महत्व है। इस दिन किए गए मां के पूजन से बुद्धि एवं धन की निरंतर प्राप्ति होती है।

विनियोगः

ॐ अस्य श्री सिद्ध सरस्वती स्तोत्र मन्त्रस्य मार्कण्डेय ऋषिः। स्रग्धरा अनुष्टुप् छन्दः।
श्री सरस्वती देवता। मम धर्मार्थ काम मोक्षार्थे वाग्विलास सिद्ध्यर्थं पाठे विनियोगः।

- दोर्भिर्युक्ता चतुर्भिः स्फटिक मणि मयी मक्षमालां दधाना,
हस्तेनैकेन पद्मं सितमपि च शुकं पुस्तकं चापरेण।
या सा कुन्देन्दु शंख स्फटिक मणि निभा भासमाना समाना,
सा मे वाग्देवतेयं निवसतु वदने सर्वदा सुप्रसन्ना ॥ ॥१॥
- आरूढा श्वेतहंसे भ्रमति च गगने दक्षिणे चाक्षसूत्रं,
वामे हस्ते च दिव्याम्बरकनकमयं पुस्तकं ज्ञानगम्या।
सा वीणां वादयन्ती स्वकरकरजपैः शास्त्रविज्ञानशब्दैः,
क्रीडन्ती दिव्यरूपा करकमलधरा भारती सुप्रसन्ना ॥ ॥२॥
- श्वेत पद्मासना देवी श्वेत गन्धानु लेपना।
अर्चिता मुनिभिः सर्वैरऋषिभिः स्तूयते सदा ॥ ॥३॥
- एवं ध्यात्वा सदा देवीं वाञ्छितं लभते नरः ॥ ॥४॥
- शुक्लां ब्रह्मविचारसारपरमामाद्यां जगव्यापिनीं,
वीणापुस्तकधारिणीमभयदां जाड्यान्धकारापहाम्।
हस्ते स्फटिकमालिकां विदधतीं पद्मासने संस्थितां,
वन्दे तां परमेश्वरीं भगवतीं बुद्धिप्रदां शारदाम् ॥ ॥१॥
- या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या शुभ्रवस्त्रावृता,
या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना।
या ब्रह्माच्युतशंकरप्रभृतिभिर्देवैः सदा वन्दिता,
सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाड्यापहा ॥ ॥२॥
- ह्रीं ह्रीं हृद्यैकबीजे शशिरुचिकमले कल्पविस्पष्टशोभे,
भव्ये भव्यानुकूले कुमतिवनदवे विश्ववन्द्याङ्घ्रिपद्मे।
पद्मे पद्मोपविष्टे प्रणतजनमनोमोदसम्पादयित्री,
प्रोत्फुल्लज्ञानकूटे हरिनिजदयिते देवि संसारसारे ॥ ॥३॥
- ऐं ऐं ऐं दृष्टमन्त्रे कमलभवमुखाम्भोजभूते स्वरूपे,
रूपारूपप्रकाशे सकलगुणमये निर्गुणे निर्विकारे।

न स्थूले नैव सूक्ष्मेऽप्यविदितविभवे नापि विज्ञानतत्त्वे,
विश्वे विश्वान्तरात्मे सुरवरनमिते निष्कले नित्यशुद्धे ॥

॥४॥

- ह्रीं ह्रीं ह्रीं जाप्यतुष्टे हिमरुचिमुकुटे वल्लकीव्यग्रहस्ते,
मातर्मातर्नमस्ते दह दह जडतां देहि बुद्धिं प्रशस्ताम् ।
विद्ये वेदान्तवेद्ये परिणतपठिते मोक्षदे मुक्तिमार्गे,
मार्गातीतस्वरूपे भव मम वरदा शारदे शुभ्रहारे ॥

॥५॥

- धीं धीं धीं धारणाख्ये धृतिमतिनतिभिर्नामभिः कीर्तनीये,
नित्येऽनित्ये निमित्ते मुनिगणनमिते नूतने वै पुराणे ।
पुण्ये पुण्यप्रवाहे हरिहरनमिते नित्यशुद्धे सुवर्णे,
मातर्मात्रार्धतत्त्वे मतिमतिमतिदे माधवप्रीतिमोदे ॥

॥६॥

- हूं हूं हूं स्वस्वरूपे दह दह दुरितं पुस्तकव्यग्रहस्ते,
संतुष्टाकारचित्ते स्मितमुखि सुभगे जृम्भिणि स्तम्भविद्ये ।
मोहे मुग्धप्रवाहे कुरु मम विमतिध्वान्तविध्वंससमीडे,
गीर्गावर्गाभारति त्वं कविवररसनासिद्धिदे सिद्धिसाध्ये ॥

॥७॥

- स्तौमि त्वां त्वां च वन्दे मम खलु रसनां नो कदाचित्त्यजेथा,
मा मे बुद्धिर्विरुद्धा भवतु न च मनो देवि मे यातु पापम् ।
मा मे दुःखं कदाचित् क्वचिदपि विषयेऽप्यस्तु मे नाकुलत्वं,
शास्त्रे वादे कवित्वे प्रसरतु मम धीर्माऽस्तु कुण्ठा कदापि ॥

॥८॥

- इत्येतैः श्लोकमुख्यैः प्रतिदिनमुषसि स्तौति यो भक्तिनम्रो,
वाणी वाचस्पतेरप्यविदितविभवो वाक्पटुर्मुक्तकण्ठः ।
स स्यादिष्टार्थलाभैः सुतमिव सततं पाति तं सा च देवी,
सौभाग्यं तस्य लोके प्रभवति कविता विघ्नमस्तं प्रयाति ॥

॥९॥

- निर्विघ्नं तस्य विद्या प्रभवति सततं चाश्रुतग्रन्थबोधः,
कीर्तिस्त्रैलोक्यमध्ये निवसति वदने शारदा तस्य साक्षात् ।
दीर्घायुर्लोकपूज्यः सकलगुणनिधिः संततं राजमान्यो,
वाग्देव्याः सम्प्रसादात् त्रिजगति विजयी जायते सत्सभासु

॥१०॥

ब्रह्मचारी व्रती मौनी त्रयोदश्यां निरामिषः।

सर्वपापविनिर्मुक्तः सुभगो लोकविश्रुतः ।

सारस्वतो जनः पाठात् सकृदिष्टार्थलाभवान् ॥११॥

वाञ्छितं फलमाप्नोति लोकेऽस्मिन् नात्र संशयः ॥१३॥

पक्षद्वये त्रयोदश्यामेकविंशतिसंख्यया।

ब्रह्मणेति स्वयं प्रोक्तं सरस्वत्याः स्तवं शुभम् ।

अविच्छिन्नः पठेद्धीमान् ध्यात्वा देवीं सरस्वतीम् ॥१२॥

प्रयत्नेन पठेन्नित्यं सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥१४॥

॥ इति श्रीमद् ब्रह्मणा विरचितं श्री सिद्ध सरस्वती स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री नील सरस्वती स्तोत्रम् ॥

विद्या, धन, मोक्ष प्राप्ति कामना एवं शत्रु पराजय हेतु अष्टमी, नवमी तथा चतुर्दशी के दिन अथवा प्रतिदिन नील सरस्वती स्तोत्र का पाठ करता है उसके सभी अभीष्ट कार्य की सिद्ध होती है।

- घोररूपे महारावे सर्वशत्रुभयंकरि ।
भक्तेभ्यो वरदे देवि त्राहि मां शरणागतम् ॥ ॥१॥
- ॐ सुरासुरार्चिते देवि सिद्धगन्धर्वसेविते ।
जाड्यपापहरे देवि त्राहि मां शरणागतम् ॥ ॥२॥
- जटाजूटसमायुक्ते लोलजिह्वान्तकारिणि ।
द्रुतबुद्धिकरे देवि त्राहि मां शरणागतम् ॥ ॥३॥
- सौम्यक्रोधधरे रूपे चण्डरूपे नमोऽस्तु ते ।
सृष्टिरूपे नमस्तुभ्यं त्राहि मां शरणागतम् ॥ ॥४॥
- जडानां जडतां हन्ति भक्तानां भक्तवत्सला ।
मूढतां हर मे देवि त्राहि मां शरणागतम् ॥ ॥५॥
- वं हूं हूं कामये देवि बलिहोमप्रिये नमः ।
उग्रतारे नमो नित्यं त्राहि मां शरणागतम् ॥ ॥६॥
- बुद्धिं देहि यशो देहि कवित्वं देहि देहि मे ।
मूढत्वं च हरेद्देवि त्राहि मां शरणागतम् ॥ ॥७॥
- इन्द्रादिविलसदद्वन्द्ववन्दिते करुणामयि ।
तारे ताराधिनाथास्ये त्राहि मां शरणागतम् ॥ ॥८॥
- अष्टभ्यां च चतुर्दश्यां नवम्यां यः पठेन्नरः ।
षण्मासैः सिद्धिमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ ॥९॥
- मोक्षार्थी लभते मोक्षं धनार्थी लभते धनम् ।
विद्यार्थी लभते विद्यां विद्यां तर्कव्याकरणादिकम् ॥१०॥
- इदं स्तोत्रं पठेद्यस्तु सततं श्रद्धयाऽन्वितः ।
तस्य शत्रुः क्षयं याति महाप्रज्ञा प्रजायते ॥ ॥११॥
- पीडायां वापि संग्रामे जाड्ये दाने तथा भये ।
य इदं पठति स्तोत्रं शुभं तस्य न संशयः ॥ ॥१२॥
- इति प्रणम्य स्तुत्वा च योनिमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ ॥१३॥

॥ इति नील सरस्वती स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री कीलक स्तोत्र ॥

• विनियोग

ॐ अस्य श्री कीलक मन्त्रस्य । शिवऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । श्री महासरस्वती देवता ।
श्री जगदम्बा प्रीत्यर्थं सप्तशती पाठाङ्गत्वेन जपे विनियोगः ।

ॐ नमश्चण्डिकायै ।

मार्कण्डेय उवाच ।

ॐ विशुद्धज्ञानदेहाय त्रिवेदी दिव्य चक्षुषे ।
श्रेयः प्राप्तिनिमित्ताय नमः सोमार्धधारिणे ॥१॥

ददाति प्रतिगृह्णाति नान्यथैषा प्रसीदति ।
इत्थं रूपेण कीलेन महादेवेन कीलितम् ॥८॥

सर्वमेतद्विजानीयान् मन्त्राणामपि कीलकम् ।
सोऽपि क्षेममवाप्नोति सततं जप्यतत्परः ॥२॥

यो निष्क्रीलां विधायैनां नित्यं जपति संस्फुटम् ।
स सिद्धः स गणः सोऽपि गन्धर्वो जायते नरः ॥९॥

सिद्ध्यन्त्यु च्चाटनादीनि वस्तुनि सकलान्यपि ।
एतेन स्तुवतां देवीं स्तोत्र मात्रेण सिद्ध्यति ॥३॥

न चैवाप्यटतस् तस्य भयं क्वापीह जायते ।
नाप मृत्यु वशं याति मृतो मोक्षमाप्नुयात् ॥१०॥

न मन्त्रो नौषधं तत्र न किञ्चिदपि विद्यते ।
विना जप्येन सिद्ध्येत सर्व मुच्चाटनादिकम् ॥४॥

ज्ञात्वा प्रारभ्य कुर्वीत न कुर्वाणो विनश्यति ।
ततो ज्ञात्वैव सम्पन्नमिदं प्रारभ्यते बुधैः ॥११॥

समग्राण्यपि सिद्ध्यन्ति लोक शङ्का मिमां हरः ।
कृत्वा निमन्त्रया मास सर्वमेवमिदं शुभम् ॥५॥

सौभाग्यादि च यत्किञ्चिद् दृश्यते ललनाजने ।
तत्सर्वं तत् प्रसादेन तेन जाप्य मिदम् शुभम् ॥१२॥

स्तोत्रं वै चण्डिकायास्तु तच्च गुप्तं चकार सः ।
समाप्तिर्न च पुण्यस्य तां यथावन्नि यन्त्रणाम् ॥६॥

शनैस्तु जप्यमानेऽस्मिन् स्तोत्रे सम्पत्ति रुच्चकैः ।
भवत्येव समग्रापि ततः प्रारभ्यमेव तत् ॥१३॥

सोऽपि क्षेममवाप्नोति सर्वमेव न संशयः ।
कृष्णायां वा चतुर्दश्याम् अष्टम्यां वा समाहितः ॥७॥

ऐश्वर्यं तत्प्रसादेन सौभाग्य आरोग्य सम्पदः ।
शत्रुहानिः परो मोक्षः स्तूयते सा न किं जनैः ॥१४॥

॥ इति श्री कीलक स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ सरस्वती अष्टोत्तरशत नाम स्तोत्रम् ॥

सरस्वती महाभद्रा महामाया वरप्रदा
श्रीप्रदा पद्मनिलया पद्माक्षी पद्मवक्त्रका ॥१॥

विद्यारूपा विशालाक्षी ब्रह्मजाया महाफला
त्रयीमूर्ती त्रिकालज्ञा त्रिगुणा शास्त्ररूपिणी ॥२॥

शिवानुजा पुस्तकभृत् ज्ञानमुद्रा रमा परा
कामरूपा महाविद्या महापातकनाशिनी ॥३॥

शुम्भासुर प्रमथिनी शुभदा च स्वरात्मिका
रक्तबीजनिहन्त्री च चामुण्डा अम्बिका तथा ॥४॥

महाश्रया मालिनी च महाभोगा महाभुजा
महाभागा महोत्साहा दिव्याङ्गा सुरवन्दिता ॥५॥

मुण्डकायप्रहरणा धूम्रलोचनमर्दना
सर्वदेवस्तुता सौम्या सुरासुरनमस्कृता ॥६॥

महाकाली महापाशा महाकारा महाङ्कुशा
पीता च विमला विश्वा विद्युन्माला च वैष्णवी ॥७॥

कालरात्रि कलाधारा रूपसौभाग्यदायिनी
वाग्देवी च वरारोहा वाराही वारिजासना ॥८॥

चन्द्रिका चन्द्रवदना चन्द्रलेखाविभूषिता
सावित्री सुरसा देवी दिव्यालङ्कारभूषिता ॥९॥

चित्राम्बरा चित्रगन्धा चित्रमाल्य विभूषिता
कान्ता कामप्रदा वन्द्या विद्याधरा सुपूजिता ॥१०॥

वाग्देवी वसुधा तीव्रा महाभद्रा महाबला
भोगदा भारती भामा गोविन्दा गोमती शिवा ॥११॥

श्वेतासना नीलभुजा चतुर्वर्ग फलप्रदा
चतुराननसाम्राज्या रक्तमध्या निरञ्जना ॥१२॥

जटिला विन्ध्यवासा च विन्ध्याचल विराजिता
चण्डिका वैष्णवी ब्राह्मी ब्रह्मज्ञानैकसाधना ॥१३॥

हंसासना नीलजङ्घा ब्रह्मविष्णुशिवात्मिका
एवं सरस्वती देव्या नाम्नामष्टोत्तरशतम् ॥१४॥

सौदामिनी सुधामूर्तिस्सुभद्रा सुरपूजिता
सुवासिनी सुनासा च विनिद्रा पद्मलोचना ॥१५॥

॥ इति श्री सरस्वती अष्टोत्तरशत नाम स्तोत्रम् संपूर्णम् ॥

॥ सरस्वती स्तोत्रम् (संस्कृत) ॥

चन्द्रार्क - कोटिघटितोज्ज्वल-दिव्य-मूर्ते,
श्रीचन्द्रिका-कलित-निर्मल-शुभ्रवस्त्रे ।
कामार्थ-दायि-कलहंस-समाधिरूढे
वागीश्वरि प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ॥१॥

देवा-सुरेन्द्र-नतमौलिमणि-प्ररोचि,
श्रीमंजरी-निविड-रंजित-पादपद्मे ।
नीलालके प्रमदहस्ति-समानयाने,
वागीश्वरि ! प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ॥२॥

केयूरहार-मणिकुण्डल-मुद्रिकाद्यैः,
सर्वाङ्गभूषण-नरेन्द्र-मुनीन्द्र-वन्द्ये ।
नानासुरत्न-वर-निर्मल-मौलियुक्ते
वागीश्वरि प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ॥३॥

मंजीरकोत्कनककंकणकिंकणीनां,
कांच्याश्च झंकृत-रवेण विराजमाने ।
सद्धर्म-वारिनिधि-संतति-वर्धमाने
वागीश्वरि प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ॥४॥

अनुष्टुप् छन्द

सरस्वत्याः प्रसादेन, काव्यं कुर्वन्ति मानवाः ।
तस्मान्निश्चल-भावेन , पूजनीया सरस्वती ॥१॥

श्री सर्वज्ञ मुखोत्पन्ना, भारती बहुभाषिणी ।
अज्ञानतिमिरं हन्ति, विद्या-बहुविकासिनी ॥१०॥

सरस्वती मया दृष्टा, दिव्या कमललोचना ।
हंसस्कन्ध-समारूढा, वीणा-पुस्तक-धारिणी ॥११॥

प्रथमं भारती नाम, द्वितीयं च सरस्वती ।
तृतीयं शारदादेवी, चतुर्थं हंसगामिनी ॥१२॥

पंचमं विदुषां माता, षष्ठं वागीश्वरी तथा ।

कंकलिपल्लव-विनिंदित-पाणियुग्मे,
पद्मासने दिवस-पद्मसमान-वक्त्रे ।
जैनेन्द्र-वक्त्र-भवदिव्य-समस्त-भाषे
वागीश्वरि प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ॥५॥

अर्धेन्दुमण्डितजटाललितस्वरूपे,
शास्त्र-प्रकाशिनि-समस्त-कलाधिनाथे ।
चिन्मुद्रिका-जपसराभय-पुस्तकांके
वागीश्वरि प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ॥६॥

डिंडीरपिंड-हिमशंखसिता-भ्रहारे,
पूर्णन्दु-बिम्बरुचि-शोभित-दिव्यगात्रे ।
चांचल्यमान-मृगशावललाट-नेत्रे,
वागीश्वरि प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ॥७॥

पूज्ये पवित्रकरणोन्नत-कामरूपे,
नित्यं फणीन्द्र-गरुडाधिप-किन्नरेन्द्रैः ।
विद्याधरेन्द्र-सुरयक्ष-समस्त-वृन्दैः,
वागीश्वरि प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ॥८॥

कुमारी सप्तमं प्रोक्ता, अष्टमं ब्रह्मचारिणी ॥१३॥

नवमं च जगन्माता, दशमं ब्राह्मिणी तथा ।
एकादशं तु ब्रह्माणी, द्वादशं वरदा भवेत् ॥१४॥

वाणी त्रयोदशं नाम, भाषा चैव चतुर्दशं ।
पंचदशं श्रुतदेवी च , षोडशं गौर्निगद्यते ॥१५॥

एतानि श्रुतनामानि, प्रातरुत्थाय यः पठेत् ।
तस्य संतुष्यति माता, शारदा वरदा भवेत् ॥१६॥

सरस्वती नमस्तुभ्यं, वरदे कामरूपिणि ।
विद्यारंभं करिष्यामि, सिद्धिर्भवतु मे सदा ॥१७॥

॥ इति श्री सरस्वती स्तोत्रम् ॥

॥ विश्वविजय सरस्वती कवचम् ॥

श्रीब्रह्मवैवर्त-पुराण के प्रकृतिखण्ड, अध्याय ४ में मुनिवर भगवान् नारायण ने मुनिवर नारदजी को बतलाया कि 'विप्रेन्द्र ! सरस्वती का कवच विश्व पर विजय प्राप्त कराने वाला है । जगत्स्रष्टा ब्रह्मा ने गन्धमादन पर्वत पर भृगु के आग्रह से इसे इन्हें बताया था।' ॥

● ध्यानम्

सरस्वतीं शुक्लवर्णां सस्मितां सुमनोहराम् ।
कोटिचन्द्रप्रभाजुष्टपुष्टश्रीयुक्तविग्रहाम् ॥
वह्निशुद्धांशुकाधानां सस्मितां सुमनोहराम् ।
रत्नसारेन्द्र खचितवरभूषणभूषिताम् ॥
सुपूजितां सुरगणैर्ब्रह्मविष्णुशिवादिभिः ।
वन्दे भक्त्या वन्दिता तां मुनीन्द्रमनुमानवैः ॥

● मन्त्र

श्रीं ह्रीं सरस्वत्यै स्वाहा ।

ब्रह्मोवाच

शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि कवचं सर्वकामदम् ।
श्रुतिसारं श्रुतिसुखं श्रुत्युक्तं श्रुतिपूजितम् ॥ १॥

उक्तं कृष्णेन गोलोके मह्यं वृन्दावने वने ।
रासेश्वरेण विभुना वै रासमण्डले ॥ २॥

अतीव गोपनीयं च कल्पवृक्षसमं परम् ।
अश्रुताद्भुतमन्त्राणां समूहैश्च समन्वितम् ॥ ३॥

यद् धृत्वा भगवाञ्छुक्रः सर्वदैत्येषु पूजितः ।
यद् धृत्वा पठनाद् ब्रह्मन् बुद्धिमांश्च बृहस्पतिः ॥ ४॥

पठणाद्भारणाद्वाग्मी कवीन्द्रो वाल्मीको मुनिः ।

स्वायम्भुवो मनुश्चैव यद् धृत्वा सर्वपूजितः ॥ ५॥

कणादो गौतमः कण्वः पाणिनीः शाकटायनः ।
ग्रन्थं चकार यद् धृत्वा दक्षः कात्यायनः स्वयम् ॥ ६॥

धृत्वा वेदविभागं च पुराणान्यखिलानि च ।
चकार लीलामात्रेण कृष्णद्वैपायनः स्वयम् ॥ ७॥

शातातपश्च संवर्तो वसिष्ठश्च पराशरः ।
यद् धृत्वा पठनाद् ग्रन्थं याज्ञवल्क्यश्चकार सः ॥ ८॥

ऋष्यशृङ्गो भरद्वाजश्चास्तीको देवलस्तथा ।
जैगीषव्योऽथ जाबालिर्यद् धृत्वा सर्वपूजिताः ॥ ९॥

मूल-पाठ

कचवस्यास्य विप्रेन्द्र ऋषिरेष प्रजापतिः ।

स्वयं बृहतीच्छन्दो देवता शारदाम्बिका ॥ १॥

सर्वतत्त्वपरिज्ञाने सर्वार्थसाधनेषु च ।

कवितासु च सर्वासु विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ २॥

श्रीं हीं सरस्वत्यै स्वाहा शिरो मे पातु सर्वतः ।

श्रीं वाग्देवतायै स्वाहा भालं मे सर्वदावतु ॥ ३॥

ॐ सरस्वत्यै स्वाहेति श्रोत्रे पातु निरन्तरम् ।

ॐ श्रीं हीं भारत्यै स्वाहा नेत्रयुग्मं सदावतु ॥ ४॥

ऐं हीं वाग्वादिन्यै स्वाहा नासां मे सर्वतोऽवतु ।

ॐ हीं विद्याधिष्ठातृदेव्यै स्वाहा ओष्ठं सदावतु ॥ ५॥

ॐ श्रीं हीं ब्राह्म्यै स्वाहेति दन्तपङ्क्तिः सदावतु ।

ऐमित्येकाक्षरो मन्त्रो मम कण्ठं सदावतु ॥ ६॥

ॐ श्रीं हीं पातु मे ग्रीवां स्कन्धौ मे श्रीं सदावतु ।

ॐ श्रीं विद्याधिष्ठातृदेव्यै स्वाहा वक्षः सदावतु ॥ ७॥

ॐ हीं विद्यास्वरूपायै स्वाहा मे पातु नाभिकाम् ।

ॐ हीं हीं वाण्यै स्वाहेति मम हस्तौ सदावतु ॥ ८॥

ॐ सर्ववर्णात्मिकायै पादयुग्मं सदावतु ।

ॐ वाग्धिष्ठातृदेव्यै स्वाहा सर्व सदावतु ॥ ९॥

ॐ सर्वकण्ठवासिन्यै स्वाहा प्राच्यां सदावतु ।

ॐ हीं जिह्वाग्रवासिन्यै स्वाहाग्निदिशि रक्षतु ॥ १०॥

ॐ ऐं हीं श्रीं क्लीं सरस्वत्यै बुधजनन्यै स्वाहा ।

सततं मन्त्रराजोऽयं दक्षिणे मां सदावतु ॥ ११॥

ॐ हीं श्रीं त्र्यक्षरो मन्त्रो नैर्ऋत्यां मे सदावतु ।

कविजिह्वाग्रवासिन्यै स्वाहा मां वारुणेऽवतु ॥ १२॥

ॐ सर्वाम्बिकायै स्वाहा वायव्ये मां सदावतु ।

ॐ ऐं श्रीं गद्यपद्यवासिन्यै स्वाहा मामुत्तरेऽवतु ॥ १३॥

ॐ सर्वशास्त्रवासिन्यै स्वाहैशान्यां सदावतु ।

ॐ हीं सर्वपूजितायै स्वाहा चोर्ध्वं सदावतु ॥ १४॥

ऐं हीं पुस्तकवासिन्यै स्वाहाधो मां सदावतु ।

ॐ ग्रन्थबीजरूपायै स्वाहा मां सर्वतोऽवतु ॥ १५॥

फल-श्रुति

इति ते कथितं विप्र ब्रह्ममन्त्रौघविग्रहम् ।

इदं विश्वजयं नाम कवचं ब्रह्मरूपकम् ॥ १६॥

पुरा श्रुतं धर्मवक्त्रात् पर्वते गन्धमादने ।

तव स्नेहान्मयाऽऽख्यातं प्रवक्तव्यं न कस्यचित् ॥ १७॥

गुरुमभ्यर्च्य विधिवद् वस्त्रालंकारचन्दनैः ।

प्रणम्य दण्डवद् भूमौ कवचं धारयेत् सुधीः ॥ १८॥

पञ्चलक्षजपैर्नैव सिद्धं तु कवचं भवेत् ।

यदि स्यात् सिद्धकवचो बृहस्पतिसमो भवेत् ॥ १९॥

महावाग्मी कवीन्द्रश्च त्रैलोक्यविजयी भवेत् ।

शक्नोति सर्वं जेतुं स कवचस्य प्रसादतः ॥ २०॥

इदं ते काण्वशाखोक्तं कथितं कवचं मुने ।

स्तोत्रं पूजाविधानं च ध्यानं वै वन्दनं तथा ॥ २१॥

॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे प्रकृति खण्डे नारद-नारायण संवादे विश्वविजय-सरस्वती कवचम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री विद्या कवचम् ॥

देव्युवाच

देवदेव महादेव भक्तानां प्रीतिवर्धनम् ।

सूचितं यन्महादेव्याः कवचं कथयस्व मे ॥ १॥

महादेव उवाच

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि कवचं देवदुर्लभम् ।

न प्रकाश्यं परं गुह्यं साधकाभीष्टसिद्धिदम् ॥ २॥

चैतन्यरूपिणी पातु पादयोर्जगदम्बिका ।

नारायणी सर्वगात्रे सर्वकार्ये शुभङ्करी ॥ १०॥

कवचस्य ऋषिर्देवि दक्षिणामूर्तिरव्ययः ।

छन्दः पङ्क्तिः समुद्दिष्टं देवी त्रिपुरसुन्दरी ॥ ३॥

ब्रह्माणी पातु मां पूर्वे दक्षिणे वैष्णवी तथा ।

पश्चिमे पातु वाराही उत्तरे तु महेश्वरी ॥ ११॥

धर्मार्थकाममोक्षाणां विनियोगस्तु साधने ।

वाग्भवः कामराजश्च शक्तिर्बीजं सुरेश्वरि ॥ ४॥

आग्नेयां पातु कौमारी महालक्ष्मीस्तु नैरृते ।

वायव्यां पातु चामुण्डा इन्द्राणी पातु ईशके ॥ १२॥

ऐं वाग्भवः पातु शीर्षे मां क्लीं कामराजस्तथा हृदि ।

सौः शक्तिबीजं सदा पातु नाभौ गुह्ये च पादयोः ॥ ५॥

जले पातु महामाया पृथिव्यां सर्वमङ्गला ।

आकाशे पातु वरदा सर्वत्र भुवनेश्वरी ॥ १३॥

ऐं श्रीं सौः वदने पातु बाला मां सर्वसिद्धये ।

ह्रसौं हसकलहीं ह्रसौः पातु भैरवी कण्ठदेशतः ॥ ६॥

इदं तु कवचं देव्या देवानामपि दुर्लभम् ।

पठेत्प्रातः समुत्थाय शुचिः प्रयतमानसः ॥ १४॥

सुन्दरी नाभिदेशे च शीर्षे कामकला सदा ।

भ्रूनासयोरन्तराले महात्रिपुरसुन्दरी ॥ ७॥

नाधयो व्याधयस्तस्य न भयं च क्वचिद्भवेत् ।

न च मारी भयं तस्य पातकानां भयं तथा ॥ १५॥

ललाटे सुभगा पातु भगा मां कण्ठदेशतः ।

भगोदया च हृदये उदरे भगसर्पिणी ॥ ८॥

न दारिद्र्यवशं गच्छेत्तिष्ठेन्मृत्युवशे न च ।

गच्छेच्छिवपुरं देवि सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ १६॥

भगमाला नाभिदेशे लिङ्गे पातु मनोभवा ।

गुह्ये पातु महादेवी राजराजेश्वरी शिवा ॥ ९॥

इदं कवचमज्ञात्वा श्रीविद्यां यो जपेत्सदा ।

स नाप्नोति फलं तस्य प्राप्नुयाच्छस्त्रघातनम् ॥ १७॥

॥ इति श्री सिद्धयामले श्री विद्या कवचम् सम्पूर्णम् ॥

॥ अन्नपूर्णा स्तोत्रम् ॥

नित्यानन्दकरी वराभयकरी सौन्दर्यरत्नाकरी
निर्धूताखिलघोरपावनकरी प्रत्यक्षमाहेश्वरी ।
प्रालेयाचलवंशपावनकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥१॥

आदिक्षान्तसमस्तवर्णनकरी शम्भोस्त्रिभावाकरी
काश्मीरात्रिजलेश्वरी त्रिलहरी नित्याङ्कुरा शर्वरी ।
कामाकाङ्क्षकरी जनोदयकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥७॥

नानारत्नविचित्रभूषणकरी हेमाम्बराडम्बरी
मुक्ताहारविलम्बमानविलसद्वक्षोजकुम्भान्तरी ।
काश्मीरागरुवासिताङ्गरुचिरे काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥२॥

देवी सर्वविचित्ररत्नरचिता दाक्षायणी सुन्दरी
वामं स्वादुपयोधरप्रियकरी सौभाग्यमाहेश्वरी ।
भक्ताभीष्टकरी सदा शुभकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥८॥

योगानन्दकरी रिपुक्षयकरी धर्मार्थनिष्ठाकरी
चन्द्रार्कानलभासमानलहरी त्रैलोक्यरक्षाकरी ।
सर्वेश्वर्यसमस्तवाञ्छितकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥३॥

चन्द्रार्कानलकोटिकोटिसदृशा चन्द्रांशुबिम्बाधरी
चन्द्रार्कग्निसमानकुन्तलधरी चन्द्रार्कवर्णेश्वरी ।
मालापुस्तकपाशासाङ्कुशधरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥९॥

कैलासाचलकन्दरालयकरी गौरी उमा शङ्करी
कौमारी निगमार्थगोचरकरी ओङ्कारबीजाक्षरी ।
मोक्षद्वारकपाटपाटनकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥४॥

क्षत्रत्राणकरी महाऽभयकरी माता कृपासागरी
साक्षान्मोक्षकरी सदा शिवकरी विश्वेश्वरश्रीधरी ।
दक्षाक्रन्दकरी निरामयकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥१०॥

दृश्यादृश्यविभूतिवाहनकरी ब्रह्माण्डभाण्डोदरी
लीलानाटकसूत्रभेदनकरी विज्ञानदीपाङ्कुरी ।
श्रीविश्वेशमनःप्रसादनकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥५॥

अन्नपूर्णे सदापूर्णे शङ्करप्राणवल्लभे ।
ज्ञानवैराग्यसिद्ध्यर्थं भिक्षां देहि च पार्वति ॥११॥

उर्वीसर्वजनेश्वरी भगवती मातान्नपूर्णेश्वरी
वेणीनीलसमानकुन्तलहरी नित्यानन्दानेश्वरी ।
सर्वानन्दकरी सदा शुभकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥६॥

माता च पार्वती देवी पिता देवो महेश्वरः ।
बान्धवाः शिवभक्ताश्च स्वदेशो भुवनत्रयम् ॥१२॥

॥ इति श्रीमच्छङ्कराचार्य विरचितं श्री अन्नपूर्णा स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ विन्ध्येश्वरी स्तोत्रम् ॥

जो व्यक्ति श्रद्धा तथा विश्वास के साथ नियमित रूप से इस स्तोत्र का 9 दिन तक पूरी श्रद्धा से पाठ करता है उसे जीवन में अपार सफलता, धन संपदा, यश, सुख, समृद्धि, वैभव, पराक्रम, सौभाग्य, आरोग्य और ऐश्वर्य की प्राप्ति होती है। सफलता के द्वार खुलने लगते हैं।

- निशुम्भ शुम्भ गर्जनी, प्रचण्ड मुण्ड खण्डिनी,
बनेरणे प्रकाशिनी, भजामि विन्ध्यवासिनी ।
त्रिशूल मुण्ड धारिणी, धरा विघात हारिणी,
गृहे-गृहे निवासिनी, भजामि विन्ध्यवासिनी ॥१॥
- दरिद्र दुःख हारिणी, सदा विभूति कारिणी ।
वियोग शोक हारिणी, भजामि विन्ध्यवासिनी ॥२॥
- लसत्सुलोल लोचनं, लतासनं वरप्रदं ।
कपाल-शूल धारिणीं, भजामि विन्ध्यवासिनी ॥३॥
- कराब्जदानदाधरां, शिवाशिवां प्रदायिनी ।
वरा-वराननां शुभां भजामि विन्ध्यवासिनी ॥४॥
- कपीन्द्र जामिनीप्रदां, त्रिधा स्वरूप धारिणी ।
जले-थले निवासिनी, भजामि विन्ध्यवासिनी ॥५॥
- विशिष्ट शिष्ट कारिणी, विशाल रूप धारिणी ।
महोदरे विलासिनी, भजामि विन्ध्यवासिनी ॥६॥
- पुंदरादि सेवितां, पुरादिवंशखण्डितम् ।
विशुद्ध बुद्धिकारिणीं, भजामि विन्ध्यवासिनीं ॥७॥

॥ इति श्री विन्ध्येश्वरी स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री विन्ध्यवासिनी स्तोत्रम् ॥

- श्रीनन्दगोपगृहिणीप्रभवा तनोतु भद्रं सदा मम सुरार्थपरा प्रसन्ना ।
विन्ध्याद्रि-गह्वरगताष्टभुजा प्रसिद्धा सिद्धैः सुसेवित-पदाब्जयुगा त्रिरूपा ॥ १॥
- वेदैरगम्यमहिमा निजबोधतुष्टा नित्या गुणत्रयपराऽखिलभेदशून्या ।
एका प्रपञ्चकरणे त्रिगुणोरुशक्तिरुच्चावचाकृतिरथोऽचलजङ्गमात्मा ॥ २॥
- पीयूष-सिन्धु-सुरपादपवाटिरत्नद्वीपे सुनीपवनशालिनि दुष्प्रवेशे ।
चिन्तामणि-प्रखचिते भवने निषण्णा विन्ध्येश्वरी श्रियमनल्पतरां करोतु ॥ ३॥
- श्रुत्वा स्तुतिं विधिकृतां करुणार्द्रचित्ता नारायणेन सबलौ मधुकैटभाख्यौ ।
या सञ्जहार जगतां प्रलये तथा सा विन्ध्येश्वरी वितनुतां सुमनोरथान्मे ॥ ४॥
- ब्रह्मेशविष्णु-पुरुहूत-हुताशनादितेजोभवा महिषपीडित-निर्जराणाम् ।
स्थानाप्तयेऽतिकृपया महिषं ममर्द विन्ध्येश्वरी हरतु रोगविपत्तिमाशु ॥ ५॥
- या धूम्रचण्ड-बलिमुण्ड-निशुम्भ-शुम्भरक्तान्पिपेष सुरकार्यरताप्यनेका ।
दुःखाम्बुधौ निपतितस्य विमूढबुद्धेर्विन्ध्येश्वरी मम ददातु सुबुद्धिमम्बा ॥ ६॥
- या दुर्गमं दनुभवं परिमर्द्य नाम्ना दुर्गा बभूव च ततान शुभं सुराणाम् ।
स्वाचारकर्म-विमुखस्य जुगुप्सितस्य विन्ध्येश्वरी दहतु वैरिगणान्समस्तान् ॥ ७॥
- सम्प्राप्य जन्म वपुषः परिपोषणाय संख्यातिग-वृजिन-पुञ्जविधायिनो मे ।
चण्डासुरप्रमथिनी ललिता च नाम्ना विन्ध्येश्वरी हरतु जाड्यमहान्धकारम् ॥ ८॥
- या तारयत्यखिल-दुष्कृतिलोकपुञ्जात्तारे'ति नाम गदिता भुवनेषु देवी ।
अज्ञानसिन्धुतरणे दृढनौस्वरूपा विन्ध्येश्वरी मम गुणाग्र्यसुतं ददातु ॥ ९॥
- रक्ताम्बरा तरुणभानुरुचिः प्रसन्ना रक्ताम्बुजासन-कृतांग्रियुगा धृतास्त्रा ।
रक्तैः स्वलङ्कृत-तनुर्मणिभूषणैश्च विन्ध्येश्वरी मम गिरं विशदां करोतु ॥ १०॥
- रात्रीशकान्त-मणिकान्त-तनुर्विशाल-मुक्तालता-ललितवृत्तकुचा कृशाङ्गी ।
श्वेताम्बरा सितसरोजकृताधिवासा विन्ध्येश्वरी मम वचांसि पुनातु नित्यम् ॥ ११॥
- आकर्ण्य दीनवचनं जननीव देवी पुत्रस्य मे सपदि सर्वगदान् जहार ।
लेखाङ्गनामुकुट-गुम्फित-चित्रपुष्प-रेणूत्करार्चित-पदाग्र नखांशुचन्द्रा ॥ १२॥
- देवान्विहाय सकलानथ कर्म सर्वं लब्ध्वा जनुर्न कृतवांस्तव देवि! पूजाम् ।
मातर्नमामि सततं मनसा च वाचा देहेन पादकमलं शरणागतोऽहम् ॥ १३॥
- देहीष्टमाशु विपुलं निजसेवकेभ्यो दारिद्र्यमम्ब हर चारिवधं कुरुष्व ।
शान्तिं च सर्वजगतां विशदां च बुद्धिं त्वं पालयातिकृपया चरणाब्जगं माम् ॥ १४॥
- देव्याः स्तवं पठति यः शिवदं मनुष्यः पूतः शृणोति च मनो विविधैरभीष्टैः ।
पूर्णं हि तस्य भवति प्रसभं गदाश्च यान्ति क्षयं झटिति वायुकफानिलोत्थाः ॥ १५॥
- त्र्यर्घ्यष्टभूमिमित-सर्वजिदाख्यवर्ष ईषे च मासि सितपक्षयुते कवीशः ।
स्तोत्रं लिलेख मथुरेश्वरमालवीयः सन्नाहमोचनभवो विधुरुद्रशम्याम् ॥ १६॥

॥ इति श्रीमन् मालवीय शुक्ल मथुरानाथ विरचितं विन्ध्यवासिनी स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री गंगा स्तोत्रम् ॥

देवि सुरेश्वरि भगवति गंगे
त्रिभुवनतारिणि तरल तरंगे ।
शंकर मौलिविहारिणि विमले
मम मति रास्तां तव पद कमले ॥१॥

भागिरथि सुखदायिनि मातः
तव जलमहिमा निगमे ख्यातः ।
नाहं जाने तव महिमानं
पाहि कृपामयि मामज्ञानम् ॥२॥

हरि पद पाद्य तरंगिणि गंगे
हिमविधुमुक्ताधवलतरंगे ।
दूरीकुरु मम दुष्कृति भारं
कुरु कृपया भव सागर पारम् ॥३॥

तव जलममलं येन निपीतं
परमपदं खलु तेन गृहीतम् ।
मातर्गंगे त्वयि यो भक्तः
किल तं द्रष्टुं न यमः शक्तः ॥४॥

पतितोद्धारिणि जाह्नवि गंगे
खण्डित गिरिवरमण्डित भंगे ।
भीष्म जननि हे मुनिवरकन्ये
पतितनिवारिणि त्रिभुवन धन्ये ॥५॥

कल्पलतामिव फलदाम् लोके
प्रणमति यस्त्वां न पतति शोके ।
पारावारविहारिणि गंगे
विमुखयुवति कृततरलापांगे ॥६॥

तव चेन्मातः स्रोतः स्नातः
पुनरपि जठरे सोपि न जातः ।
नरकनिवारिणि जाह्नवि गंगे
कलुषविनाशिनि महिमोत्तुंगे ॥७॥

पुनरसदंगे पुण्यतरंगे
जय जय जाह्नवि करुणापांगे ।
इन्द्रमुकुटमणिराजितचरणे
सुखदे शुभदे भृत्यशरण्ये ॥८॥

रोगं शोकं तापं पापं
हर मे भगवति कुमति कलापम् ।
त्रिभुवनसारे वसुधाहारे
त्वमसि गतिर्मम खलु संसारे ॥९॥

अलकानंदे परमानंदे
कुरु करुणामयि कातरबन्धे ।
तव तट निकटे यस्य निवासः
खलु वैकुण्ठे तस्य निवासः ॥१०॥

वरमिह मीरे कमठो मीनः
किं वा तीरे शरटः क्षीणः ।
अथवा श्वपचो मलिनो दीनः
तव न हि दूरे नृपतिकुलीनः ॥११॥

भो भुवनेश्वरि पुण्ये धन्ये
देवि द्रवमयि मुनिवरकन्ये ।
गंगास्तवमिमममलं नित्यं
पठति नरो यः स जयति सत्यम् ॥१२॥

येषां हृदये गंगा भक्तिः तेषां
भवति सदा सुखमुक्तिः ।
मधुराकन्ता पञ्जटिकाभिः
परमानन्दकलित ललिताभिः ॥१३॥

गंगास्तोत्रमिदं भवसारं
वाञ्छितफलदम् विमलं सारम् ।
शंकरसेवक शंकर रचितं पठति
सुखीः तव इति च समाप्तः ॥१४॥

॥ इति श्री मच्छङ्कराचार्य विरचितं श्री गंगा स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ यमुनाष्टकम् (शंकराचार्य कृत) ॥

मुरारिकायकालिमाललामवारिधारिणी
तृणीकृतत्रिविष्टपा त्रिलोकशोकहारिणी ।
मनोऽनुकूलकूलकुञ्जपुञ्जधूतदुर्मदा
धुनोतु मे मनोमलं कलिन्दनन्दिनी सदा ॥१॥

तरङ्गसङ्गसैकताञ्चितान्तरा सदासिता
शरन्निशाकरांशुमञ्जुमञ्जरीसभाजिता ।
भवार्चनाय चारुणाम्बुनाधुना विशारदा
धुनोतु मे मनोमलं कलिन्दनन्दिनी सदा ॥५॥

मलापहारिवारिपूरभूरिमण्डितामृता
भृशं प्रपातकप्रवञ्चनातिपण्डितानिशम् ।
सुनन्दनन्दनाङ्गसङ्गरागरञ्जिता हिता
धुनोतु मे मनोमलं कलिन्दनन्दिनी सदा ॥२॥

जलान्तकेलिकारिचारुराधिकाङ्गरागिणी
स्वभर्तुरन्यदुर्लभाङ्गसङ्गतांशभागिनी ।
स्वदत्तसुप्तसप्तसिन्धुभेदनातिकोविदा
धुनोतु मे मनोमलं कलिन्दनन्दिनी सदा ॥६॥

लसत्तरङ्गसङ्गधूतभूतजातपातका
नवीनमाधुरीधुरीणभक्तिजातचातका ।
तटान्तवासदासहंससंसृता हि कामदा
धुनोतु मे मनोमलं कलिन्दनन्दिनी सदा ॥३॥

जलच्युताच्युताङ्गरागलम्पटालिशालिनी
विलोलराधिकाकचान्तचम्पकालिमालिनी ।
सदावगाहनावतीर्णभर्तृभृत्यनारदा
धुनोतु मे मनोमलं कलिन्दनन्दिनी सदा ॥७॥

विहाररासखेदभेदधीरतीरमारुता
गता गिरामगोचरे यदीयनीरचारुता ।
प्रवाहसाहचर्यपूतमेदिनीनदीनदा
धुनोतु मे मनोमलं कलिन्दनन्दिनी सदा ॥४॥

सदैव नन्दनन्दकेलिशालिकुञ्जमञ्जुला
तटोत्थफुल्लमल्लिकाकदम्बरेणुसूज्ज्वला
जलावगाहिनां नृणां भवाब्धिसिन्धुपारदा
धुनोतु मे मनोमलं कलिन्दनन्दिनी सदा ॥८॥

॥ इति श्री मच्छङ्कराचार्य विरचितं श्री यमुनाष्टकम् सम्पूर्णम् ॥

॥ यमुनाष्टकम् (वल्लभाचार्य कृत) ॥

नमामि यमुनामहं सकल सिद्धि हेतुं मुदा
मुरारि पद पंकज स्फुरदमन्द रेणुत्कटाम् ।
तटस्थ नव कानन प्रकटमोद पुष्पाम्बुना
सुरासुरसुपूजित स्मरपितुः श्रियं बिभ्रतीम् ॥१॥

कलिन्द गिरि मस्तके पतदमन्दपूरोज्ज्वला
विलासगमनोल्लसत्प्रकटगण्डशैलान्ता ।
सघोषगति दन्तुरा समधिरूढदोलोत्तमा
मुकुन्दरतिवर्द्धिनी जयति पद्मबन्धोः सुता ॥२॥

भुवं भुवनपावनीमधिगतामनेकस्वनैः
प्रियाभिरिव सेवितां शुकमयूरहंसादिभिः ।
तरंगभुजकंकण प्रकटमुक्तिकावाकुका-
नितम्बतटसुन्दरीं नमत कृष्णतुर्यप्रियाम् ॥३॥

अनन्तगुण भूषिते शिवविरंचिदेवस्तुते
घनाघननिभे सदा ध्रुवपराशराभीष्टदे ।
विशुद्ध मथुरातटे सकलगोपगोपीवृते
कृपाजलधिसंश्रिते मम मनः सुखं भावय ॥४॥

यया चरणपद्मजा मुरारिपोः प्रियं भावुका
समागमनतो भवत्सकलसिद्धिदा सेवताम् ।

तया सहशतामियात्कमलजा सपत्नीवय-
हरिप्रियकलिन्दया मनसि मे सदा स्थीयताम् ॥५॥

नमोस्तु यमुने सदा तव चरित्र मत्यद्भुतं
न जातु यमयातना भवति ते पयः पानतः ।
यमोपि भगिनीसुतान कथमुहन्ति दुष्टानपि
प्रियो भवति सेवनान्तव हरेर्यथा गोपिकाः ॥६॥

ममास्तु तव सन्निधौ तनुनवत्वमेतावता
न दुर्लभतमारतिर्मुरारिपौ मुकुन्दप्रिये ।
अतोस्तु तव लालना सुरधुनी परं संगमा-
त्तवैव भुवि कीर्तिता न तु कदापि पुष्टिस्थितैः ॥७॥

स्तुति तव करोति कः कमलजासपत्नि प्रिये
हरेर्यदनुसेवया भवति सौख्यमामोक्षतः ।
इयं तव कथाधिका सकल गोपिका संगम-
स्मरश्रमजलाणुभिः सकल गात्रजैः संगमः ॥८॥

तवाष्टकमिदं मुदा पठति सूरसूते सदा
समस्तदुरितक्षयो भवति वै मुकुन्दे रतिः ।
तया सकलसिद्धयो मुरारिपुश्च सन्तुष्यति
स्वभावविजयो भवेत वदति वल्लभः श्री हरेः ॥९॥

॥ इति श्री वल्लभाचार्य विरचितं यमुनाष्टकम् सम्पूर्णम् ॥

॥ नर्मदा स्तुतिः / भगवती स्तोत्र (व्यास कृत) ॥

● व्यास उवाच

- जय भगवति देवि नमो वरदे जय पापविनाशिनि बहुफलदे ।
जय शुम्भनिशुम्भकपालधरे प्रणमामि तु देवि नरार्तिहरे ॥ ॥१॥
- जय चन्द्रदिवाकरनेत्रधरे जय पावकभूषितवक्त्रवरे ।
जय भैरवदेहनिलीनपरे जय अन्धकदैत्यविशोषकरे ॥ ॥२॥
- जय महिषविमर्दिनि शूलकरे जय लोकसमस्तकपापहरे ।
जय देवि पितामहविष्णुनते जय भास्करशक्रशिरोवनते ॥ ॥३॥
- जय षण्मुखसायुर्धृशनुते जय सागरगामिनि शम्भुनुते ।
जय दुःखदरिद्रविनाशकरे जय पुत्रकलत्रविवृद्धिकरे ॥ ॥४॥
- जय देवि समस्तशरीरधरे जय नाकविदर्शिनि दुःखहरे ।
जय व्याधिविनाशिनि मोक्ष करे जय वाञ्छितदायिनि सिद्धिवरे ॥ ॥५॥
- एतद्व्यासकृतं स्तोत्रं यः पठेन्नियतः शुचिः ।
गृहे वा शुद्धभावेन प्रीता भगवती सदा ॥ ॥६॥
- तस्य व्यासो भवेत्प्रीतः प्रीतश्च वृषवाहनः ।
प्रीता स्यान्नर्मदा देवी सर्वपापक्षयंकरी ॥ ॥७॥
- न ते यान्ति यमालोकं यैः स्तुता भुवि नर्मदा ॥ ॥८॥

॥ इति श्री स्कन्द महापुराणे रेवाखण्डे व्यासकृता नर्मदा स्तुतिः सम्पूर्णम् ॥

॥ नर्मदाष्टकम् (शंकराचार्य कृत) ॥

सबिंदु सिन्धु सुस्खल तरंग भंग रंजितम्
द्विषत्सु पाप जात जात कारि वारि संयुतम् ।
कृतान्त दूत काल भुत भीति हारि वर्मदे
त्वदीय पाद पंकजम् नमामि देवी नर्मदे ॥१॥

सनत्कुमार नाचिकेत कश्यपात्रि षटपदै
धृतम् स्वकीय मानषेषु नारदादि षटपदैः ।
रविन्दु रन्ति देवदेव राजकर्म शर्मदे
त्वदीय पाद पंकजम् नमामि देवी नर्मदे ॥६॥

त्वदम्बु लीन दीन मीन दिव्य सम्प्रदायकम्
कलौ मलौघ भारहारि सर्वतीर्थ नायकम् ।
सुमस्त्य कच्छ नक्र चक्र चक्रवाक् शर्मदे
त्वदीय पाद पंकजम् नमामि देवी नर्मदे ॥२॥

अलक्षलक्ष लक्षपाप लक्ष सार सायुधं
ततस्तु जीवजंतु तंतु भुक्तिमुक्ति दायकम् ।
विरन्ची विष्णु शंकरं स्वकीयधाम वर्मदे
त्वदीय पाद पंकजम् नमामि देवी नर्मदे ॥७॥

महागभीर नीर पुर पापधुत भूतलं
ध्वनत समस्त पातकारि दरितापदाचलम् ।
जगल्लये महाभये मृकुंडूसूनु हर्म्यदे
त्वदीय पाद पंकजम् नमामि देवी नर्मदे ॥३॥

अहोमृतम् श्रुवन श्रुतम् महेषकेश जातटे
किरात सूत वाङ्वेषु पण्डिते शठे नटे ।
दुरंत पाप ताप हारि सर्वजंतु शर्मदे
त्वदीय पाद पंकजम् नमामि देवी नर्मदे ॥८॥

गतं तदैव मे भयं त्वदम्बु वीक्षितम् यदा
मृकण्ड सूनु शौनका सुरारी सेवी सर्वदा ।
पुनर्भवाब्धि जन्मजं भवाब्धि दुःख वर्मदे
त्वदीय पाद पंकजम् नमामि देवी नर्मदे ॥४॥

इदन्तु नर्मदाष्टकम् त्रिकलामेव ये सदा
पठन्ति ते निरंतरम् न यान्ति दुर्गतिम् कदा ।
सुलभ्य देव दुर्लभं महेशधाम गौरवम्
पुनर्भवा नरा न वै त्रिलोकयंती रौरवम् ॥९॥

अलक्षलक्ष किन्न रामरासुरादी पूजितं
सुलक्ष नीर तीर धीर पक्षीलक्ष कुजितम् ।
वशिष्ठशिष्ट पिप्पलाद कर्दमादि शर्मदे
त्वदीय पाद पंकजम् नमामि देवी नर्मदे ॥५॥

त्वदीय पाद पंकजम् नमामि देवी नर्मदे
नमामि देवी नर्मदे, नमामि देवी नर्मदे
त्वदीय पाद पंकजम् नमामि देवी नर्मदे

॥ इति श्री मच्छङ्कराचार्य विरचितं श्री नर्मदाष्टकम् सम्पूर्णम् ॥

॥ तुलसी स्तोत्रम् ॥

जगद्धात्रि नमस्तुभ्यं विष्णोश्च प्रियवल्लभे ।

यतो ब्रह्मादयो देवाः सृष्टिस्थित्यन्तकारिणः ॥१॥

तुलस्यां सकला देवा वसन्ति सततं यतः ।

अतस्तामर्चयेल्लोके सर्वान् देवान् समर्चयन् ॥१॥

नमस्तुलसि कल्याणि नमो विष्णुप्रिये शुभे ।

नमो मोक्षप्रदे देवि नमः सम्पत्प्रदायिके ॥२॥

नमस्तुलसि सर्वज्ञे पुरुषोत्तमवल्लभे ।

पाहि मां सर्वपापेभ्यः सर्वसम्पत्प्रदायिके ॥२॥

तुलसी पातु मां नित्यं सर्वापद्भ्योऽपि सर्वदा ।

कीर्तितापि स्मृता वापि पवित्रयति मानवम् ॥३॥

इति स्तोत्रं पुरा गीतं पुण्डरीकेण धीमता ।

विष्णुमर्चयता नित्यं शोभनैस्तुलसीदलैः ॥३॥

नमामि शिरसा देवीं तुलसीं विलसत्तनुम् ।

यां दृष्ट्वा पापिनो मर्त्या मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषात् ॥४॥

तुलसी श्रीर्महालक्ष्मीर्विद्याविद्या यशस्विनी ।

धर्म्या धर्मानना देवी देवीदेवमनःप्रिया ॥४॥

तुलस्या रक्षितं सर्वं जगदेतच्चराचरम् ।

या विनिहन्ति पापानि दृष्ट्वा वा पापिभिर्नरैः ॥५॥

लक्ष्मीप्रियसखी देवी द्यौर्भूमिरचला चला ।

षोडशैतानि नामानि तुलस्याः कीर्तयन्नरः ॥५॥

नमस्तुलस्यतितरां यस्यै बद्ध्वाजलिं कलौ ।

कलयन्ति सुखं सर्वं स्त्रियो वैश्यास्तथाऽपरे ॥६॥

लभते सुतरां भक्तिमन्ते विष्णुपदं लभेत् ।

तुलसी भूर्महालक्ष्मीः पद्मिनी श्रीर्हरिप्रिया ॥६॥

तुलस्या नापरं किञ्चिद् दैवतं जगतीतले ।

यथा पवित्रितो लोको विष्णुसङ्गेन वैष्णवः ॥७॥

तुलसि श्रीसखि शुभे पापहारिणि पुण्यदे ।

नमस्ते नारदनुते नारायणमनःप्रिये ॥७॥

तुलस्याः पल्लवं विष्णोः शिरस्यारोपितं कलौ ।

आरोपयति सर्वाणि श्रेयांसि वरमस्तके ॥८॥

॥ इति श्रीपुण्डरीक कृतं तुलसी स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री तुलसी कवचम् ॥

● विनियोग

अस्य श्री तुलसीकवच स्तोत्रमंत्रस्य । श्री महादेव ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । श्रीतुलसी देवता ।
मन ईप्सितकामनासिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ।

तुलसी श्रीमहादेवि नमः पंकजधारिणी ।
शिरो मे तुलसी पातु भालं पातु यशस्विनी ॥ १॥

राज्यायभ्रष्टराज्यानामशांतानां च शांतये ।
भक्त्यर्थं विष्णुभक्तानां विष्णौ सर्वांतरात्मनि ॥ ११॥

दृशौ मे पद्मनयना श्रीसखी श्रवणे मम ।
घ्राणं पातु सुगंधा मे मुखं च सुमुखी मम ॥ २॥

जाप्यं त्रिवर्गसिद्ध्यर्थं गृहस्थेन विशेषतः ।
उद्यन्तं चण्डकिरणमुपस्थाय कृतांजलिः ॥ १२॥

जिह्वां मे पातु शुभदा कंठं विद्यामयी मम ।
स्कंधौ कक्षारिणी पातु हृदयं विष्णुवल्लभा ॥ ३॥

तुलसीकानने तिष्ठन्नासीनौ वा जपेदिदम् ।
सर्वान्कामानवाप्नोति तथैव मम संनिधिम् ॥ १३॥

पुण्यदा मे पातु मध्यं नाभि सौभाग्यदायिनी ।
कटिं कुंडलिनी पातु ऊरू नारदवंदिता ॥ ४॥

मम प्रियकरं नित्यं हरिभक्तिविवर्धनम् ।
या स्यान्मृतप्रजा नारी तस्या अंगं प्रमार्जयेत् ॥ १४॥

जननी जानुनी पातु जंघे सकलवंदिता ।
नारायणप्रिया पादौ सर्वांगं सर्वरक्षिणी ॥ ५॥

सा पुत्रं लभते दीर्घजीविनं चाप्यरोगिणम् ।
वंध्याया मार्जयेदंगं कुशैर्मन्त्रेण साधकः ॥ १५॥

संकटे विषमे दुर्गे भये वादे महाहवे ।
नित्यं हि संध्ययोः पातु तुलसी सर्वतः सदा ॥ ६॥

साऽपिसंवत्सरादेव गर्भं धत्ते मनोहरम् ।
अश्वत्थेराजवश्यार्थी जपेदग्नेः सुरूपभाक ॥ १६॥

इतीदं परमं गुह्यं तुलस्याः कवचामृतम् ।
मर्त्यानाममृतार्थाय भीतानामभयाय च ॥ ७॥

पलाशमूले विद्यार्थी तेजोर्थ्यभिमुखो रवेः ।
कन्यार्थी चंडिकागेहे शत्रुहृत्यै गृहे मम ॥ १७॥

मोक्षाय च मुमुक्षूणां ध्यायिनां ध्यानयोगकृत् ।
वशाय वश्यकामानां विद्यायै वेदवादिनाम् ॥ ८॥

श्रीकामो विष्णुगेहे च उद्याने स्त्री वशा भवेत् ।
किमत्र बहुनोक्तेन शृणु सैन्येश तत्त्वतः ॥ १८॥

द्रविणाय दरिद्राण पापिनां पापशांतये ॥ ९॥

यं यं काममभिध्यायेत्त तं प्राप्नोत्यसंशयम् ।
मम गेहगतस्त्वं तु तारकस्य वधेच्छया ॥ १९॥

अन्नाय क्षुधितानां च स्वर्गाय स्वर्गमिच्छताम् ।
पशव्यं पशुकामानां पुत्रदं पुत्रकांक्षिणाम् ॥ १०॥

जपन् स्तोत्रं च कवचं तुलसीगतमानसः ।
मण्डलात्तारकं हंता भविष्यसि न संशयः ॥ २०॥

॥ इति श्री ब्रह्मांड पुराणे तुलसी माहात्म्ये तुलसी कवचम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री दुर्गा अष्टोत्तरशत नाम स्तोत्रम् ॥

ईश्वर उवाच

शतनाम प्रवक्ष्यामि शृणुष्व कमलानने ।
यस्य प्रसादमात्रेण दुर्गा प्रीता भवेत् सती ॥१॥

ॐ सती साध्वी भवप्रीता भवानी भवमोचनी ।
आर्या दुर्गा जया चाद्या त्रिनेत्रा शूलधारिणी ॥२॥

पिनाकधारिणी चित्रा चण्डघण्टा महातपाः ।
मनो बुद्धिरहंकारा चित्तरूपा चिता चितिः ॥३॥

सर्वमन्त्रमयी सत्ता सत्यानन्द स्वरूपिणी ।
अनन्ता भाविनी भाव्या भव्याभव्या सदागतिः ॥४॥

शाम्भवी देवमाता च चिन्ता रत्नप्रिया सदा ।
सर्वविद्या दक्षकन्या दक्षयज्ञविनाशिनी ॥५॥

अपर्णानेकवर्णा च पाटला पाटलावती ।
पट्टाम्बर परीधाना कलमञ्जीररञ्जिनी ॥६॥

अमेयविक्रमा क्रुरा सुन्दरी सुरसुन्दरी ।
वनदुर्गा च मातङ्गी मतङ्गमुनिपूजिता ॥७॥

ब्राह्मी माहेश्वरी चैन्द्री कौमारी वैष्णवी तथा ।
चामुण्डा चैव वाराही लक्ष्मीश्च पुरुषाकृतिः ॥८॥

विमलोत्कर्षिणी ज्ञाना क्रिया नित्या च बुद्धिदा ।
बहुला बहुलप्रेमा सर्ववाहन वाहना ॥९॥

निशुम्भशुम्भहननी महिषासुरमर्दिनी ।
मधुकैटभहन्त्री च चण्डमुण्डविनाशिनी ॥१०॥

सर्वासुरविनाशा च सर्वदानवघातिनी ।
सर्वशास्त्रमयी सत्या सर्वास्त्रधारिणी तथा ॥११॥

अनेकशस्त्रहस्ता च अनेकास्त्रस्य धारिणी ।
कुमारी चैककन्या च कैशोरी युवती यतिः ॥१२॥

अप्रौढा चैव प्रौढा च वृद्धमाता बलप्रदा ।
महोदरी मुक्तकेशी घोररूपा महाबला ॥१३॥

अग्निज्वाला रौद्रमुखी कालरात्रिस्तपस्विनी ।
नारायणी भद्रकाली विष्णुमाया जलोदरी ॥१४॥

शिवदूती कराली च अनन्ता परमेश्वरी ।
कात्यायनी च सावित्री प्रत्यक्षा ब्रह्मवादिनी ॥१५॥

य इदं प्रपठेन्नित्यं दुर्गानामशताष्टकम् ।
नासाध्यं विद्यते देवि त्रिषु लोकेषु पार्वति ॥१६॥

धनं धान्यं सुतं जायां हयं हस्तिनमेव च ।
चतुर्वर्गं तथा चान्ते लभेन्मुक्तिं च शाश्वतीम् ॥१७॥

कुमारीं पूजयित्वा तु ध्यात्वा देवीं सुरेश्वरीम् ।
पूजयेत् परया भक्त्या पठेन्नामशताष्टकम् ॥१८॥

तस्य सिद्धिर्भवेद् देवि सर्वैः सुरवरैरपि ।
राजानो दासतां यान्ति राज्यश्रियमवाप्नुयात् ॥१९॥

गोरोचनालक्त ककुङ्कुमेन,
सिन्धूर कर्पूर मधु त्रयेण ।
विलिख्य यन्त्रं विधिना विधिज्ञो,
भवेत् सदा धारयते पुरारिः ॥२०॥

भौमावास्यानिशामग्रे चन्द्रे शतभिषां गते ।
विलिख्य प्रपठेत् स्तोत्रं स भवेत् सम्पदां पदम् ॥२१॥

॥ इति श्री विश्वसार तन्त्रे दुर्गा अष्टोत्तरशत नाम स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥

॥ दुर्गा अष्टोत्तरशत नाम ॥

1. सती	28. भव्या	55. वैष्णवी	82. युवती
2. साध्वी	29. अभव्या	56. चामुण्डा	83. यतिः
3. भवप्रीता	30. सदागति	57. वाराही	84. अप्रौढ़ा
4. भवानी	31. शाँभवी	58. लक्ष्मी	85. प्रौढ़ा
5. भवमोचनी	32. देवमाता	59. पुरुषाकृति	86. वृद्धमाता
6. आर्या	33. स्वरूपणी चिन्ता	60. विमला	87. बलप्रदा
7. दुर्गा	34. रत्नप्रिया	61. उत्कर्षिणी	88. महोदरी
8. जया	35. सर्वविद्या	62. ज्ञाना	89. मुक्तकेशी
9. आद्या	36. दक्षकन्या	63. क्रिया	90. घोररुपा
10. त्रिनेत्रा	37. दक्षयज्ञविनाशिनी	64. नित्या	91. महाबला
11. शूलधारिणी	38. अपर्णा	65. बुद्धिदा	92. अग्निज्वाला
12. पिनाक धारिणी	39. अनेकवर्णा	66. बहुला	93. रौद्रमुखी
13. चित्रा	40. पाटला	67. बहुलप्रेमी	94. कालरात्रि
14. चन्द्रघण्टा	41. पाटलावती	68. सर्ववाहनवाहना	95. तपस्विनी
15. महातपा	42. पट्टाम्बरपरीधाना	69. निशुम्भशुम्भहननी	96. नारायणी
16. मनः	43. कलमंजीररंजीनी	70. महिषासुरमर्दिनी	97. भद्रकाली
17. बुद्धि	44. अमेय विक्रमा	71. मधुर्कटभहन्त्री	98. विष्णुमाया
18. अहंकारा	45. क्रूरा	72. चण्डमुण्डविनाशिनी	99. जलोदरी
19. चित्तरुपा	46. सुन्दरी	73. सर्वअसुरविनाशा	100. शिवदूती
20. चिता	47. सुरसुन्दरी	74. सर्वदानवघातिनी	101. कराली
21. चिति	48. वनदुर्गा	75. सत्या	102. अनन्ता
22. सर्वमन्त्रमयी	49. मातंगी	76. सर्वास्त्रधारिणी	103. परमेश्वरी
23. सत्ता	50. मतंगमुनिपूजिता	77. अनेकशस्त्रहस्ता	104. कात्यायनी
24. सत्यानन्द	51. ब्राह्मी	78. अनेकास्त्रधारिणी	105. सावित्री
25. अनन्ता	52. माहेश्वरी	79. कुमारी	106. प्रत्यक्षा
26. भाविनी	53. ऐन्द्री	80. एक कन्या	107. ब्रह्मवादिनी
27. भाव्या	54. कौमारी	81. कैशोरी	108. सर्वशास्त्रमयी

॥ वंश वृद्धिकरं दुर्गा कवचम् ॥

भगवन् देव देवेशकृपया त्वं जगत् प्रभो ।
वंशाख्य कवचं ब्रूहि मह्यं शिष्याय तेऽनघ ।
यस्य प्रभावाद्देवेश वंश वृद्धिर्हिजायते ॥१॥

सूर्य ऊवाच

शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि वंशाख्यं कवचं शुभम् ।
सन्तानवृद्धिर्यत्पठनाद्गर्भरक्षा सदा नृणाम् ॥२॥

वन्ध्यापि लभते पुत्रं काक वन्ध्या सुतैर्युता ।
मृत वत्सा सुपुत्रस्यात्स्रवद्गर्भ स्थिरप्रजा ॥३॥

अपुष्पा पुष्पिणी यस्य धारणाश्च सुखप्रसूः ।
कन्या प्रजा पुत्रिणी स्यादेतत् स्तोत्र प्रभावतः ॥४॥

भूतप्रेतादिजा बाधा या बाधा कुलदोषजा ।
ग्रह बाधा देव बाधा बाधा शत्रु कृता च या ॥५॥

भस्मी भवन्ति सर्वास्ताः कवचस्य प्रभावतः ।
सर्वे रोगा विनश्यन्ति सर्वे बालग्रहाश्च ये ॥६॥

अथ दुर्गा कवचम्

ॐ पुर्वं रक्षतु वाराही चाग्नेय्यां अम्बिका स्वयम् ।
दक्षिणे चण्डिका रक्षेन्नैऋत्यां शववाहिनी ॥१॥

वाराही पश्चिमे रक्षेद्वायव्याम् च महेश्वरी ।
उत्तरे वैष्णवीं रक्षेत् ईशाने सिंह वाहिनी ॥२॥

ऊर्ध्वा तु शारदा रक्षेदधो रक्षतु पार्वती ।
शाकम्भरी शिरो रक्षेन्मुखं रक्षतु भैरवी ॥३॥

कण्ठं रक्षतु चामुण्डा हृदयं रक्षतात् शिवा ।
ईशानी च भुजौ रक्षेत् कुक्षिं नाभिं च कालिका ॥४॥

अपर्णा ह्युदरं रक्षेत्कटिं बस्तिं शिवप्रिया ।
ऊरू रक्षतु कौमारी जया जानुद्वयं तथा ॥५॥

गुल्फौ पादौ सदा रक्षेद्ब्रह्माणी परमेश्वरी ।
सर्वाङ्गानि सदा रक्षेद्दुर्गा दुर्गार्तिनाशनी ॥६॥

नमो देव्यै महादेव्यै दुर्गायै सततं नमः ।
पुत्रसौख्यं देहि देहि गर्भरक्षां कुरुष्व नः ॥७॥

ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं श्रीं श्रीं श्रीं ऐं ऐं ऐं महाकाली महालक्ष्मी
महासरस्वती रुपायै नवकोटिमूर्त्यै दुर्गायै नमः ॥८॥

ह्रीं ह्रीं ह्रीं दुर्गार्तिनाशिनी सन्तानसौख्यम् देहि
देहि बन्ध्यत्वं मृतवत्सत्वं च हर हर गर्भरक्षां
कुरु कुरु सकलां बाधां कुलजां बाह्यां
कृतामकृतां च नाशय नाशय सर्वगात्राणि रक्ष
रक्ष गर्भं पोषय पोषय सर्वोपद्रवं शोषय
शोषय स्वाहा ॥९॥

फल श्रुतिः

अनेन कवचेनाङ्गं सप्तवाराभिमन्त्रितम् ।
ऋतुस्नात जलं पीत्वा भवेत् गर्भवती ध्रुवम् ॥१॥

गर्भं पात भये पीत्वा दृढगर्भा प्रजायते ।
अनेन कवचेनाथ मार्जिताया निशागमे ॥२॥

सर्वबाधाविनिर्मुक्ता गर्भिणी स्यान्न संशयः ।
अनेन कवचेनेह ग्रन्थितं रक्तदोरकम् ॥३॥

कटि देशे धारयन्ती सुपुत्रसुख भागिनी ।
असूत पुत्रमिन्द्राणां जयन्तं यत्प्रभावतः ॥४॥

गुरुपदिष्टं वंशाख्यम् कवचं तदिदं सुखे ।
गुह्याद्गुह्यतरं चेदं न प्रकाश्यं हि सर्वतः ॥५॥

धारणात् पठनादस्य वंशच्छेदो न जायते ।
बाला विनश्यन्ति पतन्ति गर्भास्तत्राबलाः कष्टयुताश्च वन्ध्याः ॥६॥

बाल ग्रहैर्भूतगणैश्च रोगैर्न यत्र धर्माचरणं गृहे स्यात् ॥

॥ इति श्री ज्ञान भास्करे वंश वृद्धिकरं वंश कवचम् सम्पूर्णम् ॥

॥ श्री अम्बे जी की आरती ॥

- जय अम्बे गौरी, मैया जय श्यामा गौरी ।
तुमको निसदिन ध्यावत, हरि ब्रम्हा शिवरी ॥ ॥१॥ जय अम्बे गौरी
- मांग सिंदुर विराजत, टीको मृगमद को ।
उज्ज्वल से दोऊ नैना, चन्द्रवदन नीको ॥ ॥२॥ जय अम्बे गौरी
- कनक समान कलेवर, रक्ताम्बर राजे ।
रक्त-पुष्प गल माला, कण्ठन पर साजे ॥ ॥३॥ जय अम्बे गौरी
- केहरि वाहन राजत, खडग खप्पर धारी ।
सुर-नर-मुनि-जन सेवत, तिनके दुःख हारी ॥ ॥४॥ जय अम्बे गौरी
- कानन कुंडल शोभित, नासाग्रे मोती ।
कोटिक चंद्र दिवाकर, राजत सम ज्योति ॥ ॥५॥ जय अम्बे गौरी
- शुंभ निशुम्भु बिदारे, महिषासुर धाती ।
धूम्र विलोचन नैना, निशदिन मदमाती ॥ ॥६॥ जय अम्बे गौरी
- चंड मुंड संहारे, शोणित बीज हरे ।
मधु कैटभ दोउ मारे, सुर भयहीन करे ॥ ॥७॥ जय अम्बे गौरी
- ब्रम्हाणी रुद्राणी, तुम कमलारानी ।
आगम निगम बखानी, तुम शिव पटरानी ॥ ॥८॥ जय अम्बे गौरी
- चौसंठ योगिनी गावत, नृत्य करत भैरूँ ।
बाजत ताल मृदंगा, अरु बाजत डमरूँ ॥ ॥९॥ जय अम्बे गौरी
- तुम ही जग की माता, तुम ही हो भरता ।
भक्तनकी दुःखहर्ता, सुख सम्पत्ति कर्ता ॥ ॥१०॥ जय अम्बे गौरी
- भुजा चार अति शोभित, वर मुद्रा धारी ।
मनवांछित फल पावत, सेवत नर नारी ॥ ॥११॥ जय अम्बे गौरी
- कंचन थाल विराजत, अगर कपूर बात्ती ।
श्रीमाल केतु में राजत, कोटि रतन ज्योती ॥ ॥१२॥ जय अम्बे गौरी
- या अम्बेजी की आरती, जो कोई नर गावे ।
कहत शिवानंद स्वामी, सुख संपत्ति पावे ॥ ॥१३॥ जय अम्बे गौरी
- जय अम्बे गौरी, मैया जय श्यामा गौरी ।
तुमको निसदिन ध्यावत, हरि ब्रम्हा शिवरी ॥ ॥१४॥ जय अम्बे गौरी

॥ दुर्गा जी की आरती ॥

अम्बे तू है जगदम्बे काली, जय दुर्गे खप्पर वाली,
तेरे ही गुण गावें भारती, ओ मैया हम सब उतारे तेरी आरती

तेरे भक्त जनो पर माता भीर पड़ी है भारी ।
दानव दल पर टूट पड़ो माँ करके सिंह सवारी ॥
सौ-सौ सिंहों से है बलशाली, अष्ट भुजाओं वाली, दुष्टों को तू ही ललकारती ।
ओ मैया हम सब उतारे तेरी आरती.....॥

माँ-बेटे का है इस जग में बड़ा ही निर्मल नाता ।
पूत-कपूत सुने है पर ना माता सुनी कुमाता ॥
सब पे करूणा दर्शाने वाली, अमृत बरसाने वाली, दुखियों के दुखड़े निवारती ।
ओ मैया हम सब उतारे तेरी आरती.....॥

नहीं मांगते धन और दौलत, न चांदी न सोना ।
हम तो माँगें माँ तेरे चरणों में छोटा सा कोना ॥
सबकी बिगड़ी बनाने वाली, लाज बचाने वाली, सतियों के सत को संवारती ।
ओ मैया हम सब उतारे तेरी आरती.....॥